

[Γ.Α.Φ CD 19 Φάκελος 2]
N 667-5

Ο δεύτερος φάκελος με τον κωδικό **N 667-5** περιέχει δικαστικά έγγραφα **95** σελίδων. Αφορά στη δίκη του Kurt Student για εγκλήματα πολέμου.

Σελίδες 1-2 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο από τον Άγγλο ταξίαρχο Inglis προς τον στρατιωτικό διοικητή Talbot της Βρετανικής Επιτροπής Ελέγχου στο Lueneburg. Αναφέρεται στις κατηγορίες εναντίον του Kurt Student, που έλαβαν χώρα στην Κρήτη. Το έγγραφο είναι στην Αγγλική γλώσσα.

Σελίδα 3 (περίληψη)

Στρατιωτικό έγγραφο του Άγγλου ταξίαρχου Inglis προς την Επιτροπή Ελέγχου στο Lueneburg. Περιέχει δυσνόητη χειρόγραφη μορφή.

Σελίδες 4-5 (περίληψη-μετάφραση)

Μεταφρασμένο έγγραφο προς τη Γενική Διοίκηση της 30ης Βρετανικής Στρατιάς. Αφορά στην έφεση από τον πτέραρχο Kurt Student κατά της καταδικαστικής απόφασης του Βρετανικού Στρατοδικείου στο Lueneburg.

(μετάφραση) ΕΦΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΤΥΜΗΓΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

1. Εγώ, ο Kurt Student, ασκώ δια της παρούσης έφεση κατά της ετυμηγορίας και καταδικαστικής απόφασης του στρατιωτικού δικαστηρίου, κατά τις συνεδριάσεις της 6^{ης}, 7^{ης}, 8^{ης}, 9^{ης} και 10^{ης} Μαΐου 1946, το οποίο με κατέστησε ένοχο προς τα κάτωθι εγκλήματα:

1) Ότι είχα διαπράξει έγκλημα πολέμου, επειδή στο Βασίλειο της Ελλάδας, τον Μάιο 1941, κρίθηκα, ως Ανώτατος Διοικητής των γερμανικών στρατιωτικών δυνάμεων στην Κρήτη, ένοχος ενάντια στους νόμους και τα έθιμα του πολέμου, για τη δραστηριοποίηση των Άγγλων αιχμαλώτων πολέμου σε μη επιτρεπόμενη εργασία, καθώς τα υπό τις διαταγές μου στρατεύματα εξανάγκασαν, στο αεροδρόμιο Μάλεμε στη νήσο Κρήτη, τους Άγγλους αιχμαλώτους πολέμου να εκφορτώσουν από τα γερμανικά αεροπλάνα οπλισμό, πολεμοφόδια και στρατιωτικό υλικό.

2) Ότι είχα διαπράξει έγκλημα πολέμου, επειδή στο Βασίλειο της Ελλάδας, την ή γύρω στις 23 Μαΐου 1941, κρίθηκα, ως Ανώτατος Διοικητής των γερμανικών στρατιωτικών δυνάμεων στην Κρήτη, ένοχος, ενάντια στους νόμους και τα έθιμα του πολέμου, για τη θανάτωση Άγγλων αιχμαλώτων πολέμου, καθώς τα υπό τις διαταγές μου στρατεύματα εκτέλεσαν, στο αεροδρόμιο Μάλεμε στη νήσο Κρήτη, ορισμένους Άγγλους αιχμαλώτους πολέμου, επειδή αρνήθηκαν να εκτελέσουν την μη επιτρεπτή εργασία.

3) Ότι είχα διαπράξει έγκλημα πολέμου, επειδή στο Βασίλειο της Ελλάδας, την ή γύρω στις 27 Μαΐου 1941, κρίθηκα, ως Ανώτατος Διοικητής των γερμανικών

στρατιωτικών δυνάμεων στην Κρήτη, ένοχος, ενάντια στους νόμους και τα έθιμα του πολέμου, για τη θανάτωση Άγγλων αιχμαλώτων πολέμου, καθώς τα υπό τις διαταγές μου στρατεύματα θανάτωσαν στον Γαλατά τρεις στρατιώτες του Συντάγματος των Ουαλών, που είχαν παραδοθεί σε αυτά,

και καταδικάστηκα σε πέντε χρόνια φυλάκιση.

2. Οι λόγοι άσκησης της έφεσης είναι:

1) Δεν μπόρεσε να διαπιστωθεί, βάσει της κατηγορίας, από την πλευρά μου καμία ιδιαίτερη πρόθεση ή πνευματικό φρόνημα, που σχηματίζουν μια απαραίτητη προϋπόθεση για την τέλεση των αδικημάτων, για τα οποία έχω κριθεί ένοχος.

2) Ο γενικός εισαγγελέας παρέλειψε να αναφέρει κατά την ανακεφαλαίωση του στη δίκη, ότι το δικαστήριο στράφηκε επαρκώς προς το νόμο και κυρίως, ότι πληροφορήθηκε επαρκώς, σχετικά με το είδος και το μέγεθος της κατηγορίας.

3) Δεν έχει προσκομισθεί το κυρίως αποδεικτικό υλικό, που τέθηκε στη διάθεση των κατηγορών όσον αφορά συγκεκριμένων ζητημάτων, πάνω στο οποίο έχει στηριχθεί η κατηγορία.

4) Οι γραπτές επιχειρησιακές διαταγές, που δόθηκαν στα γερμανικά στρατεύματα κατά την εισβολή στην Κρήτη, ήταν μάλλον διαθέσιμες στους κατηγορούς, αλλά δεν προσκομίστηκαν ως αποδεικτικό στοιχείο, μολονότι ήταν ύψιστης σπουδαιότητας, ώστε να αποδείξουν το δίκαιο ή το άδικο των στρεφόμενων εναντίων μου κατηγοριών.

5) Ζητήθηκε να πραγματοποιηθεί εγκαίρως, πριν τη διαδικασία της δίκης, η υποβολή των εν λόγω διαταγών για την υπεράσπιση μου, αλλά δεν κατέστησαν προσβάσιμες στην υπεράσπιση μου.

6) Δεν υφίσταται κανένα αποδεικτικό στοιχείο, στηριζόμενο στο οποίο το στρατιωτικό δικαστήριο θα είχε τη δικαιοδοσία, να με βρει ένοχο ή, διαφορετικά εκφρασμένο, η έκβαση της δίκης βρίσκονταν σε αντίθεση με τα αποδεικτικά στοιχεία.

7) Έχει δημιουργηθεί πράγματι μια σημαντική αδικία νομικού χαρακτήρα και η καταδικαστική απόφαση για όλες τις τρεις αυτές κατηγορίες θα πρέπει να τεθούν εκτός ισχύος.

3. Περαιτέρω λεπτομέρειες των παρουσιαζόμενων λόγων στην παραπάνω παράγραφο 2 και τα συμπεράσματα του συνηγόρου μου, παρατίθενται, στο πλαίσιο αυτής της έφεσης, ως παράρτημα Α.

4. Ζητείται η άδεια να μπορεί να επιτραπεί η άσκηση μιας επιπλέον έφεσης, καθώς η υπεράσπιση λάβει ένα αντίγραφο της σύντομης χειρόγραφης αναφοράς της εν λόγω υπόθεσης και στην περίπτωση αυτή που προκύψουν από

το συγκεκριμένο αντίγραφο επιπλέον λόγοι, που θα ήταν για την έφεση μου σπουδαίας σημασίας.

Υπογράφων Kurt Student

.....

(υπογραφή)

Παρατήρηση: Όταν η έφεση στρέφεται εναντίων της απόφασης, θα πρέπει τότε να υποβληθεί από τον αρμόδιο αξιωματικό ,μαζί με τα πρακτικά διεξαγωγής της δίκης του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Γενικής Εισαγγελίας, στο διοικητήριο του Βρετανικού Στρατού Ρήνου, ώστε να μπορεί να προβεί στην εξέταση τους.

Σελίδες 6-10 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο δικογραφίας του Alfred Heine, συνήγορος του Kurt Student.

(μετάφραση)

Στην υπόθεση της ποινικής διαδικασίας εναντίον του Kurt Student για συγκεκριμένα εγκλήματα πολέμου.

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΤΙΘΕΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗ ΓΡΑΠΤΗ ΑΙΤΗΣΗ ΛΟΓΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΝΗΓΟΡΟΥ.

Ο συνήγορος επιτρέπεται με πλήρη εκτίμηση, να καταθέσει τα παρακάτω:

1. Κατά την ποινική διαδικασία του προαναφερόμενου κατηγορούμενου και δη των εναντίον τούτου αναφερόμενων βαρυσήμαντων κατηγοριών, η εισαγγελία οφείλει να προσκομίσει το αποδεικτικό στοιχείο μιας κακόβουλης πρόθεσης εκ μέρους του ή οποιονδήποτε προμελετημένο δόλο (mens rea).

Σε τούτη την ιδιαίτερη περίπτωση και στο πλαίσιο των επί μέρους ή επί συνόλου κατηγοριών οφείλει η ποινική αγωγή να προβεί στις παρακάτω αποδείξεις:

(α) ότι ο κατηγορούμενος διέταξε τις φερόμενες παραβιάσεις του Διεθνούς Δικαίου Πολέμου και των Παραδόσεων Πολέμου,

(β) ότι, ενώ γνώριζε ότι είχαν διαπραχθεί από τα υπό τις διαταγές του στρατεύματά τέτοιου είδους παραβιάσεις, επέτρεψε να συνεχιστούν, μολονότι βρίσκονταν στην αρμοδιότητα και εξουσία του, να τα εμποδίσει,

(γ) ότι τα υποκίνησε,

(δ) ότι ενοχοποιείται για σοβαρή αμέλεια, που κατέστη ως η άμεση και γενεσιουργός αιτία αυτού του εγκλήματος.

Επιπλέον, στον κατηγορούμενο προσάπτεται η διάπραξη μιας ανέντιμου χαρακτήρα ενέργειας και η μομφή για σοβαρή αμέλεια, διαφορετικά θα καταδίκαιζε την τέλεση των διαπραχθέντων ερήμην του εγκλημάτων, ακόμα και εάν τα εγκλήματα τούτα είχαν διαπραχθεί από τους υφιστάμενους του (στην προκειμένη περίπτωση τα υπό τις διαταγές του στρατεύματα).

2. Τονίζεται δε, ότι σε ολόκληρο το περιεχόμενο του κατηγορητηρίου δεν υφίσταται κανένα ίχνος πειστηρίου, που να μπορεί να ανατρέψει οποιοδήποτε εκ των απαραίτητων στοιχείων προς την περιγραφόμενη στην προηγούμενη παράγραφο εγκληματικού χαρακτήρα ευθύνη.

Είναι γεγονός, ότι η μοναδική εκ του κατηγορητηρίου φερόμενη ένδειξη, που αφορά στη σχέση του Student με την παραβίαση του Διεθνούς Δίκαιου Πολέμου και των Παραδόσεων του Πολέμου, έχει προσκομισθεί από τον Heydte και ο ίδιος αρνείται βεβαίως μια τέτοια ενέργεια. Το κατηγορητήριο έχει στηριχθεί στο δικό του τεκμήριο. Το μοναδικό αποδεκτό μέρος της μαρτυρίας του είναι σύμφωνα με την αποδεικτική διαδικασία το κάτωθι:

«Δεν έλαβα ποτέ μια διαταγή, βάση της οποίας οι αιχμάλωτοι δεν θα μεταχειρίζονταν στο πλαίσιο της Σύμβασης της Γενεύης. Βρισκόμουν από τις 20 έως τις 27 Μαΐου, στο νησί της Κρήτης. Δεν είχε πέσει ποτέ στην αντίληψη μου οποιαδήποτε περίπτωση κακοποίησης των αιχμαλώτων..... Οι διαταγές για τη δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης αιχμαλώτων πολέμου είχαν δοθεί, πριν τη ρίψη μας. Δεν δόθηκε, κατά τη διάρκεια των συσκέψεων στην Αθήνα, καμία διαταγή προς κακομεταχείριση των αιχμαλώτων πολέμου. Θα ήταν ενάντια στο χαρακτήρα του Student, να δοθεί μια τέτοιου είδους διαταγή. Ήταν πάντα.. .. (στμ λείπει το παρακάτω κείμενο λόγω κακής λήψης της φωτογραφία)... ..

3. Η υφισταμένη προσοχή των δικαστικών αρχών θα στραφεί αποκλειστικά στην τροποποίηση αριθμ. 12 του «Englishen Manual of Military Law» (Νομοθεσία και Παραδόσεις Πολέμου Εν Μέσω Εμπόλεμης Διάρκειας), παράγραφος 449, που αναφέρει όπως ακολουθεί:

«Οι κατηγορίες των εγκλημάτων πολέμου μπορούν να αποδοθούν από το στρατιωτικό δικαστήριο ή από κάθε αρμόδιο από την εμπόλεμη δύναμη δικαστήριο. Ωστόσο, στην εν προκειμένη περίπτωση θα πρέπει να διεξαχθεί μια δίκη και να δοθεί η ύψιστη επιμέλεια, ώστε η ποινή να περιοριστεί στους πραγματικούς ενόχους».

4. Σύμφωνα με τα μέχρι τώρα παρατιθέμενα επιχειρήματα επαφίεται στην κρίση του δικαστηρίου, εάν θα μπορεί να αρθεί το κατηγορητήριο και η εν λόγω ετυμηγορία.

5. Ο γενικός εισαγγελέας Α.Η θα πρέπει να καθοδηγήσει κατά τη διαδικασία της ανακεφαλαίωσης το δικαστήριο στα σημεία του αρμόδιου νόμου, το ίδιο όπως θα ανέπτυξε ένας δικαστής την περίπτωση στους ενόρκους ενός αγγλικού δικαστηρίου. Στην πραγματικότητα, ο γενικός εισαγγελέας θα πρέπει σε ένα στρατιωτικό δικαστήριο να προχωρήσει μάλιστα παραπέρα, επειδή ένα τέτοιου είδους δικαστήριο πρέπει να ασκήσει τόσο τα καθήκοντα του δικαστή όσο και των ενόρκων, δηλαδή από τη μια πλευρά να εξακριβώσει τα πραγματικά περιστατικά και από την άλλη να εκφέρει μια κρίση. Πρέπει ωστόσο να ληφθεί σοβαρά υπόψη, ότι, μολονότι ο γενικός εισαγγελέας Α.Η πρέπει να ερμηνεύει τον νόμο κατά γράμμα, ωστόσο, μετά την εξακρίβωση των γεγονότων η κατάσταση θα έχει πάρει άλλη τροπή. Όσον αφορά τα πραγματικά γεγονότα, δεν μπορεί να πράξει διαφορετικά, από ό,τι να παρουσιάσει στο δικαστήριο μια εντελώς αμερόληπτη παρουσίαση των δοσμένων από τους μάρτυρες καταθέσεων και να μην φανερώσει το παραμικρό ίχνος των δικών του απόψεων. Τούτη η μέθοδος

προβλέπεται, για αυτόν, από τη διάταξη 103 (h), η οποία αναφέρει τα παρακάτω:

«Ο γενικός εισαγγελέας θα πρέπει, ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του, να έχει λάβει μια εντελώς αμερόληπτη θέση».

Αυτό έχει ως συνέπεια, ότι ενώ ένας δικαστής μπορεί να εκφέρει την κρίση του ενώπιον των ενόρκων, ο γενικός εισαγγελέας δεν επιτρέπεται να εκφράσει σχετικά με τις προθέσεις του. Η επιβαλλόμενη σε αυτόν από τις διατάξεις του νόμου αντικειμενικότητα θα πρέπει επίσης από τον τρόπο, κατά τον οποίο θέτει τις ερωτήσεις στους μάρτυρες, θα παρακαλέσουμε όμως θερμότατα να εξετάσουν οι δικαστικές αρχές την έκθεση με τις δεδικασμένου χαρακτήρα ενδείξεις.

Πρέπει να τονίσουμε ωστόσο, ότι ο γενικός εισαγγελέας έχει αντιστοίχως παραλείψει να κατευθύνει το δικαστήριο στα σημεία του, για την ιδιαίτερη τούτη περίπτωση, προς χρήση νόμου. Σημειώνουμε με εκτίμηση, ότι ο γενικός εισαγγελέας θα έπρεπε να οδηγήσει τη διαδικασία της δίκης, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, στην κατανόηση των επιχειρημάτων και στην έκδοση μιας αντιστοίχου απόφασης, αλλά δεν το έπραξε όμως και παρ' όλα ταύτα ήταν τούτα τα σπουδαιότερα νομικά ζητήματα ολόκληρης της διαδικασίας της δίκης, ακριβώς επειδή αφορούσαν τη βάση της εγκληματικού χαρακτήρα ευθύνης του κατηγορούμενου καθώς και των προσαπτόμενων σε αυτόν εγκλημάτων. Σημειώνουμε ακόμα ότι, εάν το δικαστήριο ακολουθούσε κατά γράμμα το νομικό πλαίσιο και διαδικασία, δεν θα μπορούσε να καταστήσει τον κατηγορούμενο ένοχο.

6. Ο τρίτος λόγος της προσφυγής τούτης είναι, ότι δεν έχει κληθεί ο βασικότερος μάρτυρας υπεράσπισης στη διαδικασία της δίκης. Εκτός του Γερμανού μάρτυρα, του von der Heydte, οι κληθέντες από την γενική εισαγγελία Βρετανοί μάρτυρες έφεραν, το πολύ, το στρατιωτικό βαθμό του λοχία (οι έγγραφες μαρτυρίες ενός ταγματάρχη και ενός λοχαγού, οι οποίοι δεν είχαν παρουσιαστεί προσωπικά, αναφέρονται σε κατηγορίες, που δεν έχουν ουδεμία σχέση με τον Student). Δεν προκύπτει από καμία περιγραφή των πραγματικών γεγονότων της υπόθεσης, ότι ο στρατηγός Freyberg, ο Βρετανός στρατιωτικός αντίπαλος του Student, από τον γενικό εισαγγελέα... .. (Στμ λείπει το παρακάτω κείμενο λόγω κακής λήψης της φωτογραφίας).. .. .

Ο στρατηγός Freyberg βρίσκονταν στο χρονικό σημείο της προετοιμασίας της ποινικής διαδικασίας στην Αγγλία. Η εμφάνιση του Ταξίαρχου Inglis, ως μάρτυρας, ήταν τελείως συμπτωματική, και η κατάθεση του δεν αποτέλεσε μέρος της ποινικής διαδικασίας, μολοντί διοικούσε στο χρονικό αυτό σημείο την ταξιαρχία στην Κρήτη. Ήταν μάλιστα αυτός ο αξιωματικός, ο οποίος μετά την εκστρατεία επέστρεψε αμέσως στην Αγγλία για να συντάξει στρατιωτική έκθεση και εδώ και ένα περίπου χρόνο, βρίσκονταν στη Γερμανία. Λαμβάνοντας υπόψη το (στρατιωτικό) βαθμό του Student και την ιδιότητα του στην «εκστρατεία της Κρήτης» φαίνεται σχεδόν απίθανο, ότι οι δύο τούτοι υψηλόβαθμοι Νεοζηλανδοί αξιωματικοί δεν είχαν δώσει κάποια αναφορά πριν τη διαδικασία της δίκης.

7. Οι αιτιολογίες 4 και 5 της προσφυγής είναι στενά συνδεδεμένες με το σημείο 3. Δεν χρειάζεται να τονιστεί η σπουδαιότητα του τεκμηρίου της ενοχής ή της

αθωότητας του Student ή της για τα εγκλήματα πολέμου ευθύνης των διαταγών προς τα γερμανικά στρατεύματα. Ωστόσο, το τεκμήριο αυτό ούτε προσκομίστηκε στο κατηγορητήριο της εισαγγελικής αρχής, ούτε καν δόθηκε στη διάθεση της υπεράσπισης. Η μαρτυρία του ταγματάρχη Talbot έχει επισυναφθεί και σημειωθεί με το γράμμα «B» και φανερώνει, ότι οι διαταγές τούτες έχουν τεθεί στη διάθεση του κατηγορητηρίου της εισαγγελικής αρχής, αλλά όχι στην υπεράσπιση και ότι έχει αιτηθεί από την υπεράσπιση πολύ πριν τη διεξαγωγή της δίκης η λήψη του πρωτότυπου τους.

8. Πρέπει να κάνουμε τις παρακάτω υποδείξεις, με ιδιαίτερη μνεία προς τα τρία σημεία του κατηγορητηρίου, βάση των οποίων κρίθηκε η ενοχή του κατηγορουμένου:

α) Η χρησιμοποίηση των Βρετανών αιχμαλώτων πολέμου σε μη επιτρεπόμενες εργασίες πλησίον του αεροδρομίου στο Μάλεμε δεν αναφέρεται στο κατηγορητήριο ότι συνέβη κάποιες οποιοσδήποτε ημέρες, αλλά συγκεκριμένα τον Μάιο 1941.

Το τεκμήριο της γενικής εισαγγελίας υποδηλώνει κατά κύριο λόγο, ότι το σημαντικό χρονικό σημείο, κατά το οποίο έλαβε χώρα η μη επιτρεπόμενη εργασία, ορίζεται κατά τη διάρκεια των πρώτων ημερών της απόβασης. Θα σας παρακαλούσαμε να επιστήσεται την προσοχή σας στο γεγονός, ότι ο Student μέχρι την 25^η Μαΐου, δεν βρίσκονταν στην Κρήτη, αλλά ήταν στην Αθήνα.

Έχει διατυπωθεί κατά τη διάρκεια της δικαστικής διαδικασίας ο ισχυρισμός, βασιζόμενος στη γραπτή δήλωση του Student και σε μια εκ των απαντήσεων του προς τον γενικό εισαγγελέα, ότι ο Student είχε λάβει γνώση την 1^η Ιουνίου 1941, σχετικά με τη χρησιμοποίηση των Βρετανών αιχμαλώτων πολέμου στο αεροδρόμιο του Μάλεμε. Δεν υπάρχει όμως κανένα απολύτως αποδεικτικό στοιχείο, ότι γνώριζε πριν τη συγκεκριμένη ημέρα για την εκεί χρησιμοποίηση τους και δεν υπάρχει καμία ακόμα απόδειξη, ότι γνώριζε τότε σχετικά με την χρησιμοποίησή τους για μη επιτρεπόμενη εργασία. Όλες οι εχθροπραξίες πλησίον του Μάλεμε και των Χανίων είχαν παύσει τέσσερις περίπου ημέρες, πριν την 1^η Ιουνίου και εάν οι αιχμάλωτοι πολέμου είχαν τοποθετηθεί μεταγενέστερα για την επίστρωση των κρατήρων από τις βόμβες, θα εξυπηρετούσε μια τέτοιου είδους εργασία, αναγκαστικά, στη διατήρηση της φυσιολογικής συγκοινωνίας μεταξύ Ελλάδος και Κρήτης, έτσι ώστε οι τραυματίες και οι αιχμάλωτοι να είναι σε θέση να μεταφερθούν δια αέρος και να μπορέσει να πραγματοποιηθεί η προμήθεια των τόσο αναγκαίων τροφίμων. Θα ήταν παράλογο να έχουμε πολύ υψηλές απαιτήσεις για την κοινή λογική, ώστε να θεωρήσουμε τούτη την εργασία ως παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου Πολέμου και των Παραδόσεων Πολέμου.

β) Εάν έχουν σημειωθεί, πράγματι, δολοφονίες αιχμαλώτων πολέμου στο Μάλεμε, τονίζουμε, ότι, παρόλο που στην προκειμένη περίπτωση, υφίσταται μια άμεση ευθύνη από την πλευρά ενός οποιουδήποτε αγνώστου Γερμανού αξιωματικού ή στρατιώτη, η σε γενικές γραμμές επιχειρηματολογία μας θα πρέπει να επιμείνει, ότι δεν υπάρχει κανένα απολύτως αποδεικτικό στοιχείο, που να θέσει τον Student ενώπιον αυτής της κατηγορίας. Θέλουμε να στρέψουμε την προσοχή σας στο γεγονός, ότι οι περιπτώσεις δολοφονίας παρουσιάζονται στο κατηγορητήριο, ότι έλαβαν χώρα την 23^η Μαΐου 1941, την ημέρα κατά την οποία ο Student βρίσκονταν στην Ελλάδα, και όχι στην Κρήτη.

γ) Στο πλαίσιο των φερόμενων δολοφονιών των τριών στρατιωτών του Ουαλικού Συντάγματος πλησίον του Γαλατά, περίπου την 27^η Μαΐου, τονίζουμε, ότι η κατάθεση των Meehan και Jones δεν αποδεικνύει πράγματι, ότι οι στρατιώτες τούτοι σκοτώθηκαν, αφότου είχαν παραδοθεί. Και οι δύο Smiths είχαν μάλλον εκπνεύσει εξαιτίας των τραυμάτων τους, που είχαν υποστεί πριν την αιχμαλωσία τους. Ο William είχε εκτελεστεί αμέσως μετά την παράδοση του. Κατά το χρονικό διάστημα, σύμφωνα με την περιγραφή των δύο μαρτύρων, όταν δηλαδή τα αντίπαλα στρατεύματα ήρθαν σε άμεση επαφή μεταξύ τους, θα μπορούσαν να εμφανιστούν, σε όλες τις μονάδες, τέτοιου είδους γεγονότα και πρέπει στη συγκεκριμένη περίπτωση να υπάρξει μια διαφοροποίηση από την εν ψυχρό δολοφονία των αιχμαλώτων πολέμου, κατόπιν της πραγματοποιημένης συνθηκολόγησης.

Πάντως ανακύπτει το ίδιο ερώτημα για κάθε μια εκ των άλλων δύο κατηγοριών, δηλαδή που στο καλό είχε σχέση ο Student με αυτές τις κατηγορίες;

9. Μολονότι δεν αποτελεί από μόνο του κανένα τεκμήριο, επισυνάφθηκε μια επιστολή, που συντάχθηκε μετά από τη δίκη από τον μάρτυρα von der Heydte και επιβεβαιώνει τους παρατιθέμενους στο (γ) λόγους. Εάν είχε λάβει γνώση ο συνήγορος υπεράσπισης, κατά τη διάρκεια της δίκης, σχετικά με την περιγραφόμενη σε τούτη την επιστολή κατάσταση των πραγμάτων, θα είχε θέσει σίγουρα τις αντίστοιχες ερωτήσεις.

10. Πρέπει να σημειωθεί, ότι η υπεράσπιση θα έπρεπε να δεχθεί, κατά τη διάρκεια τη δίκης, τα δοσμένα από εμάς, για πρώτη φορά στοιχεία και να οδηγηθεί σε μια οποιαδήποτε άλλη τακτική υπερασπιστικής γραμμής. Θα επιθυμούσαμε παρά ταύτα να τονίσουμε, για να είμαστε ακριβοδίκαιοι, ότι κάποιος από εμάς, ένας δηλαδή Γερμανός δικηγόρος, παρουσιάστηκε σε ένα δικαστήριο, του οποίου οι νόμοι και η δικαστική διαδικασία ήταν σ' αυτόν άγνωστα πεδία, ενώ ένας άλλος, ένας Άγγλος αξιωματικός, διορίστηκε για να υποστηρίξει τον συνήγορο, ο οποίος δεν κατείχε ούτε τα απαραίτητα νομικά προσόντα ούτε την εμπειρία, παρά τις λίγες γνώσεις που είχε αποκτήσει με την παρουσία του, σε λίγα στρατοδικεία κατά τη διάρκεια της θητείας του. Εκ τούτου, καθίσταται αναγκαίο να λάβουμε την εκ των υστέρων συμβουλή ενός αρμόδιου Βρετανού νομικού συμβούλου, σχετικά με το ύφος και τη μορφή της προσφυγής κατά της απόφασης καθώς και με την σε γενικές γραμμές επιχειρηματολογία και να σχεδιάσουμε έτσι ορισμένα σημεία της υπεράσπισης μας. Έχει σε μας υπογραμμισθεί, ότι στη Γερμανία υπάρχουν λίγα τον αριθμό σπουδαίας σημασίας αγγλικά νομικά συγγράμματα και σχόλια επί των νόμων και η κατάσταση τούτη δημιουργεί ένα σοβαρό εμπόδιο προς τον τοποθετημένο για τη διαδικασία της δίκης αναφορικά με τα εγκλήματα πολέμου συνήγορο. Θα μπορούσε ενδεχομένως να γίνει μια καλύτερη προετοιμασία, αναφορικά με αυτό, για τις επόμενες δίκες αυτού του είδους.

10. ....

11. Έχουμε αναφέρει επίσης το γεγονός, ότι δεν έχει τεθεί κανένα αντίγραφο της στενογραφημένης αποδεικτικής διαδικασίας της δίκης στη διάθεση μας. Μας ανακοινώθηκε, ότι θα πρέπει να περιμένουμε, ενδεχομένως, έως και τρεις

εβδομάδες και αναγκαστήκαμε εκ του γεγονότος αυτού, να προβούμε στην υποβολή μιας συμπληρωματικής αίτησης επεξηγηματικής αντιλογίας, καθώς κατέστη τούτο απαραίτητο. Εάν βρίσκονται οι αρμόδιες δικαστικές αρχές σύμφωνες με τις προσφερόμενες από την πλευρά μας συστάσεις, ότι δηλαδή η καταδίκη εις βάρος του Student δεν μπορεί να σταθεί σε νομική βάση, θα καταστεί τότε μια τέτοιου είδους συμπληρωματική αίτηση επεξηγηματικής αντιλογίας περιττή. Παρακαλούμε επίσης θερμότατα, σε μελλοντικές δίκες να μεταφράζονται οι καταθέσεις στη Γερμανική γλώσσα. Στην τωρινή περίπτωση έχει εμποδίσει το γεγονός, ότι δεν έχουν μεταφραστεί, την γερμανική υπεράσπιση να μπορέσει να κρατήσει τις αναγκαίες σημειώσεις.

12. Τέλος, επιθυμούμε να τονίσουμε για ακόμα μια φορά, ότι η ουσία αυτής της υπόθεσης βρίσκεται στην παράγραφο 1 της επιχειρηματολογίας μας, αυτό σημαίνει ότι ακόμα και εάν έχει λάβει χώρα στην Κρήτη μια παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου Πολέμου και των Παραδόσεων Πολέμου, όπως ισχυρίζεται το κατηγορητήριο, η εισαγγελική αρχή δεν θα είναι σε θέση να διαπιστώσει οποιαδήποτε αξιόποινη ευθύνη του κατηγορουμένου.

Θέλουμε να διασαφηνίσουμε το αμφιλεγόμενο αυτό ζήτημα μέσω ορισμένων απλών ερωτήσεων ρητορικής μορφής: θα έπρεπε να κρεμαστεί ο Πρώτος Δούκας του Ουέλινγκτον εξαιτίας των αναρίθμητων ωμοτήτων των υπό τη διοίκηση του στρατευμάτων στον Ισπανικό Πόλεμο; Εάν ένας Άγγλος στρατιώτης διαπράξει ένα έγκλημα, θα πρέπει να τιμωρηθεί ο καημένος επικεφαλής της ομάδας του για το έγκλημα τούτο; Ή είναι φυσιολογικό να θεωρηθεί υπεύθυνος ο ανώτατος διοικητής;

Δεν αμφισβητούμε σε καμία στιγμή την εντιμότητα και τις τιμές προθέσεις του δικαστηρίου, αλλά κάθε αμερόληπτος παρατηρητής είναι υποχρεωμένος να επισημάνει, ότι θα δημιουργούταν ένα επικίνδυνο και σε τρομακτικό βαθμό άδικο δεδικασμένο, εάν καθίσταντο ο κατηγορούμενος ένοχος για τα τρία σημεία του κατηγορητηρίου. Εάν είναι πράγματι ο Student υπεύθυνος για την τέλεση των εγκλημάτων, για τα οποία έχει ενοχοποιηθεί, τότε θα πρέπει χωρίς αμφιβολία να καταδικαστεί εις θάνατο. Γιατί το δικαστήριο όμως τον έχει καταδικάσει σε πέντε χρόνια φυλάκιση; Είναι ξεκάθαρο, ότι το δικαστήριο δεν είχε καμία εμπιστοσύνη στην ίδια του την κρίση.

Σελίδα 11 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο δικογραφίας στη δίκη εναντίων του Kurt Student. Προέρχεται από τον Βρετανό ταγματάρχη Talbot και φέρει την ημερομηνία 15 Μαΐου 1946.

(μετάφραση)

«B»

ΔΗΛΩΣΗ

Εγώ, ο G.A.L.C Talbot, που ως αξιωματικός διορίστηκα, σύμφωνα με την παράγραφο 17 του αποσπάσματος II, των διοικητικών διατάξεων με τον αριθμό 104, να συνδράμω στην υπεράσπιση του Kurt Student, κατά τη διάρκεια της δίκης του με την κατηγορία του εγκληματία πολέμου, δηλώνω δια της παρούσης τα παρακάτω:

1. Δηλώνω ότι η υπογεγραμμένη από εμένα επιστολή, που απεστάλη στο διοικητήριο της 214ης Ταξιαρχίας Πεζικού και παραδόθηκε την 12^η Απριλίου

1946, ζητούσε μια αίτηση αντιγράφου των χωριστών διαταγών για τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στην Κρήτη, ως προς την κατάθεση τους στο στρατιωτικό δικαστήριο. Επαναλαμβάνω εδώ την παράγραφο 14 της αναφερόμενης επιστολής:

«14. Ο κατηγορούμενος χρειάζεται τις ξεχωριστές διαταγές (όχι το σχεδιασμό) για τις στρατιωτικές επιχειρήσεις στην Κρήτη. Τούτες μπορούν να βρεθούν στο Τμήμα Ιστορίας Στρατού της Πολεμικής Αεροπορίας (8ο τμήμα). (Section for the Military History of the Air Force). Το συγκεκριμένο τμήμα έχει εντοπιστεί τελευταίως στο Karlsbad.

2. Δηλώνω ότι την 23^η Απριλίου 1946, λίγο μετά τη μεταφορά του διοικητηρίου της 30ης Στρατιάς στο Lueneburg, είχα μια συνομιλία με τον Επιτελικό Αξιωματικό «Α», ο οποίος ασχολούταν με δίκες για εγκλήματα πολέμου και έλαβα την άδεια, να συνομιλήσω απευθείας με το διοικητήριο της 30ης Στρατιάς. Τούτη την ημέρα συζήτησα σχετικά με όλα τα ζητήματα, που αναφέρονταν στην επιστολή μου, και τόνισα την σπουδαιότητα τους.

3. Δηλώνω ότι την 25^η, 28^η, 29^η και 30^η Απριλίου, καθώς και στις 1, 2, 3, 4, και 5 Μαΐου, επισκέφτηκα το διοικητήριο της 30ης Στρατιάς, αναφορικά με την κλήτευση των μαρτύρων, την παραλαβή των ξεχωριστών διαταγών και με άλλα ζητήματα, που συνδέονταν με τη δίκη. Σε μια εκ των επισκέψεων ανακοινώθηκε σε μένα προφορικά, ότι το διοικητήριο του Τομέα Ευθύνης Β είχε αναφέρει ότι το Υπουργείο Πολέμου είχε στην κατοχή του τούτες τις ξεχωριστές διαταγές και θα ερχόντουσαν ή λίγο πριν είτε κατά τη διάρκεια της δίκης.

Σελίδες 12-13 (περίληψη)

Χειρόγραφες, δυσνόητες σελίδες, με ημερομηνία 7.5.1946.

Σελίδες 14-17 (περίληψη)

Χειρόγραφες, δυσνόητες σελίδες.

Σελίδες 18-28 (μετάφραση)

Τελική αγόρευση του συνηγόρου

Αξιότιμε πρόεδρε και αξιότιμα μέλη του Ανώτερου Δικαστηρίου

Ο υποπτέραρχος Kurt Student βρίσκεται ενώπιόν σας με την κατηγορία σοβαρότατων παραβιάσεων των νόμων και των παραδόσεων του πολέμου. Τουλάχιστον επτά εκ των οχτώ σημεία του κατηγορητηρίου, για τα οποία βρίσκεται ενώπιόν του δικαστηρίου, μπορούν να επισύρουν τη θανατική ποινή. Κατόπιν διεξοδικού ελέγχου όλης της επιχειρηματολογίας στο σύνολό της, έχω πλέον πειστεί, ότι τα αποδεικτικά στοιχεία είναι ανεπαρκή προς μια καταδίκη του κατηγορουμένου.

Στο πλαίσιο των διαφορετικών σημείων του κατηγορητηρίου θέλω να αρχίσω με τον προσαπτόμενο βομβαρδισμό του 7ου Στρατιωτικού Νοσοκομείου, την 25^η. 5.1941 πλησίον των Χανίων. Ο ίδιος ο εισαγγελέας έχει δηλώσει στο

δικαστήριο σχετικά με το σημείο αυτό της κατηγορίας, ότι ο βομβαρδισμός έλαβε χώρα την 25^η και όχι την 20^η. 5. Παρά τη διχογνωμία αναφορικά με τον χρόνο, φαίνεται να εμμένει στη βασική του άποψη.

Ο ταξίαρχος Ingels κατέθεσε ενόρκως, ότι το πρωί της 20^{ης}.5, στις 10:00, το στρατιωτικό νοσοκομείο, δεν υφίστατο πλέον ως έχει και ήταν κατελημμένο, το χρονικό διάστημα αυτό, από τα δικά του στρατεύματα. Ο μάρτυρας συμπλήρωσε επιπλέον προς τούτο, ότι υπήρχε η περίπτωση, ένας εναέριος βομβαρδισμός να πραγματοποιήθηκε κατόπιν της κατάληψης του (στρατιωτικού) νοσοκομείου, ο οποίος θα μπορούσε να είχε στραφεί εναντίων των στρατευμάτων αυτών.

Εάν πράγματι είχε σημειωθεί ένας βομβαρδισμός από το 8ο Αεροπορικό Σώμα, υπό τον Richthofen, δεν μπορεί η πράξη τούτη να θεωρηθεί ως μια παραβίαση των κανόνων του Ερυθρού Σταυρού. Προτείνω εκ τούτου, ότι δεν απορρέεται εκ του γεγονότος καμία αποδεδειγμένη κατηγορία εναντίον του κατηγορουμένου και δεν μπορεί στο πλαίσιο τούτης της αναπόδειχτης κατηγορίας να κριθεί ένοχος.

Προτού εγκαταλείψω το σημείο της κατηγορίας αναφορικά με τον βομβαρδισμό από αέρα εναντίων του νοσοκομείου, θα επιθυμούσα να στρέψω την προσοχή του ανώτερου δικαστηρίου προς διάφορα σημεία της κατάθεσης του ταξίαρχου Ingels. Ανέφερε σε εμάς, ότι η αεραπόβαση στην Κρήτη ξεκίνησε το πρωί της 20^{ης}.5.1941. Στο χρονικό αυτό σημείο, γερμανικά αεροπλάνα πετούσαν συνεχώς πάνω από το νησί με σκοπό την εξουδετέρωση της αντίπαλης άμυνας. Κατά τη διάρκεια μιας σύσκεψης μεταξύ του κατηγορούμενου και του πτέραρχου von Richthofen, τον διοικητή του 8ου Αεροπορικού Σώματος, συζητήθηκαν μόνο οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές για την υποστήριξη μέσω των μονάδων μαχητικών αεροσκαφών. Για να δώσω ένα παράδειγμα, ο von Richthofen εξέφρασε την άποψη να δοθεί το κέντρο βάρους στην καταπολέμηση του Βρετανικού Βασιλικού Στόλου. Ο αντιπρόεδρος Student έδωσε, μεταξύ άλλων, μεγάλη σημασία στο γεγονός, ότι δεν θα έπρεπε να σημειωθεί κάποια επίθεση εναντίων των στρατοπέδων, που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν αργότερα από τα γερμανικά στρατεύματα. Δεν είχε σημειωθεί μια ομοφωνία αναφορικά με τον καθορισμό και την προτεραιότητα των στόχων.

Θέλω, τώρα εξάλλου, να αναφερθώ σε διάφορα σημεία της κατάθεσης του αξιωματικού Campbell. Αξίζει να σημειωθεί, ότι σε μια κατάθεση, που πραγματοποιήθηκε το 1941 στη Γερμανία και αναφέρθηκε αργότερα σε μια άλλη ένορκη δήλωση στο Λονδίνο, σημειώνεται, ότι η επίθεση έλαβε χώρα την 24^η Μαΐου. Τώρα, είναι, ξαφνικά, εντελώς σίγουρος, ότι το γεγονός αυτό πραγματοποιήθηκε την 20^η Μαΐου. Μήπως η μαρτυρία στο Λονδίνο είναι ορθότερη, και ο αξιωματικός δεν είναι σίγουρος για την ημερομηνία; Επιπλέον, ο μάρτυρας κατέθεσε ενόρκως, ότι τα επόμενα βρετανικά στρατεύματα βρίσκονταν σ' ένα μίλι απόσταση. Δεν ήταν κάπως απρόσεκτος, όταν δεν διέκρινε την έδρα του επιτελείου της 4ης Ταξιαρχίας Νεοζηλανδών, που βρίσκονταν μόνο τετρακόσια μέτρα απόσταση; Δεν είναι κάπως παράδοξο επίσης, όταν καταθέτει ότι κατά την επιστροφή του στο (στρατιωτικό) νοσοκομείο, κατά τη διάρκεια της νύχτας της 21^{ης} προς 22^η Μαΐου, δεν υπήρχαν καθόλου στρατεύματα στο έδαφος του νοσοκομείου; Στην κατάθεση του τονίζεται εκ νέου, ότι μια βόμβα, που είχε ρίξει ένα αεροσκάφος, είχε πέσει στο (στρατιωτικό)νοσοκομείο. Μολονότι δεν αποτελεί το γεγονός τούτο αντικείμενο του κατηγορητηρίου, πρέπει να εφιστήσω, παρόλα ταύτα, την προσοχή του

δικαστηρίου στη δήλωση, με την οποία ο ταξίαρχος αφήνει με ξεκάθαρο τρόπο να φανεί, ότι το εν λόγω αεροσκάφος είχε βάλει ως στόχο μια χρήζουσα ιατρικής φροντίδας στρατιωτική μονάδα στην ακτή πλησίον του νοσοκομείου. Το συγκεκριμένο περιστατικό έχει τεθεί τώρα υπό το πρίσμα της αλήθειας.

Ο Campell έχει καταθέσει εν συνεχεία, ότι την 20^η Μαΐου έλαβε χώρα ένας βάση σχεδίου βομβαρδισμός από αέρα, που διήρκησε $\frac{3}{4}$ της ώρας. Δήλωσε, ότι κύματα αεροσκαφών, σε χαμηλό ύψος, πετούσαν με διαφορά δύο έως τριών λεπτών. Το βρίσκω εκπληκτικό, ότι δεν καταστράφηκε πλήρως ολόκληρο το στρατόπεδο.

Στο πλαίσιο τώρα των αεροφωτογραφιών, για τις οποίες έγινε αρκετός λόγος κατά τη διάρκεια της δίκης, όπως πχ ο αριθμός των αντίγραφων και η καθαρότητα των σλάντ, κατάθεσε ο σημναγός Mors, ότι είχε δει κάποιες εκατοντάδες, ενώ στον αντιπτέραρχο Schlemm προσκομίσθηκε μόνο ένας μικρός αριθμός. Είναι αυτονόητο, να έχει λάβει ένας κατώτερος επιτελικός αξιωματικός περισσότερες αεροφωτογραφίες από ό,τι ο αρχηγός του επιτελείου, στον οποίο κατατέθηκε μόνο ένα επιλεγμένο κομμάτι αυτών. Δόθηκαν πολλές μαρτυρίες αναφορικά με την καθαρότητα των αεροφωτογραφιών. Αισθάνομαι, ότι οι ορθότερες τούτων των μαρτυριών ήταν αυτές που έδωσε ο ίδιος ο ταξίαρχος Ingels.

Ακόμα για μια φορά σχετικά με το ζήτημα της εκ προθέσεως επίθεσης στο (στρατιωτικό) νοσοκομείο, την 20^η Μαΐου, ο ταξίαρχος Ingels ανέφερε, ότι ένα μεγάλο πλήθος αεροπλάνων πετούσε, τη συγκεκριμένη ημέρα, πάνω από όλο συνολικά το νησί. Εάν είχαν ριχθεί κάποιες βόμβες στο νοσοκομείο, οφείλεται ξεκάθαρα στο γεγονός, ότι τα αεροπλάνα πετούσαν από την πλευρά της θάλασσας και έριξαν εκ τούτου τις βόμβες τους, προτού φτάσουν στον χώρο του νοσοκομείου και μπορέσουν να διακρίνουν το σήμα του Ερυθρού Σταυρού. Το γεγονός, ότι οι Γερμανοί σεβάστηκαν το σήμα του Ερυθρού Σταυρού, παρουσιάζεται ξεκάθαρα στην κατάθεση του ταξίαρχου Ingels, σύμφωνα με την οποία αυτός δραστηριοποιούταν στα βρετανικά φορτηγά, που μετέφεραν τους τραυματίες στα Χανιά και θα μπορούσαν ανά πάσα στιγμή να τεθούν κάτω από τα πυρά πολυβόλων. Η αποκαλούμενη «τακτική τρομοκρατίας» ήταν ολοφάνερα οι αεροπορικές επιθέσεις χαμηλού ύψους στο παρακείμενο διοικητήριο της ταξιαρχίας.

Επιθυμώ τώρα να έλθω στο δεύτερο κυριότερο σημείο του κατηγορητήριου (στο πέμπτο σημείο), που αναφέρεται στη χρησιμοποίηση του προσωπικού και των αρρώστων του 7ου Στρατιωτικού Νοσοκομείου ως ασπίδα προστασίας για τη διείσδυση των γερμανικών στρατευμάτων την 24^η Μαΐου ή περίπου την ημερομηνία αυτή. Σύμφωνα με κατάθεση ενός μάρτυρα, που προσκομίστηκε από κατηγορητήριο, έλαβε χώρα την ίδια ημέρα όπως ο προαναφερόμενος βομβαρδισμός από αέρα εναντίων του νοσοκομείου. Την 25^η Μαΐου δηλαδή. Όπως έχω ήδη αποδείξει, το (στρατιωτικό) νοσοκομείο δεν λειτουργούσε πλέον ως είχε τούτη την ημέρα και αιτούμαι να αποσυρθεί αυτό το σημείο του κατηγορητηρίου. Εμφανίζεται, ότι στο συγκεκριμένο επεισόδιο, κατά το οποίο υπήρξε η άποψη, ότι συγκεκριμένα άτομα είχαν λειτουργήσει ως ασπίδα προστασίας στην προέλαση των γερμανικών στρατευμάτων, είχε λάβει χώρα πέντε ημέρες πριν. Ο ταξίαρχος Ingels περιγράφει με πλήρη παρρησία, ότι αυτά τα άτομα δεν είχαν χρησιμοποιηθεί ως μια ασπίδα προστασίας, αλλά μεταφέρονταν ως μια ομάδα. Καταθέτει μετά βεβαιότητας, ότι δεν υφίστατο κανένας σχεδιασμός επίθεσης, κατά τον οποίο οι Γερμανοί προχωρούσαν πίσω

από αυτούς. Δίδει μια επαρκή μαρτυρία σχετικά με τους πυροβολισμούς και την ενδεχομένη θανάτωση του προσωπικού και των ασθενών, αναφέροντας, ότι τα δικά του στρατεύματα και αυτός ο ίδιος είχαν βάλει με πυρά εναντίων της γερμανικής φρουράς. Θεωρώ ως πολύ πιθανό, ότι αυτοί οι πυροβολισμοί είχαν ως αποτέλεσμα τον τραυματισμό και τον θάνατο ορισμένων ατόμων αυτής της ομάδας.

Θα προχωρήσω τώρα στα υπόλοιπα πέντε σημεία του κατηγορητηρίου, τα οποία μπορούν να εξεταστούν ως ένα ενιαίο σύνολο. Εννοώ, φυσικά, τις κατηγορίες σχετικά με τις αναφερόμενες ωμότητες εις βάρος αιχμαλώτων και την απασχόληση αιχμαλώτων πολέμου σε μη επιτρεπόμενες εργασίες. Οι περιπτώσεις αυτές βρίσκονται σε συνάρτηση με την υπόθεση, για την οποία έχει καταστεί ο ανώτατος διοικητής υπεύθυνος για τις πράξεις των μονάδων του κατά τη διάρκεια ή αμέσως μετά μια στρατιωτική σύγκρουση. Δεν είναι καθόλου για μένα απαραίτητο, να τονίσω στο στρατιωτικό δικαστήριο, το οποίο αποτελείται από υψηλόβαθμους Βρετανούς αξιωματικούς, ότι, όταν ένας στρατηγός παίρνει την απόφαση να πραγματοποιηθεί μια μεγάλης κλίμακας επέμβαση, στο πλαίσιο ενός στρατιωτικού σώματος, συντάσσει την Έκθεση του Αξιολόγησης της Κατάστασης, ενώ το επιτελείο του εκπονεί τις διαταγές, που ασχολούνται με τις επί μέρους λεπτομέρειες τούτης. Οι κύριες εντολές διαμοιράζονται φυσικά μέσω του στρατηγού, αλλά πρέπει να επιμείνω προς τούτο, ότι οι λεπτομέρειες δεν υπόκειντο στην αρμοδιότητα και στον τομέα ευθύνης του. Οι διαταγές, οι οποίες έχουν εκπονηθεί από το επιτελείο του, προωθούνται εν συνεχεία προς όλους τους διοικητές, όλων των βαθμών, έως ότου γίνουν κατανοητές μέχρι και την τελευταία λεπτομέρεια. Είναι οι μικρού μεγέθους αποστολές, όπως πχ η επίθεση εναντίων ενός καθορισμένου λόφου, που θα προετοιμαστεί και διεξαχθεί από νεότερους αξιωματικούς και τις μονάδες τους. Δεν είναι εκ τούτου αυτονόητο, ότι θα πρέπει να ενοχοποιηθούν οι κατώτεροι αξιωματικοί για τα μικρής κλίμακας και μεμονωμένα επεισόδια, που έχουν πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο των ομάδων και μονάδων τους και να μην κατηγορηθούν οι ανώτεροι αξιωματικοί για συμβάντα, που λαμβάνουν χώρα στον τομέα ευθύνης τους; Ο πτέραρχος Student δεν μπορεί να ενοχοποιηθεί για μεμονωμένα επεισόδια, στο σύνολο μιας εκστρατείας, και τα οποία θεωρούνται ως σπάνια και ασήμαντου χαρακτήρα.

Τα σημεία του κατηγορητηρίου δεν περιλαμβάνουν καμία απολύτως αναφορά σχετικά με οποιαδήποτε επεισόδια, που έχουν λάβει χώρα σε άλλον τομέα εκτός του Μάλεμε- Χανίων.

Πρέπει να ληφθεί υπόψη, ότι είχαν ριχθεί μονάδες στα τέσσερα κεντρικά σημεία: του Μάλεμε, Χανίων, Ρεθύμνου και Ηρακλείου. Με άλλα λόγια ήταν μόνο οι μισές περίπου δυνάμεις, που συμμετείχαν στην αεραπόβαση και είχαν δραστηριοποιηθεί στον τομέα Μάλεμε-Χανίων. Για τον λόγο αυτό δεν μπορεί να ισχυρισθεί, ότι η σε γενικές γραμμές θέση των μονάδων των Αλεξιπτωτιστών ήταν η διάπραξη ωμοτήτων, με στόχο να καταλάβουν με κάθε τίμημα την Κρήτη. Εντελώς το αντίθετο.

Πρέπει να τονίσω στο δικαστήριο, ότι ο ταξίαρχος Ingels έχει καταθέσει, ότι ήταν ο Βρετανός διοικητής του Τομέα Μάλεμε και είχε προχωρήσει στη διαπίστωση μιας, σε γενικά πλαίσια, άρτιας και άμεμπτης συμπεριφοράς των γερμανικών στρατευμάτων απέναντι στους Βρετανούς στρατιώτες, τόσο κατά τη διάρκεια των εχθροπραξιών όσο και μετά την αιχμαλωσία τους. Αυτό οφείλεται στον πτέραρχο Student. Σε συνάρτηση με τούτο θα έλεγα, ότι σε

περίπτωση, όπως προκύπτει από τη διαδικασία της ανάκρισης, που ο πτέραρχος Student θεωρούσε, ότι θα έπρεπε να γνωρίζει και την παραμικρή λεπτομέρεια των κινήσεων των μονάδων του, το ίδιο επίσης και ο ταξίαρχος Ingels στη στρατιωτική του θέση, ως διοικητής του Τομέα Μάλεμε-Χανίων. Θα πρέπει να είχαν αναφερθεί όλες οι περιπτώσεις των ωμοτήτων, που είχαν διαπραχθεί από τα γερμανικά στρατεύματα εις βάρος των Βρετανών στρατιωτών.

Η παραπάνω εκφραζόμενη άποψη του ταξίαρχου προέρχεται από τα νεοζηλανδικά στρατεύματα, που είχαν διαφύγει. Παραπέμπω παρομοίως την έδρα του δικαστηρίου στην κατάθεση του ταγματάρχη Schacht, ο οποίος αναφέρει, ότι ένας Αυστραλός συνταγματάρχης ή υπολοχαγός Στρατού Ξηράς είχε την ίδια άποψη. Ένα άλλο τεκμήριο αναφορικά με την καλή μεταχείριση των αιχμαλώτων πολέμου, προκύπτει από την παράγραφο 12 της γραπτής ένορκης κατάθεσης του υπολοχαγού Boileau, στην οποία αναφέρεται, ότι τα δύο επεισόδια συνέβησαν «αφότου οι αλεξιπτωτιστές είχαν εγκαταλείψει το στρατόπεδο».

Θα παρακαλούσα το ανώτερο δικαστήριο να διαβάσει προσεκτικά την παράγραφο 11 και 12 της γραπτής ένορκης κατάθεσης, επειδή από αυτή προκύπτει, ότι δεν υφίσταται καμία καταγγελία για τις μονάδες των Αλεξιπτωτιστών. Σε περίπτωση που υπάρχει η ανάγκη μιας περαιτέρω τεκμηρίωσης προς το σημείο αυτό, τίθεται στη διάθεση του η κατάθεση του ταξίαρχου, που ο ίδιος προσωπικά είχε διαβάσει τις γερμανικές διαταγές για την απόβαση στην Κρήτη και, διατηρώντας στη μνήμη του τις όποιες λεπτομέρειες, όσων είχε διαβάσει, διαπίστωσε, ότι οι διαταγές τούτες δεν περιλάμβαναν σε καμία περίπτωση στοιχεία, που άφηναν να εννοηθεί, ότι ζητούταν η λήψη μέτρων, τα οποία θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως μια παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου Πολέμου.

Η εισαγγελική αρχή δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο στο πλαίσιο των διαταγών, προφορικής ή έγγραφης μορφής, οι οποίες θα μπορούσαν να είχαν εκδοθεί από τον πτέραρχο Student ή οποιοδήποτε μέλος του επιτελείου του και θα είχαν ως περιεχόμενο, την κακομεταχείριση αιχμαλώτων, τη χρησιμοποίησή τους προς μη επιτρεπόμενες εργασίες, την απαγόρευση λήψης αιχμαλώτων ή την εκτέλεση αυτών, ανεξαρτήτου του γεγονότος εάν βρίσκονται σε στρατόπεδο αιχμαλώτων ή αμέσως μετά την παράδοσή τους. Έχει ακόμα προσκομιστεί, ότι ο τόσο ο πτέραρχος Student όσο και κάποιο άλλο μέλος του επιτελείου του είχαν λάβει κάποιες αναφορές σχετικά με τη συγκεκριμένη περίπτωση. Τούτο είναι φυσικά απίθανο, επειδή δεν είχε δοθεί ή παραληφθεί καμία τέτοιου είδους διαταγή. Τα μοναδικά αποδεικτικά στοιχεία στο πλαίσιο αυτό, που έχει ακούσει το δικαστήριο, ανέφεραν ακριβώς το αντίθετο.

Αυτά τα αποδεικτικά μέσα έχουν δείξει, ότι η κατευθυντήρια γραμμή του πτέραρχου Student ήταν, για την εφαρμογή της οποίας ο πτέραρχος Student και το επιτελείο του προσπάθησαν αρκετά, οι αιχμάλωτοι να μεταχειριστούν με τον καλύτερο τρόπο και αυτή πρόσφερε τα μέγιστα.

Στο πλαίσιο της κατηγορίας αναφορικά με την εκτέλεση Βρετανών αιχμαλώτων στο στρατόπεδο εγκλεισμού τους, πλησίον του Μάλεμε και με το μερίδιο ευθύνης, που μπορεί να είχε ο πτέραρχος Student, θα επιθυμούσα να αναφέρω για ακόμα μια φορά τα παρακάτω:

Εάν ήταν αυτές οι γενικού χαρακτήρα κατευθυντήριες γραμμές του, για τις οποίες κατηγορείται, γιατί τότε δεν παρουσιάστηκαν παρόμοια επεισόδια στο

στρατόπεδο αιχμαλώτων στα Χανιά και στον Σκινές; Ευελπιστώ, ότι το δικαστήριο θα πεισθεί, με όσα μόλις έχω αναφέρει.

Θα επιθυμούσα τώρα να δώσω τις παρακάτω εξηγήσεις για δύο από τις κατηγορίες: Έχω ήδη αποδείξει, ότι αυτό που φαίνεται στα χαρτιά ως μια ξεκάθαρη περίπτωση ωμοτήτων, έχει, στην πραγματικότητα, μια εντελώς προφανή επεξήγηση. Το συγκεκριμένο ζήτημα, στο σύνολο του, δημιουργήθηκε εξαιτίας μιας πλήρους παρερμηνείας και παρεξήγησης των συνθηκών από τους σχετικούς μάρτυρες. Αναφέρομαι φυσικά στη χρησιμοποίηση των ασθενών και του νοσοκομειακού προσωπικού ως ασπίδα προστασίας για μια επίθεση των γερμανικών στρατευμάτων και η θανάτωση ορισμένων εξ αυτών. Ήταν ασφαλώς αδύνατον να βρεθούν αυτόπτες μάρτυρες αυτού του επεισοδίου ή κάποιων άλλων παρόμοιων συμβάντων, αλλά δεν είναι δυνατόν, σε τούτες τις περιπτώσεις να συμβούν παρομοίως παρεξηγήσεις; Για παράδειγμα, κανένας εκ των μαρτύρων δεν είδε προσωπικά την εκτέλεση των δύο Smiths και του William. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, καμία επεξήγηση δεν μπορεί να είναι πλήρως ικανοποιητική, γιατί, εάν οι Γερμανοί θα είχαν την πρόθεση να εκτελέσουν εν ψυχρό τους Βρετανούς στρατιώτες, να τους κρατήσουν περισσότερο από πέντε λεπτά αιχμαλώτους; Εάν είχαν το σχέδιο να τους εκτελέσουν, γιατί να εκτελέσουν τότε μόνο τρεις και να αφήσουν τους άλλους να ζήσουν, με αποτέλεσμα να μπορούν σε ένα μεταγενέστερο χρονικό σημείο να παρουσιαστούν ως μάρτυρες κατηγορίας;

Θα παραθέσω τώρα ως ένα ακόμα παράδειγμα, την εμπειρία του σηναγού Wilkinson, που είχε βρεθεί ο ίδιος μεταξύ αυτών που χρησιμοποιήθηκαν ως ασπίδα προστασίας για τους Γερμανούς στρατιώτες κατά τη διάρκεια μιας επίθεσης εναντίων βρετανικών θέσεων. Μου φαίνεται να είναι μια παράλληλη περίπτωση με το σημείο 5 του κατηγορητηρίου, μόνο σε μικρότερο μέγεθος.

Όπως έχει καταθέσει ο ταξίαρχος Ingels, η αεραπόβαση ξεκίνησε την 20^η Μαΐου και η τακτική μάχης φαίνονταν, τη χρονική τούτη στιγμή, να είναι, ότι ένας αριθμός στρατιωτικών ομάδων με ευμετάβλητη δύναμη έδιδε μικρής κλίμακας μάχες. Πρόσθεσε, ότι οι μάχες ήταν εξαιτίας αυτού εντελώς συγκεχυμένης μορφής. Δέχομαι ότι ο σηναγός Wilkinson είχε, ως πιλότος, λίγη ή καθόλου εμπειρία στις μάχες εδάφους. Καταθέτοντας μάλιστα, ότι δεν βρίσκονταν κανένα βρετανικό αεροπλάνο στο αεροδρόμιο του Μάλεμε, μπορεί εξ αυτού να βγει το συμπέρασμα, ότι ήταν μάλλον η πρώτη του «επέμβαση μάχης». Δεν πρόκειται, κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, για μια παρανόηση αυτού του σηναγού προς αυτό, που έχει πράγματι συμβεί;

Τώρα, αναφορικά με την τοποθέτηση αιχμαλώτων προς μη επιτρεπόμενη εργασία. Η υπεράσπιση έχει αποδείξει, ότι ο πτέραρχος Student δεν είχε εκδώσει καμία γενικού χαρακτήρα κατευθυντήρια γραμμή αναφορικά με την τοποθέτηση αιχμαλώτων σε μη επιτρεπόμενες εργασίες. Η υπεράσπιση έχει ακόμα αποδείξει, ότι ο πτέραρχος Student δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να γνωρίζει, εάν τούτη η μη επιτρεπτή εργασία είχε πράγματι συμβεί. Η υπεράσπιση έχει διαπιστώσει, ότι τα γερμανικά αεροπλάνα, που προσγειώθηκαν στο Μάλεμε, είχαν τα δικά τους πληρώματα και δεν ήταν αναγκαίο να ζητήσουν περαιτέρω βοήθεια.

Παρακαλώ το δικαστήριο, να λάβει υπόψη την κατάσταση, που επικρατούσε τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή στον αεροδιάδρομο. Αεροσκάφη απογειώνονταν και προσγειώνονταν στον αεροδιάδρομο, που βρίσκονταν κάτω από τα βρετανικά πυρά. Ο μοναδικός στόχος των Γερμανών ήταν να προσγειώσουν τα

αεροπλάνα τους και να τα απογειώσουν έπειτα, όσο το δυνατό ταχύτερα. Μια ομάδα ανοργάνωτων και μη εκπαιδευμένων αιχμαλώτων, που δεν είχε την παραμικρή ιδέα σχετικά με τις μεθόδους εκφόρτωσης αεροπλάνων και δεν γνώριζε περί της χρήσης των εξειδικευμένων μηχανημάτων, με τα οποία θα βοηθούσε στην πραγματοποίηση της εκφόρτωσης, δεν θα ήταν περισσότερο ένα εμπόδιο και ένα εκνευρισμός από ό,τι ένα είδος βοήθειας; Επαφίεται φυσικά στην κρίση του δικαστηρίου, να εκδώσει την απόφαση του του βάσει αυτού ζητήματος, αλλά σε μια στρατιωτική επέμβαση, όπως την έχω περιγράψει, θα γίνονταν τμήμα του οι κατευθυντήριες γραμμές του πτέραρχου Student, ακόμα και εάν αυτές σήμαιναν για τον ίδιο σημαντικό ρίσκο. Ο πτέραρχος Student έφτασε στο αεροδρόμιο, στις 1 ή 2 Ιουνίου και είδε μια ομάδα αιχμαλώτων με φτυάρια, να βρίσκεται στον αεροδιάδρομο. Ζήτησε να πληροφορηθεί σχετικά με την εργασία τους και του ανέφεραν, ότι εκτελέσουν εργασίες αποκατάστασης του αεροδιαδρόμου. Τούτο έλαβε χώρα φυσικά, μετά το πέρας της «Μάχης της Κρήτης» και ας μου επιτραπεί να απορρίψω, ότι ήταν μια παραβίαση του Στρατιωτικού Διεθνούς Δικαίου, όπως ορίζεται στην απασχόληση των αιχμαλώτων για κατασκευή δρόμων ή σε αγροτικές εργασίες. Μάλλον το αντίθετο. Τούτες οι εργασίες πραγματοποιήθηκαν, μεταξύ άλλων, με σκοπό τη μεταφορά των αιχμαλώτων πολέμου και των τραυματιών στην ηπειρωτική Ελλάδα, όπως πχ της μονάδας του λοχαγού Crewe και πρέπει επιπλέον να αναφερθεί, ότι αυτό το είδος μεταφοράς ήταν το μοναδικό, που θα μπορούσε να σημειωθεί το εν λόγω χρονικό διάστημα. Ίσως ήρθε τώρα πλέον, μάλλον, η ώρα να αναφερθώ σε ορισμένα επικριτικής μορφής συμπεράσματα και στις απόπειρες της εκπροσώπησης της κατηγορούσας αρχής, να θέσει την υπεράσπιση σε αμφίβολο φως.

Η εισαγγελική αρχή ερμηνεύει με εσφαλμένο τρόπο την επίσκεψη του πτέραρχου Student στον Τομέα Μετώπου του Ringel. Δεν επιτρέπεται ένας πτέραρχος, ως ανώτατος διοικητής, να μεταβεί στο μέτωπο για την επιθεώρηση των μονάδων του και να κατατοπιστεί επί τόπου για την εκεί κατάσταση; Δεν συνηθίζονταν τούτο σ' όλους τους Βρετανούς διοικητές; Έπρεπε αναγκαστικά να σημαίνει αυτό, ότι ο τοπικός διοικητής θα έχανε την εξουσία του, όσο διαρκούσε η επίσκεψη και δεν θα είχε πλέον την ευθύνη των όσων διαδραματίζονταν; Αφήνω στο δικαστήριο να απαντήσει τούτες τις ερωτήσεις, με γνώμονα τη δική του στρατιωτική του εμπειρία. Κατόπιν, ο εκπρόσωπος της κατηγορούσας αρχής επιχείρησε να χρεώσει στον πτέραρχο Student τη δήλωση, ότι είχε ρίξει τους Αλεξιπτωτιστές του στον Τομέα Μάλεμε, μετά την 21^η Μαΐου. Ο πτέραρχος Student το αρνείται κατηγορηματικά και τα αποδεικτικά στοιχεία για την εν λόγω περίπτωση δείχνουν, ότι η εισαγγελική αρχή έχει μια εσφαλμένη προς τούτο άποψη. Τρίτον, επρόκειτο για μια κίνηση αποπροσανατολισμού ώστε η πρόκληση ωμοτήτων από τον άμαχο πληθυσμό της Κρήτης να δικαιολογηθεί από μια απόφαση του Goering, που μπήκε έπειτα σε εφαρμογή. Δεν πρέπει να συνδέεται κανένα σημείο του κατηγορητηρίου ή οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο με τα συγκεκριμένα σημεία. Μάλλον δημιουργήθηκαν, ώστε το δικαστήριο να θεωρήσει ως δεδομένο, ότι οι Γερμανοί διεξήγαγαν μια εκστρατεία πλήρους ανομίας.

Δεν χρειάζεται ιδιαίτερος να τονίσω, ότι η αποδεικτική διαδικασία έχει για το σημείο αυτό αποδείξει ακριβώς το αντίθετο. Ξεπροβάλλει εκ νέου το ζήτημα του στρατοπέδου αιχμαλώτων στην Κόρινθο, εκεί όπου πραγματοποιήθηκαν αντίποινα εναντίων των τροφίμων εξαιτίας μιας δήθεν εντολής, που έστειλε ο

πτέραρχος Student στον Goering. Τούτο δείχνει ξανά μια απόπειρα χειραγώγησης της έδρας του δικαστηρίου, ότι δηλαδή ο πτέραρχος Student ακολουθούσε τις κατευθυντήριες γραμμές μιας τακτικής ωμοτήτων και προσποιούταν, ότι δεν γνώριζε την αλήθεια. Είναι αστείο, ότι ο πτέραρχος Student δεν είχε κλονιστεί, που ένας μάρτυρας της εκπροσώπησης της κατηγορούσας αρχής επέμενε με ασάφεια στην κατάθεση του.

Αναφορικά με τα τελευταία δυο σημεία, που έχω αναφέρει, επιθυμώ να παρακαλέσω το ανώτατο δικαστήριο να μην τα λάβει υπόψη, εφόσον έχει ήδη βγάλει την κρίση του. Δεν θα επιθυμούσα εν συνεχεία να διακινδυνεύσω να κουράσω το δικαστήριο με μικρές λεπτομέρειες, που παραπέμπουν, στο εάν ο πτέραρχος Student έδωσε εντολές αναφορικά με τη μεταχείριση των αιχμαλώτων, κατά τη διάρκεια της σύσκεψης στην Αθήνα, που είχε θέμα την τοποθέτηση αυτών σε τέτοιου είδους μη επιτρεπόμενες εργασίες. Εάν είχαν πράγματι δοθεί, θα είχαν εκπονηθεί σε κάθε περίπτωση από το επιτελείο του και πιθανότατα, θα περιλαμβάνονταν ως συνημμένο στην έγγραφη διαταγή σχετικά με την τοποθέτηση τους. Η ίδια η σύσκεψη περί της τοποθέτησης τους απασχολήθηκε μόνο με τακτικά ζητήματα.

Δεν έχω επίσης την πρόθεση, να επεκταθώ επί μακρού αναφορικά με την κατάσταση της σίτισης και διαμονής στα στρατόπεδα αιχμαλώτων πολέμου. Ο αριθμός των αιχμαλώτων πολέμου, που συνελήφθησαν από τους Γερμανούς στρατιώτες, υπέρβαινε του συνολικού αριθμού των βρετανικών στρατιωτικών δυνάμεων, που θεωρούταν ότι βρίσκονταν στο νησί. Για το λόγο αυτό ήταν η διαμορφωμένη κατάσταση κάπως συγκεχυμένης μορφής, ιδιαιτέρως στην αρχή, καθώς όλος ο ανεφοδιασμός, στο σύνολό του, έπρεπε να μεταφερθεί δια της εναέριας οδού, ώστε να παρακαμφθεί η παρεμπόδιση από τον Βρετανικό Βασιλικό Στόλο. Υπάρχουν καταθέσεις μαρτύρων, που αναφέρουν ότι η προμήθεια νερού και φαρμάκων ήταν επαρκής.

Λαμβανομένου υπόψη των παραπάνω περιγραφόμενων συνθηκών θα έπρεπε η κατάσταση των τροφίμων αναγκαστικά να ήταν, για ένα χρονικό διάστημα, ανεπαρκής.

Κύριε πρόεδρε και αξιότιμα μέλη του Ανώτατου Δικαστηρίου: Αυτά είναι όσα έχω να πω στο πλαίσιο της υπεράσπισης. Γνωρίζω ότι για το συγκεκριμένο ζήτημα θα αφιερώσετε σοβαρότητα και αφοσίωση. Είμαι πεπεισμένος, ότι θα μπορέσετε να καταλήξετε σε μια κρίση, στο πλαίσιο του κάθε σημείου του κατηγορητηρίου ξεχωριστά και η κρίση σας δεν θα είναι απλά μόνο μια απόφαση υπέρ της αθώτητας του κατηγορουμένου, αλλά να είναι μια τίμια δικαίωση και απαλλαγή από κάθε κατηγορία, λαμβανομένου υπόψη της μεγάλης εντιμότητας του πτέραρχου Student.

Σελίδες 29-32 (περίληψη)

Χειρόγραφο δυσνόητο έγγραφο

Σελίδες 33-35 (μετάφραση)

Albert Snowalzky

Lueneburg, την 3. Μαΐου 1946

Σμήναρχος Εφεδρειών εν αποστρατεία

Αναφορικά με το σημείο 1: Στις 20 Μαΐου 1941, λίγο πριν τις 10:00, πέταξα με μια ειδική ομάδα του επικεφαλής του 11ου Αεροπορικού Σώματος (δύναμη: δύο

αξιωματικοί, δεκαοκτώ υπαξιωματικοί και άνδρες), σε δύο αεροσκάφη τύπου Ju 52 από την Αθήνα με προορισμό το Μάλεμε Κρήτης. Κατά τη διάρκεια πολλών τον αριθμό κύκλων, σε χαμηλό ύψος, πάνω από το αεροδρόμιο, διαπίστωσα, ότι είχαν απλωθεί σε αυτό σημαίες με τον Αγκυλωτό Σταυρό. Υποθέτοντας, ότι το αεροδρόμιο είχε καταληφθεί από τα γερμανικά στρατεύματα, προχώρησα στη διαδικασία της προσγείωσης. Κατά την κύλιση του αεροσκάφους στον αεροδιάδρομο διέκρινα ξαφνικά, ότι δεν βρίσκονταν Γερμανοί στρατιώτες στο αεροδρόμιο, αλλά Άγγλοι, οι οποίοι άνοιξαν πυρ εναντίων μου και προκάλεσαν ζημιά στο αεροπλάνο. Κατόρθωσα όμως να απογειωθώ ξανά και επέστρεψα με το αεροσκάφος-συνοδείας, που είχε παρατηρήσει από αέρος το συμβάν αυτό, στην Αθήνα και αναφέρθηκα εκεί.

Την 21.5.1941 έλαβα εκ νέου τη διαταγή, για την πραγματοποίηση της αποστολής μου. Πέταξα λίγο πριν το μεσημέρι, με κατεύθυνση την Κρήτη, δεν προσγειώθηκα όμως στο αεροδρόμιο, αλλά τουναντίον στην ακτή πλησίον της Σπηλιάς. Κατευθύνθηκα, από το σημείο αυτό, με προορισμό το αεροδρόμιο στο Μάλεμε, εκεί όπου θα προΐσταμαι μαζί με τους άνδρες μου στην οργάνωση των προσγειώσεων/απογειώσεων. Εκτέλεσα αυτό το καθήκον, στις 21. και 22.5. Το απόγευμα της 22^{ης}. 5, στις 14:00 περίπου, τραυματίστηκα στο κεφάλι από τρία θραύσματα οβίδας, δίπλα στο δρόμο και υπέστη εγκεφαλική διάσειση. Μέχρι τη μεταφορά μου, που έλαβε χώρα στις 24. ή 25.5, ως τραυματίας, ήμουν μόνο εν μέρει ενεργός. Ο αντικαταστάτης μου ήταν ένας υποσημηναγός, ονόματι MÜENTER. Στις 24.5 ανάλαβε τα καθήκοντα μου ο τότε σμήναρχος και αργότερα υποπτέραρχος von Heyking.

Αναφορικά με το σημείο 2: Το αεροδρόμιο στο Μάλεμε ήταν εντελώς άθικτο. Στο νοτιοδυτικό άκρο του αεροδρομίου, μπροστά από τις βρισκόμενες εκεί ιατρικές σκηνές, είχε δημιουργηθεί μόνο ένας μεγάλος κρατήρας, πιθανότατα από τις βόμβες των Βομβαρδιστικών Καθέτου Εφόρμησης. Στο ίδιο το αεροδρόμιο δεν υπήρχε η παρουσία εχθρικών δυνάμεων. Δεν είχαν επίσης δημιουργηθεί κρατήρες έκρηξης, κατά τη διάρκεια του βομβαρδισμού του αεροδρομίου από το Αγγλικό Ελαφρύ Πυροβολικό, επειδή το έδαφος αποτελούταν από πετρώματα και οι οβίδες ρίχνονταν με μεγάλο ύψος, με αποτέλεσμα να έχουν δημιουργηθεί πολλοί κρατήρες έκρηξης στον παρακείμενο χώρο του αεροδρομίου, που δεν δυσκόλευαν όμως την κίνηση των αεροσκαφών. Πολλοί τον αριθμό νεκροί, Γερμανοί και Άγγλοι, κείτονταν στα χαρακώματα και στα καταφύγια της περιφέρειας του αεροδρομίου και στα περίχωρα, πολύ κοντά στη γέφυρα στο δρόμο προς τη Σπηλιά. Εξαιτίας της ζέστης ήταν έντονη η δυσοσμία της αποσύνθεσης των πτωμάτων.

Αναφορικά με το σημείο 3: Το καθήκον μου ήταν το εξής: οργάνωση και πραγματοποίηση, με όλα τα διαθέσιμα μέσα, της ομαλής κίνησης των αεροσκαφών και η ανεμπόδιστη μεταφορά των τραυματιών από τον χώρο του Μάλεμε. Για το σκοπό τούτο χρησιμοποιήθηκε το άθικτο, κατά διαστήματα όμως κατάμεστο, αεροδρόμιο στο Μάλεμε και ένας δημιουργημένος προσωρινός χώρος προσγείωσης αεροσκαφών, στην ακτή βορειοδυτικά του Μάλεμε.

Αναφορικά με τα σημεία 4 και 5: Στο νοτιοδυτικό άκρο του αεροδρομίου, δίπλα στο δρόμο από τη Σπηλιά προς το Μάλεμε, δημιουργήθηκε το πρωί της 22.5, ένας προστατευμένος-από τις βολές Πυροβολικού- χώρος συγκέντρωσης

τραυματιών, τόσο για τους Άγγλους όσο και για τους Γερμανούς στρατιώτες αδιακρίτως, για την επιβίβαση τους στα αεροπλάνα. Για τη μεταφορά και την επιβίβαση των τραυματιών, το στράτευμα και οι δραστηριοποιούμενοι στον χώρο του αεροδρομίου Γερμανοί και Άγγλοι ιατροί χρησιμοποιήσαν κυρίως αιχμαλώτους χωρίς επίβλεψη. Στην περιοχή αυτή βρίσκονταν πολλοί τον αριθμό, άλλοι ελαφρύτερα και άλλοι βαρύτερα, Γερμανοί και Άγγλοι τραυματίες, μεταξύ αυτών πολλοί Άγγλοι αξιωματικοί, χωρίς ιδιαίτερη φρούρηση, οι οποίοι επιβιβάστηκαν με ομοιόμορφο τρόπο στα αεροπλάνα και διακομίστηκαν. Μπροστά από τις δύο εκεί βρισκόμενες ιατρικές σκηνές βρίσκονταν ο, έχοντας προηγουμένως αναφερθεί, μεγάλου μεγέθους κρατήρας από έκρηξη βόμβας, που δυσχέραινε εξαιρετικά την επιβίβαση των τραυματιών στα αεροπλάνα. Καλύφθηκε στις 22.5, ίσως ακόμα και την 23.5, κατόπιν επιθυμίας των γιατρών από την κοινού εθελοντική εργασία των Γερμανών και Άγγλων στρατιωτών, όπως και επίσης Άγγλοι αξιωματικοί είχαν συνδράμει εθελοντικά και με εξυπηρετικό τρόπο στην επιβίβαση των τραυματιών στα αεροπλάνα. Ο αριθμός των τραυματιών ήταν πολύ μεγάλος, όπως και η δυστυχία αυτών. Όσο αφορά στη σίτιση των τραυματιών, πολλοί αιχμάλωτοι πήγαν με τη συγκατάθεση μου και χωρίς φρούρηση να προμηθευτούν τρόφιμα ή κατευθύνθηκαν στο ρυάκι για να φέρουν νερό. Άλλοι αιχμάλωτοι ασχολήθηκαν εθελοντικά και με εξυπηρετικό τρόπο στην υπηρεσία των μαγειρείων και άλλοι ασχολήθηκαν στον τομέα της περίθαλψης και της φροντίδας των τραυματιών, χωρίς να ζητηθεί, ιδιαιτέρως, απ' αυτούς και χωρίς την παραμικρή φρούρηση. Οι Άγγλοι μάρτυρες κατηγορίας ανήκαν, όπως έδειξε, σε μια ειδική ομάδα, με δύναμη ογδόντα ανδρών, η οποία είχε να πραγματοποιήσει, υπό την επίβλεψη δύο αλεξιπτωτιστών, εργασίες εκκαθάρισης χώρου καθώς και καθήκοντα ταφής των πολυάριθμων πεσόντων και των δύο πλευρών, πλησίον της νότιας και νοτιοδυτικής περιφέρειας του αεροδρομίου. Πιθανότατα, έπρεπε ακόμα να επιχωματώσουν τους, εκτός του χώρου του αεροδρομίου, εκεί κρατήρες από βόμβες. Είναι πιθανόν, ορισμένοι εξ αυτών των κρατουμένων να είχαν βοηθήσει, εκτός της αναφερόμενης παραπάνω επιχωμάτωσης των κρατήρων, και στον χώρο δίπλα από τις ιατρικές σκηνές. Δεν το γνωρίζω. Κατά την άποψη μου, επρόκειτο στην περίπτωση εδώ, μόνο για εθελοντές βοηθούς. Δεν γνωρίζω επίσης, ότι είχαν χρησιμοποιηθεί αιχμάλωτοι για την εκφόρτωση όπλων και πολεμοφοδίων από τα αεροπλάνα. Είναι πιθανόν, κάποια πληρώματα των αεροπλάνων να είχαν μεταφέρει εδώ αιχμαλώτους, που απασχολούνταν σε διάφορες πλησίον του χώρου εργασίες, με σκοπό τη γρήγορη εκφόρτωση λόγω της επικρατούσας εδώ σύγχυσης και πανικού, για να μπορέσουμε να αναχωρήσουμε ξανά άμεσα, ενάντια στη διαταγή, που ήταν η μη επιβίβαση των τραυματιών από τον χώρο συγκέντρωσης (επιβίβαση και αναχώρηση, εντός λίγων ωρών, των εξακοσίων και άνω αεροπλάνων στις 22.5, σε ένα μικρού μεγέθους και βρισκόμενο σε άμεσο κίνδυνο αεροδρόμιο). Δεν είχα δώσει διαταγή εκφόρτωσης των αεροπλάνων από τους αιχμαλώτους και θα είχα απαγορεύσει μια τέτοιου είδους, για λόγους ασφάλειας και ελλιπούς επίβλεψης.

Η κατονομαζόμενη «ειδική ομάδα αιχμαλώτων» δεν υπάγονταν στην ευθύνη μου. Ανήκε στους αλεξιπτωτιστές και επιτηρούταν-καθοδηγούταν από αυτούς. Άλλα τμήματα αιχμαλώτων πολέμου δεν βρίσκονταν, σύμφωνα με όσα γνωρίζω, πλησίον του αεροδρομίου. Δεν ήμουν σε θέση με το λιγοστό διαθέσιμο προσωπικό μου, να αναλάβω τη φρούρηση, φροντίδα του και επιτήρηση των

αιχμαλώτων πολέμου. Είχα απόρριψη επίσης με κατηγορηματικό τρόπο την απασχόληση των αιχμαλώτων πολέμου, όταν μου είχε αυτό προσφερθεί.

Οι παραπάνω αναφερόμενες εργασίες καθαρισμού χώρου και ταφής σημειώθηκαν σ' έναν χώρο, που δεν βάλλονταν από τις βολές Πυροβολικού. Λόγω ανάπτυξης της επίθεσης μας, το αεροδρόμιο δεν μπόρεσε, από το πρωί της 23.5, πλέον να τεθεί κάτω από τα πυρά του αγγλικού Πυροβολικού. Δεν βρίσκονταν επομένως από την 22.5, το χρονικό σημείο της πρώτης δραστηριοποίησης αιχμαλώτων στο αεροδρόμιο, πλέον στη ζώνη πυρός, και το ίδιο επίσης στην εμπόλεμη ζώνη. Για την εκφόρτωση του οπλισμού και πολεμοφοδίων από τα αεροπλάνα και για την απομάκρυνση των συντριμμιών των αεροσκαφών στο αεροδρόμιο, οι Γερμανοί στρατιώτες χρησιμοποίησαν εν μέρει λαφυραγωγημένα τεθωρακισμένα οχήματα. Κατά τις ημέρες της παρουσίας μου δεν υφίσταντο στο εν λόγω αεροδρόμιο καθόλου κρατήρες από βόμβες, που εμπόδιζαν την κίνηση των αεροπλάνων και θα έπρεπε εξαιτίας αυτού να καλυφθούν. Εκτός τούτου, ο χώρος του πολύ μικρού σε μέγεθος αεροδρομίου έπρεπε να διατηρηθεί ελεύθερος εξαιτίας του κινδύνου από τον πολύ μεγάλο, και με αδιάκοπο ρυθμό, αριθμό αεροπλάνων, που πραγματοποιούσαν προσγείωση και απογείωση. Είχε δοθεί εκ τούτου η ρητή διαταγή, κανέναν στρατιώτη όσο και αιχμάλωτοι να μην παραμένει στον χώρο του αεροδρομίου ή να περάσει τα όρια του. Γύρω από τον εν λόγω χώρο βρίσκονταν φρουροί, που φρόντιζαν αυστηρά την τήρηση της διαταγής αυτής. Δεν σημειώθηκαν, στο διάστημα από τις 21. έως τις 25.5, εργασίες στο συγκεκριμένο έδαφος και ούτε διατάχθηκαν. Δεν ήταν επίσης απαραίτητες, όπως έχει προηγουμένως αναφερθεί.

Δεν έχει αναφερθεί από κανέναν αιχμάλωτο αξιωματικό ούτε από στρατιώτη καμία διαμαρτυρία προς μια τέτοιου είδους εργασία. Δεν είναι σε μένα επίσης γνωστό να έχει κατατεθεί σε άλλη στρατιωτική υπηρεσία μια σχετική διαμαρτυρία.

Αναφορικά με το σημείο 6: Το πρόβλημα του επισιτισμού είχε λυθεί μέσω του εφοδιασμού των μονάδων μας, καθώς κατά τη διαδικασία της εκφόρτωσης βρέθηκαν αποθέματα τροφίμων. Στο αεροδρόμιο του Μάλεμε υπήρχαν επίσης μεγάλες ποσότητες αποθεμάτων τροφίμων, των οποίων τις αποθήκες μας είχαν δείξει οι αιχμάλωτοι, έτσι ώστε κανείς να μην υποφέρει εξαιτίας της έλλειψης αυτών. Δεν μπορώ να εκτιμήσω, πως ήταν, σε αργότερο χρονικό σημείο, η κατάσταση επισιτισμού στις αποθήκες συγκέντρωσης εφοδιασμού.

Αναφορικά με το σημείο 7: Δεν έλαβε χώρα καμία εκτέλεση αιχμαλώτων στον χώρο του αεροδρομίου ή στα περίχωρα αυτού, ιδίως λόγω της άρνησης των αιχμαλώτων περί τοποθέτησης τους σε μη επιτρεπτή εργασία. Τούτο θα το πληροφορούμουν, σε κάθε περίπτωση, αμέσως ή κάπως αργότερα. Στη δημόσια θέα, όπου διαδραματίζονται όλα τα συμβάντα εκεί, μια τέτοιου είδους πράξη θα υπέπιπτε οπωσδήποτε στην αντίληψη άλλων Γερμανών και Άγγλων αξιωματικών καθώς και στρατιωτών, ιδιαιτέρως των Άγγλων ιατρών. Δεν έχει έως τώρα αναφερθεί κανένας τέτοιος ισχυρισμός, και από τις δύο πλευρές, επειδή δεν έχει ολωσδιόλου σημειωθεί μια τέτοιου είδους πράξη. Σε μια αεροπορική επίθεση έξι αγγλικών Βομβαρδιστικών, το απόγευμα της 23.5, εναντίων του αεροδρομίου και των περιχώρων του, διέφυγαν ορισμένοι Άγγλοι αιχμάλωτοι, επειδή η φρουρά ήταν ελλιπής. Δεν έχει σε μένα καθόλου

αναφερθεί, ότι ο ένας εκ των δύο σκοπών είχε πυροβολήσει και τραυμάτισε ή μάλιστα σκότωσε έναν από τους αιχμαλώτους. Το συγκεκριμένο συμβάν θα το είχα αργά ή γρήγορα πληροφορηθεί από τις αφηγήσεις άλλων στρατιωτών. Εάν ο ίδιος ο μάρτυρας δεν ήταν παρών στο συμβάν, χωρίς αναφορά τόπου και ημερομηνίας, επρόκειτο, για τη συγκεκριμένη περίπτωση, απλά για μια παρανόηση εκ μέρους του σχετικά με τον εντοπισμό ενός ή περισσοτέρων νεκρών Άγγλων στρατιωτών, που έπεσαν εν ώρα μάχης την 20^η ή 21^η.5.

Σελίδα 36 (περίληψη)

Περιέχουν ένα (1) στρατιωτικό έγγραφο και ένα (2) τηλεγραφήματα από τον Άγγλο ταγματάρχη Talbot με θέμα την παραπομπή του Kurt Student σε δίκη, ως εγκληματίας πολέμου. Το έγγραφο προορίζεται για το κεντρικό αρχηγείο της 30ης Στρατιάς στο Lueneburg, με ημερομηνία 1 Μαΐου 1946. Αποτελεί συνέχεια της επιστολής του προς το διοικητήριο της 214ης Ταξιαρχίας Πεζικού, από 12 Απριλίου 1946 και αναφέρεται στον τωρινό χώρο διαμονής των Γερμανών αξιωματικών Mors και Gericke.

Το πρώτο τηλεγράφημα, με ημερομηνία 2 Μαΐου 1946, απευθύνεται στον Γερμανό αξιωματικό Harald Mors, με περιεχόμενο την κλήτευση και άμεση παρουσίαση αυτού ως μάρτυρας υπεράσπισης στη δίκη εναντίων του Kurt Student και το δεύτερο, από 2 Μαΐου 1946, αναφέρεται στην κλήτευση και άμεση παρουσίαση του συνταγματάρχη Alfred Gerick, ως μάρτυρας υπεράσπισης στη δίκη του Student.

Σελίδα 37 (μετάφραση)

& 152 Η χρήση της εθνικής σημαίας, στρατιωτικών εμβλημάτων και στολών του εχθρού ως δόλος δεν απαγορεύεται. Η Συνθήκη της Χάγης απαγορεύει ωστόσο μια ανάρμοστη χρήση, χωρίς να αναφέρεται επακριβώς, τι σημαίνει ανάρμοστη και αρμόζουσα χρήση. Ταυτόχρονα όμως, το θεωρητικό και πρακτικό πλαίσιο απαγορεύει τη χρήση τους κατά τη διάρκεια μιας στρατιωτικής σύγκρουσης, δηλαδή την έναρξη πυρών καθώς στην περίπτωση «καμουφλαρίσματος του εχθρού». Δεν υπάρχει καμία συμφωνία απόψεων αναφορικά με το ζήτημα, εάν επιτρέπεται να φοριέται η στρατιωτική στολή του εχθρού και να επιδεικνύεται η σημαία του, με σκοπό την προσέγγιση και τη ρίψη αλεξιπτωτιστών.

&153 Δεν τίθεται το ζήτημα, της επαφής με τον εχθρό μέσω της επίδειξης της σημαίας του, τόσο στις μάχες ξηράς όσο και στη διάρκεια μιας ναυμαχίας, και θα μπορούσαν οι μικρού μεγέθους εθνικές σημαίες που χρησιμοποιούνται σε μερικούς στρατούς, να οριοθετήσουν τη γραμμή πυρός του Πεζικού και να χρησιμοποιηθούν ως μέθοδος σύγχυσης για τον εχθρό. Εξαιτίας των μεγάλων αποστάσεων, εκεί όπου βάζονται οι χώροι αυτοί με πυρά, θα είχε για έναν ισχυρό στρατιωτικό σχηματισμό πολύ μικρό όφελος, να κάνει χρήση των στολών του εχθρού. Θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν όμως κατά τη διάρκεια της νύχτας, από μικρότερους στρατιωτικούς σχηματισμούς και ομάδες ανίχνευσης χώρων.

Σελίδες 38-39 (περίληψη)

Χειρόγραφες δυσανάγνωστες σελίδες.

Σελίδα 40 (περίληψη)

Περιέχει δύο (2) έγγραφα από τον Άγγλο ταγματάρχη Talbot με θέμα την παραπομπή του Kurt Student σε δίκη, ως εγκληματίας πολέμου. Προορίζονται για το κεντρικό αρχηγείο της 30ης Στρατιάς στο Lueneburg. Το πρώτο, με ημερομηνία 25 Απριλίου 1946, αφορά στην κατάθεση προσωπικών στοιχείων του Γερμανού ταγματάρχη Gerhard Schacht, ως σημαντικός μάρτυρας υπεράσπισης στη δίκη εναντίων του Student και στην πρόθεση κλήτευσης αυτού. Το δεύτερο, με ημερομηνία 23 Απριλίου 1946, αφορά στην κλήτευση των Γερμανών αξιωματικών Schacht, Mors και Gericke ως μάρτυρες υπεράσπισης στη δίκη του Kurt Student.

Σελίδες 41-42 (μετάφραση)

Σημεία για τη γραμμή υπεράσπισης

1) LAWRENCE

Παρ. 5 Το δοσμένο παράδειγμα αναφορικά με τη γενική στάση των γερμανικών στρατευμάτων απέναντι στους αιχμάλωτους πολέμου, είναι τόσο αναξιόπιστο, με αποτέλεσμα μπορεί να αμφισβητείται πλέον η αξιοπιστία του μάρτυρα.

Παρ. 6. Ο L. σημειώνει: “Στους αιχμαλώτους δεν επιτρέπονταν κατά τη διάρκεια πυρών ή αεροπορικών επιθέσεων να βρουν καταφύγιο στα χαρακώματα ή να καταφύγουν κάπου αλλού“. Τι έπραξαν στη συγκεκριμένη περίπτωση οι Γερμανοί φρουροί; Παρέμειναν πλησίον των αιχμαλώτων (επομένως, το ίδιο χωρίς κάλυψη) ή τους άφησαν χωρίς επιτήρηση;

Παρ.7. Ο L. αναφέρει: “Καθόλου επισιτισμός“. Ο Wilkinson αναφέρει από το ίδιο στρατόπεδο (παρ. 5): “Ο επισιτισμός ήταν ανεπαρκής και κακής ποιότητας “. Επομένως, αντιφατικές μαρτυρίες.

2) WILKINSON.

Παρ. 4 Ο W. καταθέτει: “Επιβίωνα από τις προμήθειες εκτάκτου ανάγκης των νεκρών Γερμανών“. Με ποιο τρόπο είχε πρόσβαση στις προμήθειες αυτές;

Παρ.5 Ο W. αναφέρει: “Δεν γνωρίζω το όνομα του Άγγλου διαμεσολαβητή, ...και φρόντιζε για την ταφή των εκτελεσμένων αιχμαλώτων “. Στην πραγματικότητα, αυτός ο άνδρας δεν είχε διαμαρτυρηθεί. Γιατί δεν το έκανε; Διαμαρτυρίες σχετικά με εκτελέσεις αιχμαλώτων θα υποπίπτονταν οπωσδήποτε στην αντίληψη μου.

Παρ. 6 Ο W καταθέτει: “Η γενική στάση όλων των γερμανικών μονάδων απέναντι στους αιχμαλώτους πολέμου στην Κρήτη ήταν τελείως σκληρή και αδιάφορη“. Δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Όλοι σχεδόν οι αλεξιπτωτιστές ήταν ήδη από την πρώτη ημέρα της επέμβασης, εντελώς εξουθενωμένοι και καταπονημένοι. Η ρίψη τους σημειώθηκε, σε όλα τα σημεία, υπό τις δυσμενότερες συνθήκες και οι μάχες στην Κρήτη ήταν ιδιαιτέρως σκληρές και μεγάλης έντασης. Τα γερμανικά στρατευμένα υπέφεραν από την αφόρητη τροπική ζέστη, δεν διέθεταν τον αντίστοιχο ρουχισμό και έπρεπε να μετακινούνται και να μάχονται με τις βαριές τους στολές. Είχαν προέλθει απευθείας από το ψυχρό και με βροχές κλίμα της Γερμανίας και έπρεπε να ριχθούν αμέσως στις μάχες, χωρίς να μπορούν να εγκλιματιστούν ούτε στο ελάχιστο. Παράλληλα, το σώμα των Αλεξιπτωτιστών είχε πληρώσει το βαρύτερο φόρο αίματος, πχ το 3ο Τάγμα Συντάγματος Εφόδου μετρούσε, ήδη κατά τη ρίψη εξακοσίων αλεξιπτωτιστών, τετρακόσιους νεκρούς, μεταξύ των οποίων ο διοικητής του τάγματος και όλοι συνολικά οι επικεφαλής

των λόχων. Πολλά άλλα τάγματα επίσης είχαν χάσει, ήδη στις αρχικές μάχες, όλους τους επικεφαλής των λόχων τους και τον κύριο όγκο των αξιωματικών. Οι απώλειες διοικητών ήταν ιδιαίτερος μεγάλες. Πολλές μονάδες δεν είχαν, πρακτικά, πλέον κανένα αρχηγό. Επιπλέον, ήδη κατά τη διάρκεια των μαχών και κυρίως, μετά τις μάχες, κάτω από ασυνήθιστες καιρικές συνθήκες, πολλοί στρατιώτες αρρώστησαν, ιδιαίτερος από ίκτερο και δυσεντερία.

Όλες αυτές οι συνθήκες επηρέασαν σε μεγάλο βαθμό τα γερμανικά στρατεύματα και ειδικά το σώμα των Αλεξιπτωτιστών και τα κατέστησαν κουρασμένα και απαθή.

3) CAMBELL

Παρ. 14 Ο C. ήταν “για ένα χρονικό διάστημα” στο ίδιο στρατόπεδο αιχμαλώτων με τον Lawrence και τον Wilkinson. Δεν κατάθεσε απολύτως τίποτα αναφορικά με εκτελέσεις και μια γενική άσχημη συμπεριφορά.

Χρονικό σημείο των καταθέσεων:

CAMPELL 5.11.1945

WILKINSON 24.11.1945

LAWRENCE 13.12.1945

Υπογράφων
Student

Σελίδα 43 (περίληψη)

Περιέχει ένα (1) έγγραφο και ένα (1) τηλεγράφημα. Το έγγραφο προέρχεται από το στρατιωτικό δικαστήριο στο Lueneburg προς τον ταξίαρχο Talbot, με ημερομηνία 16.4.1946. Αφορά στη μη κλήτευση του Γερμανού αξιωματικού Braueer, για την κατάθεση αυτού στη δίκη εναντίων του αντιπεράρχου Student. Το απόρρητο τηλεγράφημα από την 214η Ταξιαρχία Πεζικού προς τον ταξίαρχο Talbot, από 15.4.1946. Αφορά στην κλήτευση του Γερμανού αξιωματικού von der Heydte για μια κατ’ αντιπαράσταση εξέταση στη δίκη εναντίων του Kurt Student.

Σελίδες 44-47 (μετάφραση)

Σημεία για τη γραμμή υπεράσπισης.

1. Κατάθεση του LAWRENCE

Παρ. 3: Ο LAWRENCE καταθέτει: “Όταν προσγειώνονταν ένα μεταγωγικό αεροσκάφος, διάταζε ο ίδιος ο πιλότος του κάθε διατιθέμενο εργάτη να συμμετέχει στην εκφόρτωση του. Ο ίδιος μάλιστα επέβλεπε τη συγκεκριμένη εργασία“. Νομίζω, ότι οι πιλότοι θα πρέπει να λογοδοτήσουν για αυτό, επειδή οι ίδιοι είχαν διατάξει την εν λόγω εργασία. Ωστόσο, ποιος ήταν υπεύθυνος για τους, προχωρώντας σε εργασίες εκεί, αιχμαλώτους; Οι παρατηρήσεις του αναφορικά με τη δοσμένη εντύπωση, ότι θα εκτελούνταν, εάν αρνούσαν να εργαστούν, αμφισβητούνται σε μεγάλο βαθμό.

Παρ. 4: Είναι απλά μια κενολογία και δεν έχει δοθεί καμία γραπτή διαταγή για τον σκοπό τούτο.

Παρ. 7: Ήταν ο αριθμός των αιχμαλώτων μεγαλύτερος από ό,τι οι Γερμανοί ανέμεναν; Εάν ναι, θα μπορούσαν οι Γερμανοί, κατά την επιχείρηση της

αεραπόβασης, να μεταφέρουν επαρκή ποσότητα τροφίμων για τον επισιτισμό όλων αυτών των αιχμαλώτων; Ο ίδιος ο LAWRENCE χρησιμοποίησε τα λόγια “πάρα πολλοί αιχμάλωτοι”.

Παρ. 8: Επιχείρησαν αιχμάλωτοι να διαφύγουν; Δραπέτευσαν πολλοί από τα στρατόπεδα αιχμαλώτων στην Κρήτη; Η παράγραφος 108 περί των «Διατάξεων και Παραδόσεων Πολέμου» αναφέρει: «Επιτρέπεται η εκτέλεση αιχμαλώτων, όταν επιχειρήσουν να δραπετεύσουν, ωστόσο θα πρέπει, ει δυνατόν προηγουμένως να υπάρξει μια προτροπή προς ακινητοποίηση και παράδοση αυτών».

2. Κατάθεση του WILKINSON

Παρ. 3: Σε μεγάλο βαθμό αμφισβητήσιμο. Πού και πότε;

Παρ. 5: Αναφορικά με τη σίτιση βλπ πάνω. Ο WILKINSON αναφέρει, ότι υπήρχε επαρκής ποσότητα πόσιμου νερού και ιατροφαρμακευτικών μέσων. Επειδή οι Γερμανοί είχαν μόλις πριν δέκα ημέρες αποβιβαστεί από αέρα, δεν ήταν για αυτούς δυνατόν να δημιουργήσουν, σ’ ένα τόσο σύντομο χρονικό διάστημα, για τους αιχμαλώτους άνετα και κατάλληλα στρατόπεδα συγκέντρωσης αυτών.

Παρατήρηση: Δεν αναφέρει να έχει διακρίνει ούτε έναν, που είχε εκτελεστεί.

Παρ. 4: Η βιαιοπραγία από Γερμανό δεν οφείλεται στον Student. Ο ίδιος ο Γερμανός κρίνεται ως υπεύθυνος.

Παρ.6: Εάν ισχύει τούτο, γιατί έλαβαν χώρα όλα αυτά τα αναφερόμενα συμβάντα σ’ ένα μικρό τμήμα της Κρήτης και όχι σε ολόκληρο το νησί; Έχουν κατατεθεί διαμαρτυρίες από τους αιχμαλώτους σχετικά με τη μεταχείριση τους, που να αφορούν την παράγραφο 92 περί «Διατάξεων και Παραδόσεων Πολέμου»;

3. Κατάθεση του CAMPBELL

Παρ. 2: Το (στρατιωτικό) νοσοκομείο εκτεινόταν από τον κεντρικό δρόμο μέχρι την ακτή. Χρησιμοποίησαν οι Άγγλοι τούτο το δρόμο για τη μεταφορά στρατιωτικού υλικού; Εάν ναι, επιχείρησε η Γερμανική Πολεμική Αεροπορία να βομβαρδίσει το δρόμο; Η παράγραφος 149 περί «Διατάξεων και Παραδόσεων Πολέμου» αναφέρει: «Η σημαία του Ερυθρού Σταυρού δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιείται για την κάλυψη των οχημάτων, τα οποία δραστηριοποιούνταν για τη μεταφορά πολεμοφοδίων και άλλων υλικών και όχι ιατροφαρμακευτικών μέσων».

Παρ. 3: Ένα Αντιαεροπορικό Πυροβόλο βρισκόταν σε θέση πυρός, περίπου ένα τέταρτο του μιλίου απόσταση στον κεντρικό δρόμο με κατεύθυνση την πόλη των Χανίων. Για ποιο λόγο ήταν εκεί; Η παράγραφος 137 περί «Διατάξεων και Παραδόσεων Πολέμου» αναφέρει: «Οι ασθενείς και τραυματίες θα πρέπει, εάν καθίστατο δυνατόν, να παραμένουν στο ίδιο κατάλυμα, αλλά σε μια ανάλογη απόσταση από τις θέσεις άμυνας και τα αντίστοιχα στρατεύματα άμυνας». Ήταν η θέση του Αντιαεροπορικού Πυροβόλου σύμφωνη με τις διατάξεις αυτές; Δεν γνωρίζει, εάν βρισκόταν αγγλικά στρατεύματα στη νότια πλευρά του δρόμου.

Παρ. 5: Προορίζονταν αυτές οι βόμβες για το Αντιαεροπορικό Πυροβόλο, τον κεντρικό δρόμο ή κάποιες άλλες πιθανές αγγλικές θέσεις;

Παρατήρηση: Μόνο ένα αεροπλάνο, εκ των τεσσάρων, έριξε τις βόμβες στο (στρατιωτικό) νοσοκομείο. Δεν θα μπορούσε εκ τούτου να είναι μια προμελετημένη επίθεση και για το λόγο αυτό κρίνεται ως υπεύθυνος ο

επικεφαλής του αεροσκάφους. Ήταν ο αντιπύραρχος Student υπεύθυνος για την επιλογή των στόχων από αέρα;

Παρ. 8: Οι τελευταίοι αλεξιπτωτιστές ρίχθηκαν την 21^η Μαΐου.

Παρ.10: “Αφότου είχαμε διανύσει ένα μίλι περίπου, δεχθήκαμε τα πυρά των δικών μας μονάδων”. Για το λόγο αυτό, οι αγγλικές θέσεις έπρεπε να βρίσκονται εντός ενός μιλίου της περιμέτρου του νοσοκομείου.

Παρ. 13: Δεν σημαίνει απολύτως τίποτα. Είναι περισσότερο ένας χαρακτηρισμός για τους γερμανικούς χάρτες επιχειρήσεων.

Κατάθεση του DUIGAN

Παρ. 1: Αναφέρει: “25.Μαΐου”. Ο CAMBELL αναφέρει: “24.Μαΐου”. Πόσο μακριά ήταν οι θέσεις των πυροβόλων του από το νοσοκομείο;

Παρ.2: Οι Γερμανοί θεωρούσαν, ότι το (στρατιωτικό) νοσοκομείο είχε μετατραπεί σε χώρο παραμονής κάποιων μονάδων. Ο DUIGAN παραδέχεται, ότι ένοπλες ομάδες διέσχιζαν την περιοχή του νοσοκομείου για να κάνουν μπάνιο. Συνέβη αυτό σε ομάδες σε συντεταγμένες ομάδες; Υπήρχαν και άλλα (στρατιωτικά) νοσοκομεία; Βομβαρδίστηκαν;

Παρ 4: Είναι απλά λεπτομέρειες για έναν άνδρα, ο οποίος “παρακολούθησε από μακριά “. Πως διέκρινε έναν άνδρα “ο οποίος είχε απλώσει τα χέρια του στα τοιχώματα του χαρακώματος για να βγει, σκαρφαλώνοντας, έξω” και μετά πως εκτελέστηκε; Παρατήρησε, ότι το προσωπικό του νοσοκομείου και οι ασθενείς έπρεπε να συνεχίσουν την πορεία τους, χρησιμοποιημένοι ως ασπίδες, αν και ο CAMBELL αναφέρει στην παράγραφο 10: “Έπρεπε να βαδίσουμε διαμέσου των ελαιώνων, με κατεύθυνση τον Γαλατά”. Τι έκταση είχαν αυτοί οι ελαιώνες; Για ακόμα μια φορά, πόσο κοντά ήταν το πυροβόλο του DUIGAN; Ήταν οι ισχυρισμοί αναφορικά με τον PLUMMER απλά κενού περιεχομένου; Στην περίπτωση που οι βρετανικές θέσεις βρίσκονταν κοντά, μήπως οι Γερμανοί θεώρησαν το προσωπικό του (στρατιωτικού) νοσοκομείου ως μάχιμα στρατεύματα;

Κατάθεση του CROWE

Παρ. 1: Κατέθεσε ότι ο βομβαρδισμός σημειώθηκε την 25^η Μαΐου.

Παρ. 2: Σε πόση απόσταση από το νοσοκομείο ήταν οι θέσεις του; Αναφέρει, ότι είχε αποβιβαστεί πλησίον του 7ου Γενικού Νοσοκομείου.

Παρ. 3: Κενολογία.

Κατάθεση του LEDGERWOOD

Παρ. 1: Φαίνεται, ότι πλησίον του (στρατιωτικού) νοσοκομείου βρίσκονταν ένα διοικητήριο μεραρχίας.

Παρ. 4: Επιβεβαιώνει, ότι ο βομβαρδισμός έλαβε χώρα την 24^η Μαΐου.

Κατάθεση του MEEHAN

Παρ. 5: Είναι τούτο μια κενολογία;

Παρ.9: “Ανέφερα στον ανθυπολοχαγό Jones.. .. .”, στο τέλος της παραγράφου. Είναι τούτο μια κενολογία; Ο ένας εκ των δύο Smiths εξέπνευσε πιθανότατα λόγω των σοβαρών τραυμάτων του στο πρόσωπο.

Παρ.12 και 13: Τι χρειάζονταν για να κινηθούν ευθεία, εάν οι Γερμανοί δεν τους απειλούσαν, αλλά καθάριζαν απλά το όπλα τους;

Παρ. 14 και 15: Οι υπεύθυνοι για τα δύο αυτά συμβάντα άνδρες.

Κατάθεση του Jones

Παρ.4: Η μονάδα του ήταν μπροστά από το 7ο Γενικό Νοσοκομείο. Πόσο κοντά; Οι δύο άλλες μονάδες ήταν “σε μεγάλη απόσταση πίσω για υποστήριξη”.

Παρ. 5: Αναφέρει, ότι και οι δύο άνδρες, ονόματι Smiths, ήταν βαριά τραυματισμένοι στο πρόσωπο και τους είχε βοηθήσει ο υποδεκανέας MEEHAN. Ο MEEHAN ανέφερε στην παράγραφο 9, ότι μόνο ο ένας ήταν βαριά τραυματίας. Καταθέτει ωστόσο στην παράγραφο 4, ότι και οι δύο ήταν τραυματίες, προτού αιχμαλωτιστούν.

Παρ.6: Ο Edwards και ο Williams ήταν αργοί. Είχαν οι Γερμανοί διαπράξει εγκλήματα πολέμου εις βάρος αυτών; Εάν ναι, θεώρησαν, ότι ο Edwards και ο Williams σκόπευαν να επιχειρήσουν κάτι; Η θέση είχε μόλις καταληφθεί και οι Γερμανοί ήταν ίσως φοβισμένοι.

Παρ.7 και 8: Σύγκρ με την κατάθεση του MEEHAN, παρ. 8. Κανένας δεν είδε στην πραγματικότητα την εκτέλεση των δύο Smiths. Και οι δύο καταθέσαν “ακούσαμε δύο πυροβολισμούς”. Ο JONES ανέφερε στην παρ.7: “Και οι δύο Smiths πονούσαν ξεκάθαρα πολύ”. Φαίνεται ωστόσο από την παρ.7, ότι με τη βοήθεια του MEEHAN ήταν σε θέση να βγουν έξω από το κοίλωμα προστασίας τους. Ήταν ικανοί να αυτοκτονήσουν; Είχαν αυτοί οι δύο πυροβολισμοί μια οποιαδήποτε σχέση με τους δύο Smiths; Πέθαναν εξαιτίας των τραυμάτων τους;

Παρατηρήσεις:

Αναφέρονται τα παρακάτω σημεία αναφορικά με το (στρατιωτικό) νοσοκομείο.

1. Συνορεύει με έναν κεντρικό δρόμο, που χρησιμοποιούνταν αποδεδειγμένα για στρατιωτικούς σκοπούς. Φάλαγγες φορτηγών στάθμευαν, μεταξύ άλλων, στο νοσοκομείο.
2. Μια θέση Αντιαεροπορικών Πυροβόλων βρίσκονταν σε απόσταση ενός τετάρτου του μιλίου περίπου από το νοσοκομείο.
3. Υπήρχαν πιθανότατα θέσεις του αγγλικού Πεζικού σε απόσταση λιγότερο τους ενός μιλίου από το νοσοκομείο.
4. Ένοπλες μονάδες πλένονταν στον χώρο του νοσοκομείου. Ο Βρετανικός Βασιλικός Στρατός πλένονταν πολύ σπάνια εκεί, και σε μικρές ομάδες.
5. Ο DUIGAN είχε τοποθετήσει ένα τμήμα μιας πυροβολαρχίας σε κοντινή απόσταση από το νοσοκομείο, με σκοπό να παρατηρεί τις στρατιωτικές κινήσεις μέχρι και της τελευταίας λεπτομέρειας.
6. Ο CROWE ήταν με το «Α» Τάγμα Layforce. Βρίσκονταν σε πολύ κοντινή απόσταση του βομβαρδισμού.
7. Φαίνονταν να είναι πολύ κοντά ένα διοικητήριο μεραρχίας, έτσι ώστε τα κιάλια να μην είναι απαραίτητα.

Η προαναφερθείσα απαρίθμηση δείχνει να υποδηλώνει αποκλειστικά, ότι έλαβε χώρα μια συγκέντρωση στρατευμάτων, που δεν βρίσκονταν σε συμφωνία με τις «Διατάξεις και Παραδόσεις του Πολέμου» της παραγράφου 137.

Οι καταθέσεις δείχνουν ότι επιχειρούν να αποδείξουν, ότι τα εγκλήματα πολέμου τούτα ήταν τόσο γενικευμένα, ώστε μόνο ο υποπτέραρχος Student θα μπορούσε να τα προκαλέσει. Συνέβησαν σε μια μικρής έκτασης περιοχή. Εάν ο υποπτέραρχος Student ήταν υπεύθυνος, για ποιο λόγο δεν συνέβησαν και οπουδήποτε αλλού; Έχουν κατατεθεί διάφορες περιγραφές ανδρών, οι οποίοι έχουν διαπράξει τα αναφερόμενα εγκλήματα πολέμου. Αυτοί οι συγκεκριμένοι

κατηγορούνται ως υπεύθυνοι. Τέσσερις εξ αυτών των παραβιάσεων συνέβησαν προτού ο υποπτέραρχος Student φτάσει στην Κρήτη. Η εισαγγελική αρχή δεν έχει προσκομίσει καμία υπογεγραμμένη από τον υποπτέραρχο Student διαταγή (τόσο επίσημης όσο και ανεπίσημης μορφής, με την οποία να διατάζεται η τέλεση ενός οποιουδήποτε εκ των εγκλημάτων. Τούτο σημαίνει, ότι ο Student καθίσταται ως εξιλαστήριο θύμα.

13 Απριλίου 1946.

Σελίδα 48 (περίληψη)

Έγγραφο από το στρατιωτικό δικαστήριο στο Lueneburg προς την 43η Μεραρχία Πεζικού «Α», που φέρει ημερομηνία 12.4.1946. Αφορά στη δίκη του Kurt Student για εγκλήματα πολέμου εις βάρος του.

Σελίδες 49-50 (μετάφραση)

Έγγραφο από τον Ταξίαρχο Talbot. Αφορά στη δίκη εναντίων του Kurt Student. Αφορά: Εγκληματίας πολέμου Kurt Student

Προς: Κεντρικό αρχηγείο της 214ης Ταξιαρχίας Πεζικού (4)

12 Απριλίου 1946

1. Επισυνάπτω εδώ μια λίστα αυτών των προσώπων, τα οποία παρακαλούνται να εμφανιστούν στη δίκη εναντίων του Kurt Student, για την υπεράσπιση αυτού.

2. Επισμηναγός SCHACHT. Ήταν ο προσωπικός αξιωματικός-αγγελιοφόρος του κατηγορουμένου για αρκετά χρόνια, συμπεριλαμβανομένης και της εκστρατείας στην Κρήτη, κατά την οποία συνόδευε συνεχώς τον κατηγορούμενο. Αιχμαλωτίστηκε από την 11η Μεραρχία Τεθωρακισμένων μετά τη συνθηκολόγηση, αρχές Ιουνίου 1945, πλησίον του Flensburg. Το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα είχε τοποθετηθεί στην Ανώτατη Διοίκηση Αλεξιπτωτιστών. Ο κατηγορούμενος δεν γνωρίζει επί του παρόντος κάτι σχετικά με τον Schacht. Ο κατηγορούμενος τον θεωρεί ως έναν από τους σημαντικότερους του μάρτυρες.

3. Αντιπτέραρχος SCHLEMM. Ήταν ο αρχηγός του επιτελείου, κατά τη διάρκεια των εχθροπραξιών στην Κρήτη. Ο κατηγορούμενος αναφέρει, ότι ο Schlemm βρίσκονταν τον Μάρτιο 1946 αιχμάλωτος πολέμου στο στρατόπεδο συγκέντρωσης αιχμαλώτων 11 του Bridge End, στη Νότια Ουαλία.

4. Επισμηναγός MORS. Βρίσκονταν στο επιτελείο του κατηγορούμενου, κατά τη διάρκεια της εκστρατείας στην Κρήτη, ως επικεφαλής του 1ου Γραφείου, ο οποίος είχε ως καθήκον, τη διευθέτηση όλων των ζητημάτων αναφορικά με τους αιχμάλωτους πολέμου. Αιχμαλωτίστηκε τον Απρίλιο 1945, στη «Μάχη του Ruhr» πλησίον της Κολονίας, ως αξιωματικός στο Γενικό Επιτελείο (Ια) της 3ης Μεραρχίας Αλεξιπτωτιστών. Τούτη η θέση αντιστοιχούσε στη Στρατιωτική Υπηρεσία Διεύθυνσης Προσωπικού μιας βρετανικής μεραρχίας. Η τωρινή του κατάσταση δεν είναι γνωστή.

5. Αντιστράτηγος RINGEL. Ανακηρύχθηκε διοικητής για τις εχθροπραξίες στον Τομέα Χανίων-Μάλεμε και διατήρησε το συγκεκριμένο αξίωμα μέχρι το πέρας της εκστρατείας. Η τελευταία πληροφορία, που είχε ακούσει ο κατηγορούμενος για το πρόσωπό του, ήταν, ότι διοικούσε τη 18η Στρατιά (υποδιοικητής), στην περιοχή του Σάλτσμπουργκ.

6. Υποστράτηγος RAMCKE. Διοικούσε το μοναδικό «Σύνταγμα Εφόδου» στην εκστρατεία στην Κρήτη. Ο κατηγορούμενος αναφέρει, ότι ο Ramcke βρίσκονταν τον Μάρτιο 1946, στο στρατόπεδο συγκέντρωσης αιχμαλώτων της περιοχής του Λονδίνου (District London).

7. Συνταγματάρχης GERICKE. Διοικούσε στην Κρήτη το 4ο Τάγμα Συντάγματος Εφόδου, το οποίο προέλαυσε στο δρόμο Μάλεμε-Χανίων. Τον Απρίλιο 1945 διοικούσε την προσφάτως σχηματισμένη Ναυτική Μεραρχία και αιχμαλωτίστηκε αρχές Μαΐου 1945, πλησίον του Emden.

8. Σμήναρχος SNAWATZKY. Στην εκστρατεία στην Κρήτη ήταν ο διοικητής του αεροδρομίου στο Μάλεμε. Αιχμαλωτίστηκε τον Μάιο 1945, κατά τη διάρκεια του οποίου ήταν διοικητής μιας Μονάδας Αλεξιπτωτιστών, μιας Μονάδας Εκπαιδύσεως και ενός σχηματισμού υπό τον αντιπτέραρχο των Μονάδων Εκπαίδευσης Αλεξιπτωτιστών και Εφεδρικών Μονάδων.

9. Αντισμήναρχος KAETHLER και σμηναγός PARDEMANN. Σε αυτούς τους δύο είχε ανατεθεί η επίβλεψη διαφόρων αποθηκών πολεμοφοδίων και στρατιωτικού υλικού στο Μάλεμε. Ο Kaethler αιχμαλωτίστηκε τον Μάιο 1945, την περίοδο που ανήκε στο επιτελείο της 4ης Μεραρχίας Αλεξιπτωτιστών στην Ιταλία. Ο Pardemann αιχμαλωτίστηκε παρομοίως τον Μάιο 1945, την ίδια χρονική περίοδο όπως και ο Snawatzky, καθώς βρίσκονταν στο επιτελείο του αντιπτεράρχου-διοικητή των Μονάδων Εκπαίδευσης Αλεξιπτωτιστών και Εφεδρικών Μονάδων.

10. Αντιπτέραρχος HEILMANN. Διοικούσε ένα τάγμα στον Γαλατά. Ο κατηγορούμενος τον είδε τον Μάρτιο 1946, στο στρατόπεδο συγκέντρωσης αιχμαλώτων 11 του Bridge End, Νότια Ουαλία.

11. Αντισυνταγματάρχης Vogel. Ήταν διοικητής του στρατοπέδου αιχμαλώτων πολέμου, εκεί όπου θεωρούταν, ότι έλαβαν χώρα οι εκτελέσεις κρατουμένων. Τη χρονική αυτή στιγμή βρίσκεται στο στρατόπεδο συγκέντρωσης αιχμαλώτων πολέμου 186, στο Colchester.

12. Υποστράτηγος KRAKAU. Διοικούσε το 85ο Σύνταγμα Ορεινών Κυνηγών. Βρίσκεται στο στρατόπεδο συγκέντρωσης αιχμαλώτων πολέμου 11 του Bridge End, στη Νότια Ουαλία.

13. Ο κατηγορούμενος αναφέρει, ότι οι παρακάτω έχουν δώσει κατάθεση στο Λονδίνο: SCHLEMM, RAMCKE, HEILMANN και VOGEL.
Δεν γνωρίζει μεν επακριβώς, ωστόσο υποθέτει, ότι και άλλοι έχουν δώσει επίσης καταθέσεις. Παρακαλώ, απευθυνθείτε στις ανώτερες στρατιωτικές υπηρεσίες

για να αποσταλούν εδώ κάθε μια εξ αυτών των καταθέσεων, με τον ταχύτερο τρόπο.

14. Ο κατηγορούμενος ζητεί τις διαταγές (όχι το σχέδιο) για τις επιχειρήσεις στην Κρήτη. Μπορούν να βρεθούν στο Τμήμα Στρατιωτικής Ιστορίας της Πολεμικής Αεροπορίας (8ο γραφείο), που βρίσκονταν την τελευταία φορά στο Karlsbad.

15. Παρακαλώ να ληφθεί υπόψη, ότι δεν έχω μπει καθόλου σε λεπτομέρειες στο πλαίσιο των καταθέσεων μέσω της προανακριτικής διαδικασίας, που θα δώσουν ενδεχομένως οι μάρτυρες. Η αιτία αυτού είναι, ότι σε ορισμένες περιπτώσεις, θα πρέπει το αντικείμενο της υπεράσπισης να κρατηθεί μυστικό. Ωστόσο, μπορώ να αναφέρω, ότι γνωρίζω σε γενικές γραμμές, όσα επρόκειτο να καταθέσουν πιθανότατα οι μάρτυρες και λαμβάνω υπόψη, ότι όλοι αυτοί οι κατονομαζόμενοι θα κλητευθούν για να προσφέρουν στον κατηγορούμενο μια έννομη δικαστική διαδικασία και μια ισόνομη ευκαιρία, να υπερασπιστεί τον εαυτό του.

Σελίδα 51 (περίληψη)

Αντίγραφο εγγράφου από την 214η Ταξιαρχία Πεζικού, ταγματάρχης Parker προς τον ταξίαρχο Talbot, με ημερομηνία 7.5.1946. Αφορά στη δίκη του Kurt Student και συγκεκριμένα στην αποστολή λίστας μαρτύρων υπεράσπισης.

Σελίδα 52 (μετάφραση)

Έγγραφο από το κεντρικό αρχηγείο της 214ης Ταξιαρχίας Πεζικού, ταξίαρχος Talbot, στο Lueneburg, που φέρει ημερομηνία 8.4.1946.

Αφορά: εγκληματίας πολέμου- Kurt Student

1. Σχετικά με την καθυστέρηση, που παρουσιάστηκε στη δικαστική διαδικασία εναντίων του Kurt Student, έχω να σας ανακοινώσω το παρακάτω, όπως έχω τώρα μόλις πληροφορηθεί.

2. Διερμηνείες. Χρησιμοποιώ, την παρούσα στιγμή, δύο: έναν Άγγλο και έναν Γερμανό. Ο πρώτος δεν μπορεί να μεταφράσει το Γερμανικό Δίκαιο στην Αγγλική Γλώσσα, κατέχει όμως την καθομιλούμενη, στην περίπτωση που αυτή δεν εμπεριέχει τεχνικούς όρους και ο δεύτερος μπορεί να μεταφράσει με τη βοήθεια, ωστόσο, ενός λεξικού στα Γερμανικά τους περισσότερους τεχνικούς όρους, με αποτέλεσμα, η διαδικασία να προχωράει αργά. Θα πρέπει τώρα η κατάθεση των αποδεικτικών στοιχείων να μεταφραστεί στη Γερμανική Γλώσσα και μάλιστα με τάχιστο ρυθμό καθώς και με πλήρη ακρίβεια. Επειδή πρέπει να μεταφράσω πολλά στα Γερμανικά, μεταξύ άλλων το μεγαλύτερο τμήμα του 2ου μέρους της διοικητικής εγκυκλίου αριθ. 104, συγκεκριμένα μέρη του «The Laws and Usages of War on Land» (οι νόμοι και οι παραδόσεις του πολέμου στη χώρα) καθώς επίσης και άλλες νομικές εγκυκλίους σχετικά με τη δίκη, κρίνεται απαραίτητος ένας ακόμα διερμηνέας με μεγάλη ικανότητα και υψηλά προσόντα. Τονίζω, ότι η στρατιωτική διοικητική αρχή 914 στηρίζει πλήρως την αποστολή μου, ωστόσο ο μοναδικός, πραγματικά, ικανότατος διερμηνέας, σε σύγκριση με αυτόν που χρησιμοποιώ την παρούσα φάση, δεν μπορεί να τεθεί στην υπηρεσία μου, επειδή ήταν μέλος του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος.

3. Γραφομηχανή. Καταλαβαίνετε, ότι για την εξοικονόμηση χρόνου χρειάζονται περισσότερα από ένα γερμανικό αντίγραφο συγκεκριμένων εγγράφων, όπως μεταξύ άλλων « Η Κατάθεση Αποδεικτικών Στοιχείων». Ο δικηγόρος του Αστικού Δικαίου, ο κατηγορούμενος και ο von der HEYDTE (σε περίπτωση που εμφανιστεί) χρειάζονται ένα ο καθένας. Απευθύνθηκα τουτέστιν στη στρατιωτική διοικητική αρχή 914, που πράττει πάντα το καλύτερο, να μου χορηγήσει μια γραφομηχανή, αλλά δεν έχει μέχρι τώρα αποκριθεί.

4. Ελπίζω να συμφωνήσετε, ότι ένας εξαιρετικά ικανός διερμηνέας και μια καλή γραφομηχανή είναι απαραίτητα για να έχουμε ένα πραγματικά καλό αποτέλεσμα στο ζήτημα αυτό. Θα ζητούσα να γίνουν όλες οι απαραίτητες και δυνατές προς τούτο ενέργειες.

Σελίδα 53 (περίληψη)

Έγγραφο από τον αντισυνταγματάρχη Matheson, προς τον ταξίαρχο Talbot, με ημερομηνία 3.4.1946. Αφορά στη δίκη του Kurt Student για εις βάρος του εγκλήματα πολέμου.

Σελίδα 54 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από τον ταξίαρχο Talbot προς το διοικητήριο της 214ης Μεραρχίας Πεζικού, με ημερομηνία 2.4.1946. Αφορά στη δίκη του Kurt Student για εις βάρος του εγκλήματα πολέμου.

(μετάφραση) 2. Προς την παρ. 6. Η παρ. 6 ορίζει, ότι η δίκη θα πρέπει να διεξαχθεί μεταξύ της δεύτερης και της τρίτης εβδομάδας, κατόπιν της έκδοσης και προσωρινής κράτησης του κατηγορουμένου. Ο κατηγορούμενος εκδόθηκε την 29^η Μαρτίου, με αποτέλεσμα η διεξαγωγή της δίκης να μπορέσει να πραγματοποιηθεί μεταξύ της 12^{ης} και 19^{ης} Απριλίου. Όπως αναφέρει η παρ. 3 της επιστολής σας, της 1^{ης} Απριλίου προς την 43η Μεραρχία, δεν έχουν ακόμα δοθεί οι αναγκαίοι διερμηνείς, που έχει ως αποτέλεσμα η κατάθεση των αποδεικτικών στοιχείων να μην έχει ακόμα μεταφραστεί στη Γερμανική Γλώσσα. Δείχνει επίσης πολύ πιθανό, και κατά την άποψη μου πολύ λογικό, ο κατηγορούμενος να επιθυμεί την κλήτευση του επιτελείου του, που βρίσκεται πιθανότατα στο στρατόπεδο συγκέντρωσης αιχμαλώτων πολέμου στην Αγγλία, ως μάρτυρες υπεράσπισης. Σας το ανακοινώνω, όσο το δυνατό νωρίτερα, για να γνωρίζουν οι αρμόδιες ανώτατες υπηρεσίες τα αίτια μια ενδεχόμενης αναβολής. Επιθυμώ να αναφέρω στο σημείο αυτό, ότι δεν θα μπορούσε να καταστεί δυνατόν, να προετοιμαστεί η υπεράσπιση στον προκαθορισμένο απαιτούμενο χρόνο.

3. Προς την παρ. 7 (δ) και (9). Σημειώνω, ότι ένας στρατηγός, ονόματι Bruno Breuer έχει προβεί σε μια κατάθεση, που διαθέτει ο ενάγων και στην οποία ο κατηγορούμενος δεν επιτρέπεται να έχει πρόσβαση πριν τη δικαστική διαδικασία. Τούτο δείχνει σε μένα, ότι παραβιάζει τις διατάξεις της πρότασης με τον αριθμό 76. Θα παρακαλούσα να λάβω, όσο το δυνατό νωρίτερα, ένα αντίγραφο της κατάθεσης αυτής ή να πληροφορηθώ τους λόγους, για τους οποίους ο κατηγορούμενος δεν έχει λάβει γνώση και έχει καταστρατηγηθεί η διάταξη της πρότασης με τον αριθμό 76.

Σελίδα 55 (περίληψη)

Δύο (2) έγγραφα, που αφορούν στη δίκη του Kurt Student για εις βάρος του εγκλήματα πολέμου. Το πρώτο από τον αντισυνταγματάρχη Matheson προς τον ταξίαρχο Talbot από 12.4.1946. Αφορά στη μη κλήτευση του Γερμανού συνταγματάρχη von der Heydte, ως μάρτυρα υπεράσπισης του Kurt Student και την πιθανή ημερομηνία έναρξης της δίκης στις 6.5.1946. Το δεύτερο από τον ταξίαρχο Talbot προς το διοικητήριο της 214ης Ταξιαρχίας Πεζικού, από 13.4.1946. Αφορά στην επιβεβαίωση της μη κλήτευσης του von der Heydte και στην αντ' αυτού κλήτευση του αξιωματικού Schacht, ως επικεφαλής του 1ου Τάγματος 3ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών (την παρούσα στιγμή κρατούμενος στο στρατόπεδο αιχμαλώτων πολέμου 186, πλησίον του Colchester).

Σελίδα 56 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από τον ταξίαρχο Talbot προς το διοικητήριο της 214ης Ταξιαρχίας Πεζικού, με ημερομηνία από 14.4.1946. Αφορά στη δίκη του Kurt Student για εις βάρος του εγκλήματα πολέμου.

(μετάφραση)1. Επιβεβαιώνω την παραλαβή της επιστολής σας X/A, από την 12^η Απριλίου 1946, το περιεχόμενο της οποίας θα διαβιβάσω στον κατηγορούμενο.

2. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 16 του δεύτερου μέρους του νομοθετικού διατάγματος της δικαστικής αρχής με τον αριθ. 104, ο κατηγορούμενος ζήτησε και έλαβε επίσης τις υπηρεσίες ενός δικηγόρου πολιτικής αγωγής. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5 (ε), παράρτημα (Ε) αυτού του νομοθετικού διατάγματος επιθυμώ να αιτηθώ επειγόντως, ότι οι ανώτατες δικαστικές αρχές θα πράξουν, ό,τι είναι δυνατόν, ώστε να λάβουν τις υπηρεσίες ενός ικανού Γερμανού αξιωματικού προς αρωγή της υπεράσπισης. Οι λόγοι για την έκκληση τούτη ακολουθούν παρακάτω.

3. Ο κατηγορούμενος έχει κατηγορηθεί αποκλειστικά, για διάπραξη στρατιωτικών εγκλημάτων. Παρά των όποιων γνώσεων σε ένα δικηγόρο πολιτικής αγωγής περί του Στρατιωτικού Δίκαιου, λείπει ωστόσο κάθε εμπειρία περί στράτευσης, τακτικής στρατού κλπ, ό,τι δηλαδή παρουσιάζεται αποκλειστικά σε κάθε περίπτωση περί στρατιωτικών θεμάτων. Ο κατηγορός θα είναι μάλλον ένας Βρετανός αξιωματικός, ο οποίος διαθέτει τις ανάλογες νομικές γνώσεις. Προκύπτει εκ τούτου, ότι η υπεράσπιση θα βρεθεί σε μειονεκτική θέση, λαμβανομένου ιδιαίτερος υπόψη της κατ' αντιπαράστασης εξέτασης των μαρτύρων.

4. Θα βοηθήσει σε κάθε περίπτωση τον κατηγορούμενο η παρουσία ενός αξιωματικού, ο οποίος έχει πολεμήσει μαζί του στην Κρήτη. Ένας τέτοιος αξιωματικός γνωρίζει σχετικά με τις εχθροπραξίες και θα μπορούσε να συνομιλήσει με τον κατηγορούμενο αναφορικά με την κατάσταση στο πλαίσιο της εκστρατείας και να συμβουλευσει τον δικηγόρο υπεράσπισης του. Την παρούσα στιγμή, ο κατηγορούμενος είναι ο μοναδικός στον κύκλο της υπεράσπισης, που γνωρίζει περί των στρατιωτικών επιχειρήσεων.

5. Θα επιθυμούσα να αναφέρω για το τέλος, ότι ο κατηγορούμενος αισθάνεται πολύ βέβαιος σχετικά με την υπόθεση αυτή και θεωρεί ότι θα πρέπει να έχει στην πλευρά του έναν αξιωματικό, ο οποίος θα έχει τις απαιτούμενες γενικές

γνώσεις περί της εκστρατείας, στο σύνολο της. Ο κατηγορούμενος προτείνει τον ταγματάρχη SCHACHT, επειδή ο συγκεκριμένος αξιωματικός ήταν ο προσωπικός του αξιωματικός-αγγελιοφόρος, καθ' όλη τη διάρκεια. Για περαιτέρω αναφορικά με τον SCHACHT μπορείτε να πληροφορηθείτε από την παρ. 2 της σταλμένης σ' εσάς επιστολής μου, της 12.4.1946.

6. Λόγω της σπουδαιότητας αυτού του ζητήματος, αιτούμε να πράξετε παρακαλώ άμεσα, ώστε ο ταγματάρχης SCHACHT να μπορέσει να παρουσιαστεί στη δίκη.

Σελίδα 57 (περίληψη)

Έγγραφο από τον αντισυνταγματάρχη Matheson, προς την 43η Μεραρχία Πεζικού, με ημερομηνία Απρίλιος 1946. Αφορά στην καθυστέρηση της προετοιμασίας μιας λίστας κατάθεσης μαρτύρων υπεράσπισης στη δίκη εναντίων του Kurt Student.

Σελίδες 58-59 (μετάφραση)

Έγγραφο από τον ταξίαρχο Talbot, με ημερομηνία 1.4.1946.

Αφορά: Εγκληματίας πολέμου Kurt Student

Προς: Διοικητήριο 214ης Ταξιαρχίας Πεζικού

1. Σημειώστε παρακαλώ, ότι ο Kurt Student, ο οποίος κατηγορείται για διάπραξη εγκλημάτων πολέμου, επιθυμεί την κλήτευση του αντισμήναρχου κ. Dr Freiherr von der HEYDTE, ως σύμβουλο για την υπεράσπιση του, ο οποίος βρίσκεται την παρούσα στιγμή ως αιχμάλωτος πολέμου, στο βρετανικό στρατόπεδο συγκέντρωσης κρατουμένων 186, πλησίον του Colchester.

2. Έχω μιλήσει με τον κατηγορούμενο και τάσσομαι υπέρ του αιτήματος του, για τους εδώ αναφερόμενους, παρακάτω λόγους:

3. Υπάρχει μια κατάθεση από τον von der HEYDTE, η οποία περιλαμβάνεται στο απόσπασμα των «αποδεικτικών στοιχείων». Προφανώς, η κατάθεση αυτή δεν αναφέρεται άμεσα στις κατηγορίες. Είναι περισσότερο, μόνο μια γενικού χαρακτήρα κατάθεση αναφορικά με την εκστρατεία στην Κρήτη. Οι ξεχωριστά παρατηρήσεις σχετικά με τα όποια διαπραττόμενα εγκλήματα πολέμου είναι, στην πραγματικότητα, αρνητικής μορφής (βλπ παρ. 18) και συνηγορούν υπέρ του κατηγορουμένου. Ο κατηγορούμενος έχει αναφέρει επίσης, ότι ο von der HEYDTE, δεν είχε πολεμήσει στον τομέα, στον οποίο λάβει χώρα τα αναφερόμενα συμβάντα, εκ τούτου δεν μπορεί να θεωρηθεί σε καμία περίπτωση ως αυτόπτης μάρτυρας στη δίκη.

4. Ο κατηγορούμενος αναφέρει, ότι στις 14 Μαΐου 1940 είχε τραυματιστεί βαριά στο κεφάλι, πλησίον του Ρότερνταμ. Αυτό το τραύμα προκάλεσε μια σίγουρη διαταραχή του προφορικού λόγου, όπως έχω διαπιστώσει επίσης, και σε μια με αργό ρυθμό κατανόηση των γεγονότων. Συνελήφθη στις 28 Μαΐου 1945 και αναφέρει, ότι κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας του επιδεινώθηκε η πάθηση του. Κατά τη διαδικασία της ανάκρισης του, τον Φεβρουάριο 1946, στο Λονδίνο αισθάνονταν, ότι βρίσκονταν, λόγω αυτής της αναπηρίας του, σε μειονεκτική

θέση και εξαιτίας του γεγονότος αυτού ζήτησε ιδιαιτέρως την τοποθέτηση ενός συμβούλου για την υπεράσπιση του, τον οποίο να γνωρίζει καλά, να τον εμπιστεύεται όπως και αντιστρόφως να τον γνωρίζει και αυτός καλά. Ο von der HEYDTE βρίσκονταν στις υπηρεσίες του κατηγορουμένου, ως διοικητής τάγματος και αργότερα, από το 1940 έως το 1945, ως διοικητής συντάγματος. Παράλληλα, ήταν διδάκτωρ νομικής. Ο κατηγορούμενος μαζί με τον von der Heydte βρίσκονταν για δυόμισι μήνες (από τον Αύγουστο μέχρι τον Οκτώβριο 1945) στο ίδιο στρατόπεδο αιχμαλώτων πολέμου στο Trent Park, πλησίον του Λονδίνου και συζητούσαν συχνά περί των εγκλημάτων πολέμου. Ο κατηγορούμενος αναφέρει, ότι ο von der Heydte εξέφραζε συχνά, ότι ήταν πολύ πρόθυμος να τον υπερασπίσει, σε περίπτωση που θα κατηγορούταν τότε ως εγκληματίας πολέμου. Η φιλία τους είχε σε μεγάλο βαθμό εμβραθύνει, κατά τη διάρκεια αυτής της χρονικής περιόδου. Ο κατηγορούμενος λόγω της προσωπικής του κατάστασης, θεωρούσε, ότι θα ήταν πολύ αδύναμος, εάν ο πολύ σημαντικός, για αυτόν, αξιωματικός δεν θα του συμπαραστέκονταν.

5. Όπως έχει ήδη κατατεθεί, ο von der Heydte ήταν τόσο διδάκτωρ νομικής όσο στρατιωτικός και αλεξιπτωτιστής. Ο κατηγορούμενος αναφέρει, ότι έχει καλή γνώση περί του διεθνές δίκαιου και της νομολογίας αναφορικά με τα εγκλήματα πολέμου. Θα ήταν προς όφελος όλων των συμμετεχόντων, και όχι μόνο για τον κατηγορούμενο, εάν ένας τέτοιος άνδρας θα συμμετείχε στη διαδικασία της υπεράσπισης. Θεωρώ επίσης, ότι ένας άνδρας, που είναι κύριος αυτών των δύο επιδεξιότητων, θα προσέφερε σε ένα στρατιωτικό δικαστήριο μεγάλη βοήθεια στον κατηγορούμενο, κατά της κατ' αντιπαράστασης διαδικασίας.

6. Γνωρίζω ότι σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 28, τμήμα 2, του διατάγματος διοικητικού δικαίου με τον αριθμό 104, θα μπορούσε η κλήτευση προσώπων, που διαμένουν σε μακρινή απόσταση, να ληφθεί ως μια ηθελημένη καθυστέρηση της δίκης, όπως έχω επισημάνει στον κατηγορούμενο. Τούτος έχει αποδοκιμάσει με έντονο τρόπο την απόπειρα αναβολής της δίκης. Διακρίνω προσωπικά ο ίδιος, ότι τούτη η αποδοκιμασία στηρίζεται σε μια έντιμη στάση και είμαι επιπλέον της γνώμης, ότι η κλήτευση του von der HEYDTE δεν θα προκαλέσει καμία αδικαιολόγητη αναβολή, επειδή έχει μια πλήρη εικόνα λόγω των διεξαγόμενων συζητήσεων με τον κατηγορούμενο, κατά τη διάρκεια της κοινής τους αιχμαλωσίας. Είναι ακόμα αξιοσημείωτο, ότι ο απαιτούμενος χρόνος για την κλήτευση του von der HEYDTE από την Αγγλία θα μπορούσε να μειώσει τον χρόνο, που θα απαιτούσε ένας ένας δικηγόρος αστικού δικαίου, για να έχει μια περιεκτική γνώση των δεδομένων. Σχετικά με το ζήτημα της καθυστέρησης μένει ακόμα να εξακριβωθεί, εάν, όπως δείχνει, οι περισσότεροι μάρτυρες θα παρουσιαστούν από την Αγγλία.

7. Τελειώνοντας, εκφράζω την πεποίθηση, ότι στον κατηγορούμενο θα έπρεπε, στο πλαίσιο της αμερόληπτης δικαιοσύνης, να δοθεί η δυνατότητα της κλήτευσης του von der HEYDTE για την υπεράσπιση του, για τον οποίο έχει εκφράσει την έντονη επιθυμία της παρουσίας του. Θεωρώ, ότι οι δύο σημαντικότερες αντιρρήσεις, δηλαδή της απώλειας χρόνου και του δεδομένου της ήδη παρουσίας του von der HEYDTE ως μάρτυρας στη διαδικασία μιας δίκης, έχουν παραπάνω αντικρουστεί.

Σελίδες 60-66 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από τον δικηγόρο-συμβολαιογράφο Heine προς τον ταξίαρχο Talbot, με ημερομηνία 10.4.1946.

(μετάφραση) Στο πλαίσιο της ποινικής δίωξης εναντίων του κ. Kurt Student για διάπραξη εγκλημάτων πολέμου έχω, ο υπογράφων, αναλάβει την υπεράσπιση του κ. Student.

Ως προς την υπόθεση την ίδια αναφέρονται τα κάτωθι:

1) Ο κατηγορούμενος αμφισβητεί όλα τα παρατιθέμενα στο κατηγορητήριο περιστατικά καθ'όλη τη χρονική διάρκεια των στρατιωτικών επιχειρήσεων και μετά, δεν γνώριζε, και ούτε είχε πληροφορηθεί εμμέσως, ότι είχαν διαπραχθεί τέτοιου είδους ποινικού χαρακτήρα πράξεις. Δεν είχε την οποιαδήποτε απολύτως γνώση, ότι κάποιοι αιχμάλωτοι πολέμου είχαν ενάντια στο διεθνές στρατιωτικό δίκαιο θανατωθεί και ότι κρατούμενοι είχαν εξαναγκαστεί να εκφορτώσουν από γερμανικά οχήματα πολεμοφόδια και πολεμικό υλικό.

Αναφορικά με το σημείο αυτό παρατηρείται, ότι ο κατηγορούμενος είχε μάλλον αντιληφθεί, ότι αιχμάλωτοι είχαν τοποθετηθεί προς χωματοουργικές εργασίες, που όμως, κατόπιν διαπίστωσης του, είχαν προσφερθεί απολύτως εθελοντικά.

Ο κατηγορούμενος δεν γνώριζε το παραμικρό ούτε είχε πληροφορηθεί, ότι το (στρατιωτικό) νοσοκομείο πλησίον του Γαλατά είχε βομβαρδιστεί. Δεν γνώριζε σε καμία περίπτωση, ότι Γερμανοί στρατιώτες είχαν οδηγήσει αιχμάλωτους πολέμου μπροστά από αυτούς και είχαν έτσι σκοτωθεί από τα πυρά των βρετανικών μονάδων. Ο κατηγορούμενος δεν είχε καμία απολύτως γνώση αναφορικά με τα στοιχεία της 6.,7., και 8. παρ. του κατηγορητηρίου ούτε είχε αντιληφθεί κάτι περί αυτών.

Ο κατηγορούμενος είχε, κατά τη διάρκεια της ανάκρισης του στο Λονδίνο, ακούσει αρχικά διάφορους γενικόλογους υπαινιγμούς και είχε πληροφορηθεί τις λεπτομέρειες (μεμονωμένες λεπτομέρειες, χώροι και χρονικά σημεία) μόνο μέσω του κατηγορητηρίου. Εάν ο κατηγορούμενος είχε ήδη πληροφορηθεί τότε σχετικά με τις συγκεκριμένες λεπτομέρειες, θα είχε τη δυνατότητα να υπερασπίσει τον εαυτό του εναντίον αυτών των κατηγοριών και να καθορίσει τα υπερασπιστικά του μέσα και ενδεχομένως να τα εισάγει.

Ο κατηγορούμενος δεν είχε δώσει ποτέ την οποιαδήποτε εντολή, που περιλάμβανε δράσεις ενάντια στους κανόνες πολέμου. Δεν είχε επίσης ποτέ προωθήσει οποιοσδήποτε τέτοιου είδους εντολές προερχόμενες από ανώτερη στρατιωτική υπηρεσία και ούτε είχε λάβει ποτέ μάλιστα τέτοιες. Είναι έτοιμος να δώσει όρκο περί αυτού. Αντιθέτως, μπορεί να αποδειχθεί, ότι ο κατηγορούμενος είχε φροντίσει να πληροφορηθούν νωρίτερα οι μονάδες αναφορικά με την έννομη μεταχείριση των αιχμαλώτων πολέμου. Ο ίδιος ήταν παρών κατά τη συγκεκριμένη πληροφόρηση των μονάδων και είχε φροντίσει να πληροφορηθούν τα στρατεύματα λεπτομερώς. Ο προσωπικός αξιωματικός-αγγελιοφόρος, επισμηναγός I.G.Schacht, του κατηγορουμένου θα μπορούσε να δώσει καλύτερα πληροφορίες σχετικά με τούτο. Είχε αιχμαλωτιστεί μετά την κατάρρευση του μετώπου, πλησίον του Flensburg. Η διεύθυνση του δεν είναι γνωστή φυσικά στον κατηγορούμενο.

Απευθύνω έκκληση και αιτούμε να εντοπιστεί ο χώρος παραμονής του και να κληθεί εντός προθεσμίας ως μάρτυρας. Σημειώνω, ότι ο επισμηναγός I.G.Schacht βρισκόνταν κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων στην Κρήτη, διαρκώς πλησίον του κατηγορουμένου και μπορεί να δώσει πληροφορίες αναφορικά με όλες συνολικά τις λεπτομέρειες, και ιδιαιτέρως όσο αφορά στη συμπεριφορά του

κατηγορουμένου. Επίσης, θα μπορεί κυρίως να επιβεβαιώσει, ότι ο κατηγορούμενος δεν είχε δώσει ποτέ τέτοιου είδους εντολές, οι οποίες είχαν παραβιάσει το Διεθνές Στρατιωτικό Δίκαιο. Αντιθέτως, θα μπορούσε να πληροφορήσει, ότι ο κατηγορούμενος ήταν σε κάθε περίπτωση ανθρωπιστής και ακολουθούσε πιστά τους νόμους και είχε δώσει τις αντίστοιχες με αυτόν εντολές. Θα μπορεί ακόμα να σας γνωστοποιήσει, ότι δεν είχαν παρουσιαστεί καθόλου παράπονα τότε, σχετικά με συμπεριφορές των μονάδων ενάντια στο Διεθνές Στρατιωτικό Δίκαιο.

Ως επόμενος μάρτυρας κατονομάζεται

Ο κ. επισμηναγός I.G.Mors.

Είχε πιαστεί αιχμάλωτος τον Απρίλιο 1945 στο Ruhrkessel, πλησίον της Κολωνίας. Είχε αιχμαλωτιστεί τότε ως Αξιωματικός Γενικού Επιτελείου της 3ης Μεραρχίας Αλεξιπτωτιστών. Η τωρινή του διεύθυνση δεν είναι επίσης στον κατηγορούμενο γνωστή.

Απευθύνω έκκληση και αιτούμε να εντοπιστεί ο χώρος παραμονής του και να κληθεί εντός προθεσμίας ως μάρτυρας.

Ο μάρτυρας Mors ήταν κατά τη διάρκεια των μαχών στην Κρήτη επικεφαλής του 3ου Επιτελικού Γραφείου (δράσεις του εχθρού) και λόγω της θέσης του είχε εκπονήσει, στο πλαίσιο της Διαταγής Επίθεσης, το εν λόγω χωρίο αναφορικά με το ζήτημα των αιχμαλώτων πολέμου και είχε αναλάβει τα μέτρα φροντίδας και επιτήρησης των αιχμαλώτων. Θα μπορεί να μας αναφέρει παρομοίως, ότι δεν είχαν εκδηλωθεί τότε παράπονα και οι μονάδες είχαν πλήρως κατατοπιστεί σχετικά με τη μεταχείριση των αιχμαλώτων.

Αναφορικά με την τότε θέση του κατηγορουμένου στις μάχες της Κρήτης κατατίθεται το παρακάτω: Το «σχέδιο επίθεσης» είχε εκπονηθεί προσωπικά από τον ίδιο. Μετά από αυτό, το επιτελείο του προχώρησε στην επεξεργασία της «διαταγής επίθεσης» (Επιτελείο 11ου Αεροπορικού Σώματος). Όλα τα απαραίτητα στη «διαταγή επίθεσης» ερωτήματα σχετικά με τους αιχμαλώτους πολέμου επεξεργάστηκαν από το το 3ο Επιτελικό Γραφείο (επισμηναγός Mors) σε συνεργασία με το Τμήμα Φροντιστών Μονάδων (αντιπτεράρχος Seibt). Οι συνομιλίες με το 8ο Αεροπορικό Σώμα (Richthofen) αναφορικά με την υποστήριξη από τα βομβαρδιστικά, διεξάγονταν υπό την επίβλεψη του επικεφαλής του (αντιπτεράρχου Schlemm).

Κατόπιν της έκδοσης της «διαταγής επίθεσης», ο κατηγορούμενος επέτρεψε στους επικεφαλής των διαφορετικών «Κλιμακίων Μάχης Μάλεμε, Χανίων, Ρεθύμνου, Ηρακλείου» να παρουσιάσουν ξεχωριστά τις προτάσεις τους σχετικά με τις προθέσεις τους για την υλοποίηση της. Έπειτα, ο κατηγορούμενος συγκάλυψε, λίγες ημέρες πριν την επίθεση, μια κοινή τελική σύσκεψη για την επέμβαση. Σε όλες τις συνομιλίες αυτές τέθηκαν μόνο ζητήματα τακτικής φύσεως επί τάπητος, τα οποία εύλογα βρίσκονταν στο προσκήνιο, όπως οι χώροι ρίψης, εκτίμηση δύναμης, η στάση του εχθρού και οι προοπτικές επιτυχίας.

Αναφορικά με την πραγματοποίηση της επίθεσης έχει διατυπωθεί το παρακάτω: Ο κατηγορούμενος σκόπευε αρχικά, να πετάξει τις πρώτες πρωινές ώρες της 21.5 στην Κρήτη (Μάλεμε). Η αρχικά δυσχερή εξέλιξη της κατάστασης τον κράτησε, ωστόσο, ακόμα στην Αθήνα. Σε κανένα σημείο του νησιού δεν μπορούσε να κυριευθεί ένα αεροδρόμιο, το οποίο ήταν επείγοντως αναγκαίο για την αποβίβαση των ακολουθώντας αερομεταφερόμενων μονάδων. Ο

κατηγορούμενος βρέθηκε τη νύχτα της 20.5 μπροστά από μια βαρυσήμαντη νέα απόφαση και στις 21.5 κινητοποίησε όλες τις εφεδρείες Αλεξιπτωτιστών, που διέθετε, για την κυρίευση του αεροδρομίου στο Μάλεμε. Εάν ο αντίπαλος είχε πραγματοποιήσει τη νύχτα τούτη ή το πρωί της 21.5, πλησίον του Μάλεμε, μια μεγάλης κλίμακας ενιαία αντεπίθεση, που για κάτι τέτοιο ήταν σε θέση, τότε θα μπορούσε να αποδεκατίσει τα δεχόμενα συγκεντρωτικά πυρά, καταπονημένα και υποφέροντας από έλλειψη πολεμοφοδίων εναπομείναντα τμήματα του Συντάγματος Εφόδου. Δεν πήρε όμως καμία απόφαση περί αυτού και διεξήγαγε απλά ορισμένες μικρού μεγέθους και μεμονωμένες τμηματικές επιθέσεις. Αφότου επιτεύχθηκε, το απόγευμα της 21.5, η επέμβαση όλων των εφεδρειών και η κυρίευση του αεροδρομίου στο Μάλεμε, είχε πλέον η Γερμανία κερδίσει τη «Μάχη της Κρήτης».

Ο κατηγορούμενος προώθησε την απαγόρευση μιας υπερπτήσης προς την Κρήτη (Μάλεμε) στις 22.5 και στις επόμενες ημέρες, με την γνωστοποίηση ότι ο ίδιος θα ήταν υπεύθυνος για όλες συνολικά τις επιχειρήσεις σε όλη την επικράτεια του νησιού, και όχι μόνο για τον Τομέα Μάλεμε-Χανίων. Η απαγόρευση τούτη μεταβιβάστηκε σε αυτόν μέσω του βρισκόμενου τότε στην Αθήνα αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Πολεμικής Αεροπορίας αντιπτεράρχου Jeschonnek, ως διαταγή του αιθεράρχη και μάλιστα υπό την παρουσία του αντιπτεράρχου Loehr.

Ως επικεφαλής για τον χώρο αυτό τοποθετήθηκε, στις 22.5, ο αντιστράτηγος Ringel και συνεργάστηκε ταυτόχρονα με το 8ο Αεροπορικό Σώμα, στο πλαίσιο μιας υποστήριξης από βομβαρδιστικά αεροσκάφη. Ένας αξιωματικός-σύνδεσμος του 8ου Αεροπορικού Σώματος βρίσκονταν διαρκώς στο επιτελείο του. Από το πρωί της 23.5, όλα συνολικά τα αιτήματα του «Κλιμακίου Ringel» (Μάλεμε-Χανιά) αναφορικά με την υποστήριξη βομβαρδιστικών απευθύνονταν τώρα πλέον άμεσα στο 8ο Αεροπορικό Σώμα και όχι πλέον στο επιτελείο του κατηγορουμένου. Ο κατηγορούμενος με το επιτελείο του είχε επίσης τούτες τις ημέρες στην Αθήνα, αρκετές δραστηριότητες, μολονότι οι επιχειρήσεις κυλούσαν πλέον βάσει σχεδίου: παρακολούθηση της κατάστασης του εχθρού και της γερμανικής-δραστηριοποίηση της γερμανικής εναέριας αναγνώρισης-καθορισμός της σειράς των προς αποβίβαση στο Μάλεμε αερομεταφερόμενων μονάδων-υποστήριξη των «Κλιμακίων Μάχης Ηρακλείου και Ρεθύμνου». Η διαβίβαση διαταγών από τον κατηγορούμενο προς τις μονάδες του στην Κρήτη πραγματοποιούνταν σε γενικές γραμμές με τέτοιο τρόπο, ώστε αυτές να δίδονται προς τις μονάδες ξεχωριστά, τη νύχτα μέσω ασυρμάτου. Περιλάμβαναν όλες τις αξιόλογες πληροφορίες σχετικά με τον εχθρό-τις εξελίξεις στα άλλα «Κλιμάκια Μάχης»-την εντολή μάχης για την επόμενη ημέρα.

Σε γενικές γραμμές, η δραστηριότητα του κατηγορουμένου συνίστατο σε μια διαρκή σκέψη και ετοιμότητα όσο αφορά στις πολλές τον αριθμό δυνατότητες πιθανού αιφνιδιασμού από την πλευρά του εχθρού και στις δυνατότητες μιας μεγάλης κλίμακας επιχείρησης αεραπόβασης.

Ως προς την απόδειξη αυτών, απευθύνω έκκληση και αιτούμε να κληθούν ως μάρτυρες προς ακρόαση:

1) Ο επισμηναγός I.G. Schacht,

2) Ο επισμηναγός I.G. Mors,

3) Ο αντιπτεράρχος Schlemm, που βρίσκονται αιχμάλωτοι των Άγγλων, στο Στρατόπεδο Αιχμαλώτων Πολέμου 11.

Ο τελευταίος θα πρέπει πάση θυσία να κληθεί εντός προθεσμίας ως μάρτυρας, επειδή γνωρίζει για όλα συνολικά τα περιστατικά, που αφορούν τον κατηγορούμενο, καθώς ήταν ο αρχηγός του Γενικού Επιτελείου του κατηγορουμένου. Θα δώσουν σημαντικές πληροφορίες επίσης, όπως ότι ο κατηγορούμενος είχε τη βάση του στην Αθήνα, και μάλιστα μέχρι τις πρωινές ώρες της 25.5., που είχε ως αποτέλεσμα να μην μπορεί να γνωρίζει τις παραμικρές λεπτομέρειες σχετικά με τα τεκταινόμενα στην Κρήτη, και κυρίως για τα παρουσιαζόμενα στο κατηγορητήριο περιστατικά. Τα στρατεύματα, που δραστηριοποιούνταν εκεί, υπάγονταν τότε στους ανά τόπους επικεφαλής και αυτοί είχαν την ευθύνη να μην εμφανίζονται περιστατικά παραβίασης του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου.

Τις πρώτες πρωινές ώρες της 25.5 πέταξε ο κατηγορούμενος με κατεύθυνση την Κρήτη, προσγειώθηκε στο αεροδρόμιο στο Μάλεμε, κατευθύνθηκε κατόπιν στο διοικητήριο του αντιστράτηγου Ringel και θα βρίσκονταν κυρίως εκεί. Μετακινήθηκε προσωρινά, φυσικά, όπως όριζε το καθήκον του, στην πρώτη γραμμή των στρατευμάτων και σε διαφορετικές θέσεις. Ο κατηγορούμενος δεν διαπίστωσε καμία παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου και ούτε αναφέρθηκε κάτι σε αυτόν.

Τα εκεί δραστηριοποιούμενα στρατεύματα βρίσκονταν υπό τις διαταγές του αντιστράτηγου Ringel. Αυτός και οι υπαρχηγοί του έφεραν την ευθύνη αυτών. Επίσης, ο αντιστράτηγος Ringel δεν είχε αναφέρει ποτέ στον κατηγορούμενο την οποιαδήποτε παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου από τις γερμανικές μονάδες.

Αιτούμε επίσης να κληθεί εμπρόθεσμα ο αντιστράτηγος Ringel, ως μάρτυρας. Και σε αυτή την περίπτωση δεν είναι γνωστό στον κατηγορούμενο, που βρίσκεται ο μάρτυρας και κυρίως δεν γνωρίζει, εάν βρίσκεται υπό την αγγλική ή αμερικανική αιχμαλωσία.

Συνεπώς, κάνω έκκληση να εντοπιστεί ο χώρος παραμονής του και να κληθεί ως μάρτυρας. Η κατάθεση αυτού θα έχει σπουδαία σημασία για το ζήτημα της αθώτητας του κατηγορουμένου.

Σύμφωνα με το κατηγορητήριο, οι περιπτώσεις της 6.7. και 8. παρ. διαδραματίστηκαν μετά την αναχώρηση του κατηγορουμένου από την Αθήνα με προορισμό την Κρήτη. Στις 27.5.1941, ο κατηγορούμενος βρίσκονταν στο αρχηγείο του 8ου Αεροπορικού Σώματος, πλησίον του Μάλεμε. Ούτε εκεί έφτασε κάτι στα αυτιά του, ότι είχαν δηλαδή σημειωθεί οι ισχυριζόμενες περιπτώσεις παραβίασης του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου και ούτε ακόμα επίσης δεν γνώριζε ο κατηγορούμενος το γεγονός του σημείου 8 του κατηγορητηρίου.

Για την απόδειξη επίσης, ότι δεν είχαν δοθεί οποιεσδήποτε διαταγές, οι οποίες είχαν οδηγήσει σε μια κατάφωρη παραβίαση απέναντι στους αιχμάλωτους πολέμου ή εις βάρος του (στρατιωτικού) νοσοκομείου, είναι απαραίτητο να προσκομισθεί η τότε δοσμένη «Διαταγή Επέμβασης για την Κρήτη». Τούτη η διαταγή μπορεί να εισαχθεί από το Τμήμα Ιστορίας Πολέμου της Πολεμικής Αεροπορίας (8ο Τμήμα), που βρίσκονταν τελευταία στο Karlsbad.

Εάν πράγματι είχαν παρουσιαστεί τέτοιου είδους περιστατικά, όπως παρατίθενται στο κατηγορητήριο, μπορεί να εξηγηθεί μόνο από το γεγονός, ότι από την άλλη πλευρά είχαν διαπραχθεί σοβαρότατες ωμότητες εις βάρος των γερμανικών στρατευμάτων και μάλιστα από τον κρητικό άμαχο πληθυσμό.

Αναφορικά με αυτές τις περιπτώσεις έχει συνταχθεί για την ώρα μια εκτενή έκθεση και έχει γυριστεί μια ταινία.

Μαρτυρία: η κατάθεση του επισμηναγού Mors, του οποίου η κλήτευση έχει ήδη αιτηθεί.

Όπως έχει ήδη τονιστεί, ο κατηγορούμενος δεν είχε λάβει την οποιαδήποτε γνώση σχετικά με ατοπήματα των γερμανικών μονάδων, αλλά είχε πληροφορηθεί τα προηγουμένως αναφερόμενα παραπτώματα της άλλης πλευράς. Ο κατηγορούμενος μπορεί να δικαιολογήσει τα παρατιθέμενα στο κατηγορητήριο περιστατικά από το γεγονός, ότι εξαιτίας αυτών των συμβάντων ήταν τα γερμανικά στρατεύματα εξαιρετικά νευρικά και εξοργισμένα και αυτά τους προκάλεσαν να προβούν σε μη έννομες πράξεις.

Ως προς τα σημεία του κατηγορητηρίου ξεχωριστά, αιτείται από τη δική μας πλευρά να κληθούν εμπρόθεσμα οι έχοντας ήδη καταθέσει μάρτυρες, δηλαδή:

ο λοχίας Robert Julius Lawrence,

Harold Wilkinson,

William Cambell,

John Duigan,

Wilfried Reymond Crowe,

John Herbert Ledgerwood,

Martin Meehan και

Albert Jones.

Από την άλλη πλευρά θα πρέπει να κληθούν σχετικά με αυτά τα περιστατικά ξεχωριστά:

Αντιπτέραρχος Ramcke, υπό αγγλική αιχμαλωσία, το τελευταίο διάστημα στο Λονδίνο, τότε διοικητής του Συντάγματος Εφόδου.

Συνταγματάρχης Gericke, το τελευταίο διάστημα επικεφαλής μεραρχίας ναυτικού προσωπικού πλησίον του Emden, υπό αγγλική αιχμαλωσία, τότε διοικητής του 4ου Τάγματος Συντάγματος Εφόδου στην Κρήτη.

Υποσμηναγός Snowatzky, τότε διοικητής του αεροδρομίου στο Μάλεμε, του οποίου ο χώρος παραμονής δεν είναι γνωστός.

Για τον παραπάνω κατονομαζόμενο μάρτυρα, συνταγματάρχη Gericke, κάνω έκκληση να κληθεί οπωσδήποτε εμπρόθεσμα, επειδή ως μάρτυρας αμφισβητεί, ότι στο (στρατιωτικό) νοσοκομείο, πλησίον του Μάλεμε, βρίσκονταν αγγλικά στρατεύματα.

Ένα μέρος αυτών και άλλων μαρτύρων έχουν ήδη, όπως είναι γνωστό στον κατηγορούμενο, ανακριθεί σχετικά με την υπόθεση στο Λονδίνο.

Αιτούμε να μου προσκομισθούν αντίγραφα αυτών των καταθέσεων.

Απ' ό,τι γνωρίζει ο κατηγορούμενος, έχουν μεταξύ άλλων ανακριθεί: ο αντιπτέραρχος Heilmann, το τωρινό χρονικό σημείο στην Αγγλία, στο στρατόπεδο αιχμαλώτων πολέμου 11. Ήταν επικεφαλής ενός τάγματος, πλησίον του Γαλατά και γνωρίζει καλά, ότι οι αιχμάλωτοι είχαν μεταχειριστεί με άμεμπτο τρόπο και είχαν εν μέρει επισιτιστεί καλύτερα από τα γερμανικά στρατεύματα.

Ο αντισυνταγματάρχης Vogel, τον Ιούνιο 1941 διοικητής του στρατοπέδου αιχμαλώτων πολέμου, στο οποίο είχαν δήθεν λάβει χώρα οι εκτελέσεις, τώρα στο στρατόπεδο αιχμαλώτων πολέμου 186, στο Colchester.

Ο αντιπτέραρχος Braeuer, το τελευταίο διάστημα στο Λονδίνο, όπου από εκεί θα εντοπιστεί ο χώρος παραμονής του.

Σελίδες 67-71 (μετάφραση)

ΕΘΕΛΟΥΣΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΩΔ 882 αντισμήναρχου von der HEYDTE
αναφορικά με τις επιχειρήσεις στην Κρήτη, τον Μάιο 1941

1. Η επιχείρηση αποφασίστηκε πρωταρχικά από τον αντιπτέραρχο STUDENT, τον ανώτατο διοικητή των γερμανικών μονάδων Αλεξιπτωτιστών. Θεωρούσε, ότι, μια επιτυχημένη επιχείρηση θα εξύψωνε το ηθικό των αλεξιπτωτιστών, οι οποίοι από την Άνοιξη 1940 δεν ήταν σε δράση. Επεξεργάστηκε δυο σχέδια για αεραποβατικές επιθέσεις στη Μάλτα και στην Κρήτη. Την 21^η Απριλίου είδε τον GOERING και κατάθεσε τα δυο αυτά σχέδια. Ο GOERING ενθουσιάστηκε, καμώθηκε, ότι ο ίδιος προηγουμένως δεν είχε καν σκεφτεί αυτές τις δυο δυνατότητες και πήγε μαζί με τον STUDENT, αμέσως στον ΧΙΤΛΕΡ, στον οποίο κατέθεσε τα δυο αυτά σχέδια. Κατά τη διάρκεια της επόμενης σύσκεψης εγκρίθηκε το σχέδιο της επίθεσης εναντίων της Κρήτης. Η επιχείρηση ανατέθηκε στην 7η Αερομεταφερόμενη Μεραρχία. Το 9ο Αεροπορικό Σώμα θα αναλάμβανε την προστασία από αέρα.

2. Η 7η Αερομεταφερόμενη Μεραρχία, υπό τη διοίκηση του αντιπτεράρχου SUESSMANN, είχε παραταχθεί, όπως ακολουθεί:

7η Αερομεταφερόμενη Μεραρχία

αντιπτ. SUESSMANN (έπεσε εν ώρα καθήκοντος και δεν αντικαταστάθηκε κατά την εξέλιξη της επιχείρησης)

Σύνταγμα Εφόδου: σμήναρχος (αργότερα αντιπτέραρχος) MEINDL, τραυματίστηκε στις 20.5.1941, αντικαταστάθηκε από τον RAMCKE, στις 22 Μαΐου 1941: 1ο, 2ο, 3ο, 4ο Τάγμα.

1ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών: BREUER (αιχμάλωτος πολέμου των Ρώσων); οργ. 2ο Σύνταγμα.

2ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών: σμήναρχος (τώρα αντιπτέραρχος) STURM: 1ο, 2ο, 3ο Τάγμα, 13ος, 14ος Λόχος.

3ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών: σμήναρχος (τώρα αντιπτέραρχος) HEIDRICH (αιχμάλωτος πολέμου των Άγγλων, αιχμαλωσία στην Ιταλία): οργ. 2ο Σύνταγμα.

Μοίρα Πυροβολικού Τάγμα Σκαπανέων, Τάγμα Διαβιβαστών, Ίλη Τεθωρακισμένων, Τμήμα Αντικατασκοπείας: σμήναρχος LIEBACH

Εκτός της 7ης Αερομεταφερόμενης Μεραρχίας ορίστηκε το 100ο Σύνταγμα Ορεινών Κυνηγών και ένα άλλο της 5ης Ορεινής Μεραρχίας να συμμετέχει στην επιχείρηση.

3. Ενώ ο κύριος όγκος της αεραποβατικής δύναμης κατευθύνθηκε από τα αεροδρόμια της Βορείου Ελλάδας απευθείας στην Κρήτη, δυνάμεις, υπό τη διοίκηση του αντιπτεράρχου SUESSMANN, με την ονομασία «Κλιμάκιο SUESSMANN», αποτελούμενες απ' όλο συνολικά το 2ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών και το 3ο Τάγμα 3ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών, υπό τον σμήναρχο HEILLMANN, εκδήλωσαν μια αεραποβατική επίθεση στην Κόρινθο,

ως μια προπαρασκευή της «Απόβασης στην Κρήτη». Δεν γνωρίζω τις ακριβείς συνθήκες της επιχείρησης στην Κόρινθο, αλλά ο αντιπέραρχος HEILLMANN, που βρίσκεται τώρα αιχμάλωτος των Άγγλων στο Στρατόπεδο Αιχμαλώτων Πολέμου 1, και ο σμήναρχος KROH, που ήταν το συγκεκριμένο χρονικό σημείο στο 2ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών, πρέπει να είναι σε θέση να δώσουν όλες τις απαραίτητες λεπτομέρειες.

4. Είχαμε εφοδιαστεί φυσικά με χάρτες της επιχείρησης. Είχαμε φροντίσει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά σημεία στο έδαφος, όπως μεταξύ άλλων κτήρια, να σημειώσουμε είτε με έναν μπλε ή με κόκκινο κύκλο και να δώσουμε έναν αριθμό. Ο κόκκινος κύκλος σήμαινε το όριο του εχθρού, ενώ ο μπλε κύκλος ένα όριο, που θα έπρεπε να κρατήσουμε. Αυτοί οι κύκλοι χρησίμευαν για τον σκοπό της επικοινωνίας, ώστε να γνωστοποιήσουμε μεταξύ άλλων στρατιωτικές θέσεις, όπως πχ «III/3 έξι χλμ βδ του «Μπλε 6», με κατεύθυνση το «Κόκκινο 1»». Αυτοί οι κύκλοι δεν είχαν κάποια άλλη σημασία, και κτήρια, που μπορούσαν να διακριθούν καθαρά από αέρα, είχαν σημειωθεί με έναν τέτοιο κόκκινο κύκλο. Δεν γνωρίζω, εάν τούτη η μέθοδος των «σημείων αναφοράς» χρησιμοποιούταν ευρέως. Το σύνταγμα μου τη χρησιμοποιούσε σε κάθε περίπτωση και κάθε Γερμανός αξιωματικός γνώριζε τη μέθοδο αυτή.

5. 7:00-8:00, την 20^η Μαΐου 1941. Το επόμενο βήμα ήταν το περίγραμμα των επιχειρήσεων, όσο μπορώ να θυμηθώ, χωρίς να έχουν τεθεί στη διάθεση μου ανάλογες σημειώσεις. Πιστεύω όμως, ότι ήταν αρκετά ακριβές. Το Σύνταγμα Εφόδου ρίχθηκε, με τη διαταγή να καταλάβει το αεροδρόμιο στο ΜΑΛΕΜΕ, στο σημείο 943587. Το 3ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών και το Τάγμα Μηχανικού στην περιοχή του ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ, στο σημείο 0150, και του ΓΑΛΑΤΑ, στο σημείο 0655. Το 1ο Τάγμα στο σημείο 060533, πλησίον της φυλακής νοτίως του κεντρικού δρόμου. Το 2ο Τάγμα ρίχθηκε στην περιοχή μεταξύ της θάλασσας και της φυλακής, στο σημείο 0453, βορείως του δρόμου. Το 3ο Τάγμα ρίχθηκε προς τα νότια, ανατολικά και βόρεια του ΓΑΛΑΤΑ, στους λόφους μεταξύ της κεντρικής οδικής αρτηρίας ΜΑΛΕΜΕ-ΧΑΝΙΩΝ και ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ-ΧΑΝΙΩΝ. Το Τάγμα Σκαπανέων ρίχθηκε πλησίον του ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ, νομίζω βορείως αυτού.

6. Την ίδια περίπου χρονική στιγμή προσγειώθηκαν ανεμοπλάνα, που μετέφεραν επιπλέον στρατεύματα, που ανήκαν στο Σύνταγμα Εφόδου, αλλά τακτικά υπάγονταν στο 3ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών. Ένας ενισχυμένος λόχος, υπό τον υπολοχαγό GENTZ, αποβιβάστηκε από δεκαπέντε με είκοσι ανεμοπλάνα ανάμεσα στις θέσεις Αντιαεροπορικών Πυροβόλων, μεταξύ των ΠΕΡΙΒΟΛΙΩΝ, στο σημείο 0953, και ΧΑΝΙΩΝ, με τη διαταγή να καταλάβει αυτές τις αντιαεροπορικές θέσεις και να ενωθεί με το 1ο Τάγμα 3ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών, κάτι που επετεύχθη στις 21 Μαΐου 1941. Αυτός ο λόχος αντιμετώπισε σφοδρή αντίσταση και όταν ενώθηκαν με το τάγμα μου, δεν είχαν πιάσει κανέναν αιχμάλωτο. Μου είχε προκαλέσει μια σχετική έκπληξη, αλλά ο υπολοχαγός GENTZ μου ανέφερε, ότι δεν είχαν απλά την παραμικρή ευκαιρία να πιάσουν αιχμαλώτους. Άλλα ανεμοπλάνα προσγειώθηκαν στους λόφους, πάνω από το SKIADHI, ακριβώς στο στο σημείο 150578. Αυτοί οι άνδρες ωστόσο συντρίφτηκαν ολοκληρωτικά.

7. Αμέσως μετά τη ρίψη, επιτέθηκα με το 1ο τάγμα εναντίων των λόφων, περίπου ένα χιλιόμετρο δυτικά της Γαρίπας, στο σημείο 0752. Τοποθέτησα τη δεξιά πτέρυγα του τάγματός μου εναντίων των βουνών και την αριστερή πτέρυγα εναντίων του κεντρικού οδικού άξονα, στο βορειοανατολικό μέτωπο. Μια με δύο διμοιρίες απέκλεισαν την κεντρική οδική αρτηρία και το δρόμο, που οδηγούσε από την κεντρική οδό στον ΓΑΛΑΤΑ στο σημείο 62540. Το χρονικό αυτό σημείο, οι αντίπαλοι μας βρίσκονταν από βορρά προς νότο: Νεοζηλανδοί στον δρόμο και με βόρεια κατεύθυνση αυτού, βρετανικές μονάδες, μεταξύ αυτών άνδρες του Ουαλικού Συντάγματος, στην κοιλάδα και Νοτιοαφρικάνοι στην περιοχή των ΠΕΡΙΒΟΛΙΩΝ. Όλες οι μονάδες, που μπορούσα να διακρίνω και αντιμετώπιζε το 1ο τάγμα, αναφέρονται στο «War Memorial (ανακοίνωση πεσόντων)», βλπ παρ. 17.

8. Το 3ο Τάγμα 3ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών επιτέθηκε, αμέσως μετά τη ρίψη του, εναντίων του ΓΑΛΑΤΑ, αλλά έπρεπε, αν και είχε διεισδύσει στην πόλη, να υποχωρήσει εξαιτίας της σφοδρής αντίστασης, κατά τη διάρκεια της ημέρας.

9. 13:00-17:00, την 21^η Μαΐου 1941. Το 2ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών ρίχθηκε στην ευρύτερη περιοχή του ΡΕΘΥΜΝΟΥ (GSGS 4410/G 19/B 54) και το 1ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών πλησίον του ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, στο σημείο GSGS 4410/G 20/C 13.

10. Νύχτα της 20^{ης} προς 21^η Μαΐου 1941. Το 1ο τάγμα δημιούργησε θέσεις άμυνας στους λόφους, οι οποίοι αναφέρονται στην παρ. 5, και ανακάλεσε και τις δύο διμοιρίες από τον δρόμο. Το συγκεκριμένο τάγμα παρέμεινε σε τούτη τη θέση έως την 26^η ή 27^η Μαΐου 1941.

11. 22 ή 23 Μαΐου 1941. Το 2ο τάγμα εκδήλωσε από τα νότια μια μετωπική επίθεση εναντίων του ΓΑΛΑΤΑ. Η επίθεση ωστόσο αναχαιτίστηκε και όλο σχεδόν το τάγμα εξολοθρεύθηκε. Ο διοικητής του τάγματός επίσης σκοτώθηκε. Στο βορειότερο σημείο του ΓΑΛΑΤΑ, εκεί όπου έφτασε το τάγμα κατά τη διάρκεια της επίθεσης, και σε ένα σημείο της νότιας άκρης του ΓΑΛΑΤΑ, τοποθετήθηκε ένας σταυρός, που σηματοδότησε τον χώρο, όπου είχαν ταφεί οι νεκροί.

12. 25 Μαΐου 1941. Το 100ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών και ένα άλλο ακόμα, και τα δύο από την 5η Ορεινή Μεραρχία, υπό τη διοίκηση του αντιστράτηγου Ringel, αποβιβάστηκαν από ανεμοπλάνο στο αεροδρόμιο στο ΜΑΛΕΜΕ.

13. 26 ή 27 Μαΐου 1941. Το βράδυ της 25^{ης} ή 26^{ης} Μαΐου, το 1ο Τάγμα 3ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών κατέλαβε τα ΠΕΡΙΒΟΛΙΑ και τη ΓΑΛΑΡΙΑ, στο σημείο 0954 καθώς επιτέθηκε από τα νότια και προωθήθηκε προς Βορρά. Άλλες μονάδες επιτέθηκαν, την ίδια χρονική στιγμή, εναντίων των ΠΕΡΙΒΟΛΙΩΝ, προελαύνοντας πάνω στον δρόμο από τα δυτικά προς τα ανατολικά.

14. Το 1ο τάγμα εκδήλωσε επίθεση εναντίων του δρόμου ΧΑΝΙΩΝ-ΣΟΥΔΑΣ, στο σημείο 090540, ακολουθώντας ένα γκρέιντερ μετά το σταυροδρόμι, στο σημείο 123535, στο πλαίσιο μιας γενικής επίθεσης εναντίων των ΧΑΝΙΩΝ. Καταλάβαμε το δρόμο σχεδόν χωρίς αντίσταση, στρίψαμε κατόπιν προς Βορρά, για να

καταλάβουμε το SKIADHI και δημιουργήσαμε επαφή με το Σύνταγμα Εφόδου, στα ΧΑΝΙΑ. Το Σύνταγμα Εφόδου είχε προελαύσει την ίδια ημέρα από το ΜΑΛΕΜΕ, ακολουθώντας κατά μήκος τον κεντρικό δρόμο, ενώ το 100ο Σύνταγμα Ορεινών Κυνηγών, νοτίως του δρόμου ΜΑΛΕΜΕ-ΧΑΝΙΩΝ, ερχόταν από τον ΓΑΛΑΤΑ, που είχε πριν λίγο διάστημα καταλάβει και προέλαυνε, περνώντας από τα νότια των ΧΑΝΙΩΝ. Από το 3ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών ήταν το 1ο τάγμα αριστερά και το 3ο τάγμα δεξιά. Το τελευταίο προωθήθηκε στη χερσόνησο ΑΚΡΩΤΗΡΙ, για να συμμετέχει εκεί στο «ξεδίπλωμα» των δυνάμεων.

15. 27 Μαΐου 1941. Στις 27 Μαΐου, αν θυμάμαι καλά, πιάσαμε κάποιους αιχμάλωτους στο δρόμο ΧΑΝΙΩΝ-ΣΟΥΔΑΣ. Δεν αντιμετωπίσαμε πρακτικά καμία αντίσταση. Από τα αριστερά μου άκουγα το θόρυβο μιας σφοδρής μάχης, ο οποίος, όπως μου αναφέρθηκε αργότερα, ερχόταν από τη διασταύρωση του δρόμου, στο σημείο 100562, ο οποίος υπερασπιζόνταν σθεναρά, και εκεί όπου εκδήλωναν επίθεση το 100ο Σύνταγμα Ορεινών Κυνηγών και το Σύνταγμα Εφόδου.

16. Η μάχη τελείωσε, σε μεγάλο βαθμό, την 27^η ή 28^η Μαΐου, δηλαδή μια ημέρα μετά την επίθεση εναντίων των ΧΑΝΙΩΝ, χωρίς τη συμμετοχή των μηχανοκίνητων μονάδων των Ορεινών Συνταγμάτων. Το τάγμα μου παρέμεινε στη ΧΑΛΕΠΑ, από εκεί όπου, τέλη Ιουνίου ή αρχές Ιουλίου, πέταξα απευθείας προς το Βερολίνο. Οι μονάδες μου ακολουθήσαν με πλοία και με τον σιδηρόδρομο.

17. Μετά τη μάχη συγκεντρώθηκαν, κατόπιν διαταγής μου, όλοι οι νεκροί Γερμανοί και Άγγλοι στον τομέα μου, εφόσον κατέστη δυνατό, ταυτοποιήθηκαν και θάφτηκαν σε ένα νεκροταφείο, δίπλα στο δρόμο ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ-ΧΑΝΙΩΝ. Ένας μεγάλος, ξύλινος σταυρός σηματοδοτούσε τον εκεί χώρο (στο σημείο 076545). Στη τελετή ταφής παρευρέθηκαν και ορισμένοι αιχμάλωτοι Άγγλοι αξιωματικοί. Υπεύθυνος για την ταυτοποίηση των νεκρών ήταν ο στρατιωτικός ιατρός PERTRIDSCH. Ο βοηθός του ήταν ο γιατρός Hannes HASS (τόρα αιχμάλωτος στους Βρετανούς ή Αμερικανούς). Όταν επισκέφτηκα ξανά το νεκροταφείο, τον Ιούλιο 1942, είχαν αφαιρεθεί από άγνωστα άτομα πολλοί σταυροί από τους τάφους Γερμανών και Άγγλων πεσόντων. Πιθανότατα, για να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα ξύλα για τον τοπικό πληθυσμό.

18. Επιθυμώ να ξεκαθαρίσω, ότι κατά τη διάρκεια όλων συνολικά των επιχειρήσεων, που πραγματοποιήθηκαν από εμένα στην Κρήτη, ήμουν παρών σε κάθε επίθεση, στη γραμμή του μετώπου. Δεν παρατήρησα καμία άσχημη μεταχείριση των αιχμαλώτων πολέμου, που ήταν πολλοί, κυρίως Άγγλων, αλλά και Νεοζηλανδών όπως και Νοτιοαφρικάνων, και καμία απολύτως συμπεριφορά, που θα μπορούσε να παραβιάσει στο ελάχιστο τους κανόνες του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου και μπορώ ρητώς να διαβεβαιώσω, ότι δεν συνέβη πράγματι το παραμικρό, τουλάχιστον στο τάγμα μου.

19. Ο αξιωματικός, υπεύθυνος για τα ζητήματα των αιχμαλώτων πολέμου στον Τομέα του 3ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών, καθώς οι μάχες βρίσκονταν ακόμα σε εξέλιξη, ήταν ο επισμηναγός RHEINSDORF, ένας αξιωματικός του

επιτελείου του 3ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών. Αργότερα, τοποθετήθηκε ως επικεφαλής των Υποθέσεων Αιχμαλώτων Πολέμου στον Στρατιωτικό Τομέα Χανίων. Αφότου είχαν παύσει οι μάχες, χρησιμοποιήθηκαν δύο μεγάλα στρατόπεδα με σκηνές για τους αιχμαλώτους. Το πρώτο, ένα πρώην αγγλικό στρατόπεδο για Άγγλους ασθενείς στρατιώτες,, στο ακρωτήριο (σημείο 0857) και το δεύτερο, ένα πρώην ιταλικό στρατόπεδο αιχμαλώτων, ανατολικά του ΣΚΙΝΕΣ, στο σημείο 0247. Και τα δυο στρατόπεδα διοικούταν από από τον σμηναγό VOGEL, έναν πρώην διοικητή της Σχολής Αλεξιπτωτιστών στο Braunschweig. Ήταν απλά διοικητής των στρατοπέδων και δεν γνωρίζω την εμπέλεια των διαταγών του, αν και μπορεί να θεωρήσει κάποιος, ότι βρίσκονταν υπό τη διοίκηση του επισμηναγού RHEINSDORF. Από το Σύνταγμα Εφόδου, το 3ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών και ενός εκ των δύο Ορεινών Συνταγμάτων τοποθετήθηκαν φρουρές, οι οποίες έπρεπε να τοποθετήσουν το συγκεκριμένο διάστημα ορισμένους λόχους, για δεκατέσσερις ημέρες. Κατά τη διάρκεια αυτών των δεκατεσσάρων ημερών, τούτοι οι λόχοι τέθηκαν υπό τις διαταγές του σμηναγού VOGEL. Προσωπικά, έπρεπε να διαθέσω τότε δύο λόχους, δηλαδή τον 2ο λόχο προς τον ΣΚΙΝΕΣ και τον 3ο λόχο για το στρατόπεδο στο ακρωτήριο.

20. Αρχές Ιουνίου 1941, ο αντιπτέραρχος ANDRAE αναγορεύτηκε σε Ανώτατο Διοικητή Κρήτης. Η υπογραφή, που δείχθηκε σε μένα σε μια επιστολή, η οποία προέρχονταν από τον διοικητή Κρήτης και είχε ως ημερομηνία την 11^η Αυγούστου 1941, ήταν του αντιπετάρχου Andrae. Κατά η διάρκεια των τελευταίων δυο με τριών εβδομάδων της παραμονής μου στην ΚΡΗΤΗ ανέλαβα το τοπικό φρουραρχείο ΧΑΝΙΩΝ. Το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα υπήρχε ήδη ένα Περιφερειακό Φρουραρχείο Ιδιαιτέρων Αποστολών. Δεν μου είναι ωστόσο γνωστά τα ονόματα της εκεί διοίκησης. Το τοπικό φρουραρχείο είχε αναλάβει μόνο τα ζητήματα, που αφορούσαν τους Γερμανούς στρατιώτες.

21. Θυμάμαι ακόμα τα ονόματα των παρακάτω αξιωματικών, που συμμετείχαν στις στρατιωτικές δράσεις στο νησί. Εκεί όπου ένα όνομα έχει σημειωθεί με «X», έχει ο αξιωματικός σκοτωθεί. Ο αντιπτέραρχος STUDENT, ο οποίος διαθέτει μια εξαιρετική μνήμη σχετικά με τα ονόματα, έπρεπε να είναι σε θέση, να ολοκληρώσει αυτή τη λίστα.

Γραφείο Ια στο επιτελείο της Μεραρχίας: Graf UXKUELL

Γραφείο Ιγ στο επιτελείο της Μεραρχίας: MORS (;)

Στην 5η Ορεινή Μεραρχία: συνταγματάρχης UTZ

Σύνταγμα Εφόδου: διοικητής 1ου τάγματος: KOCH x

“ “ : διοικητής 2ου “ : ; χ, αργότερα TREBES x

“ “ : διοικητής 3ου “ : ; χ

“ “ : διοικητής 4ου “ : GERICKE, που έγινε στο τέλος διοικητής

μιας Μεραρχίας Πεζοναυτών, τον Απρίλιο 1945.

1ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών 2ο τάγμα: διοικητής 2ου τάγματος: επισμηναγός BURCKHARDT (αιχμαλώτος πολέμου των Άγγλων)

2ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών: διοικητής 1ου τάγματος: σμηναγός (μετέπειτα σμήναρχος) KROH

3ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών: διοικητής 1ου τάγματος: σμηναγός von der HEYDTE (εγώ προσωπικά)

“ “ “ : διοικητής 2ου τάγματος: επισημναγός DERPA x

“ “ “ : διοικητής 3ου τάγματος: σμηναγός (τώρα αντιπτέραρχος) HEILMANN (αιχμάλωτος πολέμου στο στρατόπεδο αιχμαλώτων πολέμου 1)

3ο Σύνταγμα Αλεξιπτωτιστών: διοικητής 1ου λόχου: σμηναγός HEPPKE

“ “ “ : διοικητής 2ου λόχου: σμηναγός KNOCHE

“ “ “ : διοικητής 3ου λόχου: σμηναγός STRAEHLER-POHL (αιχμάλωτος πολέμου των Αμερικανών)

“ “ “ : διοικητής 4ου λόχου: ανθυποσμηναγός (μετέπειτα σμηναγός) PEISER x, αιχμαλωτίστηκε στις 20 Μαΐου 1941, ως διάδοχος του σμήναρχου HAEDRICH

“ “ “ : διοικητής 13ου λόχου: σμηναγός VOLKWARDSEN

“ “ “ : διοικητής 14ου λόχου: σμηναγός GUENTHER (αιχμάλωτος πολέμου των Άγγλων)

Σκοτώθηκαν όλοι οι επικεφαλής των λόχων του 3ου Τάγματος 3ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών.

Λονδίνο, την 10^η Νοεμβρίου 1945 .....

Υπεγράφη εν την παρουσία μου: .....

Σελίδες 72-74 (μετάφραση)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΟΥ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΥ ΤΟΥ 7. ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ ΤΗΝ Χ' Η ΤΗΝ 24 ΜΑΙΟΥ 1941, ΚΑΤΑ ΤΙΣ 8:00, ΤΟ ΠΡΩΙ, ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ-ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΩΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ, ΤΟΝ ΜΑΙΟ 1941, ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ.

BRITISH NATIONAL OFFICE REFERENCE UK-G/B5

U.N W.C.C. REFERENCE 353/UK/G/86

ΕΝΟΡΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ

Εγώ, ο Wilfried Raymond Crowe, με τον βαθμό του διοικητή, την παρούσα φάση αξιωματικός-διοικητής στο Camp Reception Station, Chenies House, πλησίον του Rickmansworth Hertes, με σταθερή διεύθυνση c/o Canada House, Cockspur street, London SW 1, δίδω όρκο και καταθέτω τα παρακάτω:

1. Έχω παρακολουθήσει τις λεπτομέρειες του συγκεκριμένου διαπραχθέντος εγκλήματος και δεν έχω την οποιαδήποτε αμφιβολία, ότι η μαρτυρία του λοχία W.CAMPBELL, από την οποία απορρέει ότι βρίσκεται την παρούσα χρονική στιγμή κρατούμενος των Γερμανών, στο στρατόπεδο συγκέντρωσης αιχμαλώτων πολέμου στο Stalag 8 B, στη Γερμανία, περιγράφει με αληθή στοιχεία τον βομβαρδισμό του 7. Γενικού Νοσοκομείου Κρήτης από τη Γερμανική Πολεμική Αεροπορία. Εξ' όσων είμαι σε θέση να γνωρίζω, ο βομβαρδισμός έλαβε χώρα την 25^η Μαΐου 1941, δηλαδή μια ημέρα αργότερα, από ό,τι είχε αναφέρει ο λοχίας CAMPBELL.

2. Αποβιβάστηκα με τη μονάδα μου, η οποία ήταν το 1ο Τάγμα Layforce, τη νύχτα της 24^{ης} Μαΐου 1941, περίπου στις 23:45, στον Κόλπο της Σούδας (στην Κρήτη), στη βόρεια πλευρά του νησιού. Αυτός ο χώρος αποβίβασης βρίσκονταν επτά περίπου μίλια απόσταση από τον Γαλατά, όπου εκεί κοντά βρίσκονταν το 7. Γενικό Νοσοκομείο Κρήτης. Μπορέσαμε από τις θέσεις μας να διακρίνουμε, την επόμενη ημέρα (25 Μαΐου 1941), ότι, αυτό που αναφέρονταν ως 7 Γενικό Νοσοκομείο, βομβαρδίζονταν. Ο βομβαρδισμός ήταν σφοδρός και φαίνονταν, ότι ήταν συστηματικός. Είχε διάρκεια μιας ώρας.

3. Η μονάδα μου εγκαταστάθηκε πλησίον του Κόλπου της Σούδας και εκτελέσαμε τα στρατιωτικά μας καθήκοντα, εν συνεχεία, σε διάφορα τμήματα του νησιού, μέχρι το πρωί της 1^{ης} Ιουνίου 1941, όταν παραδόθηκαν επίσημα οι στρατιωτικές δυνάμεις του νησιού. Αιχμαλωτίστηκα με ένα μέρος της μονάδας μου, την 1^η Ιουνίου 1941, περίπου στις 20:00, πλησίον του λιμένα Λουτρό, στη νότια πλευρά του νησιού.

4. Κατά τη διάρκεια της 2. και 3. Ιουνίου 1941 έπρεπε να πορευτούμε, μέσω του νησιού, με κατεύθυνση τα Χανιά και την επόμενη ημέρα, την 4. Ιουνίου 1941, προς το Μάλεμε, εκεί όπου είχαν κατασκευάσει οι Γερμανοί ένα αεροδρόμιο. Λίγες ημέρες αργότερα μεταφερθήκαμε με αεροπλάνο, οδικώς και σιδηροδρομικώς, στο στρατόπεδο αιχμαλώτων πολέμου στη Θεσσαλονίκη, στην ηπειρωτική Ελλάδα. Κατά τη διάρκεια της πορείας μας προς το Μάλεμε, διαμείναμε μια νύχτα και κάποιες ώρες της ημέρας στο πρώην 7. Γενικό Νοσοκομείο Κρήτης, για το οποίο έχει αναφερθεί στις εν λόγω αναφορές του λοχία CAMPBELL και στη δική μου μαρτυρία, ότι είχε σφοδρά βομβαρδιστεί. Παρ' ότι δεν είχα επισκεφτεί νωρίτερα το νοσοκομείο και τα περίχωρα του, δεν υπήρχε η παραμικρή αμφιβολία, ότι υπήρχε στον εκεί χώρο πριν λίγο, ένα σημαντικής σημασίας νοσοκομείο, επειδή μπορούσε κάποιος να παρατηρήσει ξεκάθαρα ακόμα τα κρεβάτια, τμήματα των ακτινολογικών μηχανημάτων και τα απομεινάρια σημαντικού αριθμού νοσοκομειακού εξοπλισμού.

5. Απ' όσο μπορώ να θυμηθώ, το χρονικό σημείο του βομβαρδισμού ήταν το πρωί της 25^{ης} Μαΐου 1941, επειδή θυμάμαι πολύ καλά, ότι είχαμε αποβιβαστεί την προηγούμενη νύχτα και ακούγαμε στη θάλασσα ακόμα το ραδιοφωνικό πρόγραμμα του Empire Day. Ο βομβαρδισμός θα μπορούσε να είχε διεξαχθεί σε δύο πρωινά, εκτός εάν υφίσταται το γεγονός, σύμφωνα με την κατάθεση του λοχία CAMPBELL, ότι μετά τον βομβαρδισμό, ορισμένοι αλεξιπτωτιστές είχαν σκάψει τα χαρακώματα, στα οποία πεντακόσιοι έως εξακόσιοι ασθενείς και το νοσοκομειακό προσωπικό, όπου ήθελαν να βρουν εκεί προστασία πριν το

βομβαρδισμό εναντίων του 7. Γενικού Νοσοκομείου και είχαν καταφύγει στα σημεία αυτά. Λόγω αυτού, μπορεί να υποθέσει κάποιος, ότι η καταστροφή του νοσοκομείου ολοκληρώθηκε σε μια επίθεση. Αναφορικά με την ημερομηνία, πιστεύω, ότι ο λοχίας CAMPBELL πρέπει να έχει κάνει λάθος εκτίμηση.

6. Ο λοχίας Campell έχει εν συνεχεία καταθέσει, ότι ορισμένοι αλεξιπτωτιστές, με την απειλή πολυβόλων, τυφεκίων και χειροβομβίδων, εξανάγκασαν το νοσοκομειακό προσωπικό, τους τραυματίες και τους αρρώστους, να μετακινηθούν στους ελαιώνες, με κατεύθυνση τον Γαλατά. Εκεί, συνειδητοποίησαν αυτοί, ότι χρησιμοποιούνταν ως ασπίδες και βρέθηκαν κάτω από τα πυρά των δικών μας μονάδων (18ο Τάγμα Πεζικού Νέας Ζηλανδίας). Υπήρξαν κάμποσες απώλειες. Δεν είχα καμία πληροφορία, από πρώτο χέρι, αναφορικά με το συγκεκριμένο συμβάν, αλλά άκουσα σχετικά με αυτό και δεν έχω την παραμικρή αμφιβολία αναφορικά με τις πηγές, από τις οποίες συγκεντρώνω τα στοιχεία των αναφορών μου, που έχουν ως αποτέλεσμα να είναι μάλλον τεκμηριωμένα.

Ο ονομαζόμενος Wilfrid Raymond Crow στο 1 The Sanctuary in the city of Westminster έχει ορκιστεί σήμερα, την 11^η Ιανουαρίου 1945 (υπογ) W.R.Crowe

Εν τη παρουσία μου

(υπογρ) Henry Bolton
A commissioner for Oaths.

Σελίδα 75 (μετάφραση)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟ ΤΟΥ 7. ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ ΚΡΗΤΗΣ ΤΗΝ Χ' Η ΤΗΝ 25 ΜΑΙΟΥ 1941 ΚΑΙ ΤΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΩΣ ΑΣΠΙΔΕΣ

UNITED KINGDOM NATIONAL OFFICE NO: UK-G/B 85

UNITED NATIONS WAR CRIMES COMMISSION REFERENCE: 353/UK/G/86

ΕΝΟΡΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ

Εγώ, ο John Herbert Ledgerwood, 2104, Νέα Ζηλανδία, Y.M.C.A με τον βαθμό του αξιωματικού (κοινωνικός λειτουργός), με σταθερή διεύθυνση 2 N.Z.E.F, H.Q, Halifax House, Strand, London W.C. 2, και 37, York Place, Dunedin, Νέα Ζηλανδία, δίδω όρκο και καταθέτω τα παρακάτω:

1. Ήμουν στο διοικητήριο της μεραρχίας της Y.M.C.A (C.V.J.M.) στα Χανιά Κρήτης, όταν το 7. Γενικό Νοσοκομείο δέχθηκε βομβαρδισμό στις ή κατά τις 25 Μαΐου 1941. Μπόρεσα να το παρατηρήσω ξεκάθαρα. Επειδή είχα μαζί τα κιάλια μου και ήθελα να δω τις επί μέρους συνέπειες, στα διάφορα μέρη του νοσοκομείου,

το οποίο γνώριζα καλά, έκανα χρήση αυτών, μολονότι βρισκόμουν σε πολύ κοντινή απόσταση και θα μπορούσα να δω και χωρίς αυτά.

2. Εκτιμώ, ότι η σηματοδότηση στο έδαφος με το σήμα του Ερυθρού Σταυρού ήταν περίπου 7,50μ: 7,50μ. Υπήρχαν παράλληλα, όπως έχει καταθέσει ο λοχίας Campbell, ένας αριθμός επίσης από σημαίες του Ερυθρού Σταυρού.

3. Παρατήρησα, ότι οι αιχμάλωτοι πολέμου είχαν χρησιμοποιηθεί ως ασπίδες για να προστατεύσουν τις θέσεις μας από την επίθεση των γερμανικών μονάδων Αλεξιπτωτιστών, όπως έχει καταθέσει ο λοχίας Campbell.

4. Έχω διαβάσει στις εφημερίδες σχετικά με την περίπτωση αυτή και απ'όσο γνωρίζω, μπορώ να επιβεβαιώσω, ότι η κατάθεση του λοχία Campbell είναι εντελώς αληθής.

Ο ονομαζόμενος J.H. Ledgerwood στο Folkestone, στην κομητεία Kent, έχει ορκιστεί σήμερα, την 23^η Ιουλίου 1945 (υπογ) J.H. Ledgerwood

Εν τη παρουσία μου

(υπογρ) G.W. Mackenzie
A commissioner for Oaths.

Σελίδες 76-77 (μετάφραση)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΗΣΗ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΤΟ ΜΑΛΕΜΕ ΚΡΗΤΗΣ.

British National Office, αριθμ. κατηγ:
Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, σύσκεψη Επιτροπής Εγκλημάτων Πολέμου:

ΕΝΟΡΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ

Εγώ, 542042 σμηνίας Robert Julian LAWRENCE, Royal Air Force, Bomb Disposal Wing, Royal Air Force, Ellers Road Doncaster, με σταθερή διεύθυνση 19 Craithic Road, Town Moor, Doncaster δίδω όρκο και καταθέτω τα παρακάτω:

1. Θα επιθυμούσα, η κάθε περαιτέρω αλληλογραφία για μένα, σχετικά με την υπόθεση αυτή, να διαβιβάζεται στον κ. S.H. LAWRENCE, 14, the Groan, Newtown, Dubworth, Yorkshire.

2. Αιχμαλωτίστηκα από τις γερμανικά στρατεύματα Αλεξιπτωτιστών, στις 20 Μαΐου 1941, πλησίον του Μάλεμε, στην Κρήτη.

3. Οι Γερμανοί έπιασαν ένα μεγάλο αριθμό αιχμαλώτων πλησίον του αεροδρομίου στο Μάλεμε και οι κρατούμενοι αυτοί επρόκειτο να διατεθούν για εργασίες. Όλοι χρησιμοποιήθηκαν για μια κάποια είδους εργασία. Οι Γερμανοί έπαιρναν κάθε μέρα μια ομάδα των ογδόντα περίπου ατόμων και τους διέταζαν να ξεφορτώσουν πολεμοφόδια, πυροβόλα, σίτιση και όλα τα άλλα είδη εφοδιασμού, που είχαν φορτωθεί και τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς της μάχης. Στο αρχικό στάδιο, δεν ήταν δυνατό να ειπωθεί, ποιοι Γερμανοί προϊστάτο της συγκεκριμένης εργασίας: όταν ένα μεταγωγικό αεροσκάφος προσγειώνονταν, καθοδηγούσε ο ίδιος ο πιλότος όλο αυτό το διαθέσιμο εργατικό δυναμικό, για την εκφόρτωση αυτών και επιτηρούσε τις εργασίες. Στις 22 Μαΐου, και κατά τη διάρκεια των επόμενων τεσσάρων ημερών, ήμουν μέλος αυτής τη ομάδας εργασίας. Δεν μπορώ να θυμηθώ να μας το ανέφερε κάποιος, αλλά είχαμε όλοι την εντύπωση, ότι θα εκτελεστούμε, εάν δεν εργαζόμαστε με τον τρόπο που είχαμε διαταχθεί.

4. Ο υπαξιωματικός Heinz WENGELTEN, ένας εκ των αλεξιπτωτιστών, μου ανέφερε αργότερα, ότι υπήρχε μια διαταγή από ανώτερη στρατιωτική υπηρεσία, σύμφωνα με την οποία να μην πιαστεί κανένας αιχμάλωτος στο νησί, αλλά ο τοπικός διοικητής είχε διατάξει την αιχμαλωσία, με σκοπό την αναγκαστική χρησιμοποίηση ενός εργατικού δυναμικού για το ξεφόρτωμα του ανεφοδιασμού, για έργα αποκατάστασης ζημιών στο αεροδρόμιο και για άλλες εργασίες.

5. Ως ένα παράδειγμα της σε γενικές γραμμές στάσης των γερμανικών μονάδων απέναντι στους αιχμάλωτους πολέμου ήταν αυτό ενός υπαξιωματικού, το όνομα του οποίου δεν γνωρίζω, ο οποίος έβγαλε μια ομάδα, με δύναμη περίπου μιας ντουζίνας αιχμαλώτων, μεταξύ της οποία βρισκόμουν και εγώ προσωπικά, έξω από έναν αχυρώνα, εκεί όπου παραμέναμε και προχωρήσαμε σε πορεία. Μας διέταξε να βάλουμε τα χέρια πάνω από το κεφάλι και μας οδήγησε σε ένα κοντινό χωράφι, που χρησιμοποιούνταν ευρέως για την εκφόρτωση του ανεφοδιασμού. Εκεί, μας παράταξε και μας είπε, ότι θα μας εκτελούσε. Δεν προβάλλαμε καμία αντίσταση και ούτε προβήκαμε σε κάποια αξιόποινη πράξη, που θα μπορούσε, ενδεχομένως, να του δώσει την πρόφαση να προβεί στην εκτέλεση μας. Όταν στεκόμασταν εκεί και αναμέναμε την εκτέλεση μας, έφτασε το δεύτερο κύμα Γερμανών Αλεξιπτωτιστών πάνω από εμάς, και ο υπαξιωματικός μας διέταξε να καθαρίσουμε τροχάδην το χωράφι, πιθανότατα για να πραγματοποιηθεί εκεί η προσεδάφιση. Μας κλείδωσε έπειτα σε ένα αχυρώνα και μας άφησε εκεί.

6. Όταν πιάστηκαν αιχμάλωτοι, οι Γερμανοί τους διέταξαν να βγάλουν τα κράνη τους, να τα ρίξουν μακριά στο έδαφος και κατόπιν δεν επιτρέπονταν σε αυτούς πλέον να τα φορέσουν, παρότι ήταν εκτεθειμένοι στα πυρά πυροβολικού,

πολυβόλων και των τυφεκίων, όπως επίσης και στις επιθέσεις των δικών μας αεροπλάνων. Στους αιχμάλωτους δεν επιτρέπονταν, κατά τη διάρκεια των πυρών ή των αεροπορικών επιθέσεων, να καταφύγουν στα χαρακώματα ή να λάβουν την οποιαδήποτε κάλυψη.

7. Μετά από δεκατέσσερις περίπου ημέρες, αφότου είχα πιαστεί αιχμάλωτος, μετακινήθηκα σε στρατόπεδο με συρματοπλέγματα, στο οποίο βρίσκονταν χίλιοι διακόσιοι περίπου αιχμάλωτοι. Δεν υπήρχε καμία προστασία εκεί, εκτός ελαιόδεντρα. Η παροχή νερού ήταν επαρκής, αλλά οι Γερμανοί δεν διανείμαν καθόλου προμήθειες τροφίμων και έπρεπε να αρκεστούμε με τις παρτίδες ζωοτροφών που βρίσκαμε από τους αιχμαλώτους πολέμου, που εξέρχονταν από την κάλυψη τους. Υπήρχε σε πολλά σημεία του νησιού μικροί χώροι εκφόρτωσης τροφίμων, που είχαν δημιουργηθεί νωρίτερα από τα δικά μας στρατεύματα, αλλά δεν επαρκούσαν για τόσους πολλούς αιχμάλωτους. Κάποιοι Έλληνες, που κατέβαλλαν προσπάθειες να μας προμηθεύσουν με τρόφιμα, αντιμετώπιζονταν από τους Γερμανούς στρατιώτες πολύ σκληρά και το φαγητό δεν έφτανε ποτέ σε εμάς.

8. Κάθε αιχμάλωτος, ο οποίος πλησίαζε τη νύχτα την περίφραξη με συρματοπλέγμα του στρατοπέδου, εκτελούταν χωρίς προηγούμενη προειδοποίηση και διέκρινα έναν αιχμάλωτο, που είχε εκτελεστεί κατά τη διάρκεια της ημέρας. Δεν γνωρίζω, εάν επιχείρησε να βγει έξω από τα συρματοπλέγματα. Τον είδα να έχει σωριαστεί εκεί δίπλα και καθώς προσπάθησε να σηκωθεί όρθιος, να δέχεται σφαίρα στο κεφάλι. Δεν γνωρίζω, ποιος τον εκτέλεσε.

9. Δεν γνωρίζω κανένα όνομα των υψηλόβαθμων Γερμανών αξιωματικών ούτε μπορώ να τους περιγράψω. Κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στο στρατόπεδο αιχμαλώτων πολέμου 344, ανακάλυψα μια έκδοση μιας γερμανικής εικονογραφημένης εφημερίδας, που ήταν αποκλειστικά αφιερωμένη στην εκστρατεία εναντίων της Κρήτης και παράλληλα με τις περιγραφές των μαχών, περιέχε τις φωτογραφίες πολλών εκ των αναφερόμενων Γερμανών υψηλόβαθμων αξιωματικών.

10. Το θεωρώ πιθανό, ο E.W. WALKER, της 30ης Μοίρας, θα είναι σε θέση να δώσει περισσότερες και καλύτερες πληροφορίες αναφορικά με τα συγκεκριμένα ζητήματα. Είχα συζητήσει μαζί του σχετικά με τη «Μάχη της Κρήτης», όταν είχαμε βρεθεί μαζί, ως κρατούμενοι, στη Γερμανία και έδειχνε ότι ήταν πολύ καλά πληροφορημένος αναφορικά με αυτή.

Ο ονομαζόμενος σμηνίας 542042 Robert Julian LAWRENCE στο York έχει ορκιστεί σήμερα, την 13^η Δεκεμβρίου 1945 (υπογ) J.R.LAWRENCE

Εν τη παρουσία μου

(υπογρ) K.M. HORE
Captain, Legal Staff, Military Department,

Σελίδες 78-79 (μετάφραση)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΚΑΙ ΚΑΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΗΣΗ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΣΤΟ ΜΑΛΕΜΕ ΚΡΗΤΗΣ.

British National Office, αριθμ. κατηγ:

Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, σύσκεψη Επιτροπής Εγκλημάτων Πολέμου:

ΕΝΟΡΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ

Εγώ, 563314 σμηνίας Harold WILKINSON, Royal Air Force, με σταθερή διεύθυνση 25 Nut Lane, Middlesbrough, δίδω όρκο και καταθέτω τα παρακάτω:

1. Αιχμαλωτίστηκα από τις γερμανικές μονάδες Αλεξιπτωτιστών, στις 22 Μαΐου 1941, πλησίον του Μάλεμε Κρήτης. Δεν γνωρίζω κανένα όνομα, οποιουδήποτε Γερμανού. Τον μοναδικό Γερμανό, τον οποίο μπόρεσα να αναγνωρίσω τώρα, ήταν ο υπεύθυνος για τις εργασίες αποκατάστασης ζημιών στο αεροδρόμιο στο Μάλεμε. Δεν γνωρίζω το βαθμό του, αλλά ήταν ένας άνδρας, περίπου τριάντα ετών, ύψους 5-10 και κανονικής σωματικής διάπλασης. Το βάρος του ήταν εβδομήντα έξι περίπου κιλά. Ήταν καλοξυρισμένος και είχε ένα λεπτό πρόσωπο. Φόραγε στρατιωτική στολή παραλλαγής, χωρίς διακριτικά στρατιωτικού βαθμού ή τα διακριτικά κάποιου συντάγματος. Το δεξί γόνατο του ήταν τότε σε μεγάλο βαθμό επιδεμένο και βιάδιζε με τη βοήθεια ενός μπαστουιού.

2. Η ομάδα μου αποτελούταν από σαράντα περίπου Άγγλους αιχμαλώτους, όλοι σχεδόν προσωπικό της ΡΑΦ (Πολεμική Αεροπορία). Μεταξύ αυτών ήταν οι:

Σμηνίτης WILLIAMSON

Σμηνίας Pickering

Σμηνίτης BEVAN (τραυματιοφορέας)

Σμηνίτης VERNALL

3. Τούτη η ομάδα των αιχμαλώτων εξαναγκάστηκε από τους Γερμανούς να συγκεντρωθεί, πριν μια επίθεση εναντίων των αγγλικών θέσεων, που βρίσκονταν πίσω από μια κορυφή ενός λόφου. Έπρεπε να τοποθετηθούμε σε μια γραμμή, με τα χέρια πάνω από τα κεφάλια μας και να μετακινηθούμε προς τον λόφο, μπροστά από τους προπορευόμενους Γερμανούς, που μας απειλούσαν με Βαρέα Πολυβόλα. Όταν βρεθήκαμε στην οπτική γωνία των αγγλικών στρατευμάτων, άνοιξαν πυρ οι Γερμανοί, πίσω από εμάς. Αυτά τα πυρά ανταποδόθηκαν από τα δικά μας στρατεύματα και ο ίδιος είδα να σκοτώνονται

έξι με επτά άνδρες της ομάδας μας. Οι επιζώντες εξαναγκάστηκαν μετά την επιτυχημένη επίθεση, να μεταφέρουν τους Γερμανούς τραυματίες.

4. Την επόμενη ημέρα ήμουν ένας από τους πενήντα περίπου αιχμαλώτους, οι οποίοι εξαναγκάστηκαν να εργαστούν στο αεροδρόμιο στο Μάλεμε. Είχα στραμπουλήσει το γόνατο μου, ο σμηνίτης WILLIAMSON είχε δεχθεί σφαίρα στο μπράτσο, αλλά παρόλα αυτά, έπρεπε να δουλέψουμε μαζί με τους άλλους. Αρχικά, έπρεπε να επιχωματώσουμε κρατήρες από βόμβες και όλμους και κατόπιν να εκφορτώσουμε από τα γερμανικά αεροπλάνα πυροβόλα, πολεμοφόδια και διάφορα είδη ανεφοδιασμού. Κάμποσοι άνδρες, που αρνήθηκαν να εργαστούν, εκτελέστηκαν με συνοπτικές διαδικασίες. Για τουλάχιστον τρεις ημέρες δεν λαμβάναμε καθόλου επισιτισμό από τους Γερμανούς και συντηρούμεν από τις «προμήθειες εκτάκτου ανάγκης» των νεκρών Γερμανών στρατιωτών. Ο ίδιος είχα, εξαιτίας του τραύματος στο γόνατο μου, δυσκολίες κατά την εργασία και ο Γερμανός, που έχω ήδη περιγράψει, με χτύπησε δυνατά με το μπαστούνι του, πάνω στο σώμα μου.

5. Μετά από δέκα με δεκατέσσερις ημέρες περίπου εγκατασταθήκαμε σε ένα στρατόπεδο με συρματοπλέγματα. Στο στρατόπεδο αυτό βρίσκονταν χίλιοι περίπου κρατούμενοι. Δεν είχαμε την παραμικρή προστασία, ο επισιτισμός ήταν ελάχιστος και κακής ποιότητας, αλλά η υγιεινή, το πόσιμο νερό και ο ιατροφαρμακευτικός εφοδιασμός ήταν επαρκής. Όποιος πλησίαζε κατά τη διάρκεια της νύχτας την περίφραξη με το αγκαθωτό σύρμα, εκτελούνταν χωρίς προειδοποίηση. Ο ίδιος, προσωπικά, είδα να κείτονται έξι σώματα δίπλα στο σύρμα. Δεν γνωρίζω το όνομα του Άγγλου διαμεσολαβητή, αλλά ήταν «Warrant Officer Class II» (αξιωματικός-εξουσιοδοτημένος εκπρόσωπος) στο R.A.S.C (Σώμα Υγειονομικού) και μεριμνούσε για την ταφή των εκτελεσμένων αιχμαλώτων.

6. Η σε γενικές γραμμές στάση όλων των γερμανικών στρατευμάτων απέναντι στους αιχμάλωτους πολέμου, στην Κρήτη ήταν εντελώς ψυχρή και αδιάφορη. Δίσταζαν να ασχολούνται με εργασίες, που ήταν εκτός του πλαισίου της Συνθήκης της Γενεύης. Η συμπεριφορά τους φαίνονταν να υπαγορεύονταν περισσότερο από μια γενικής φύσεως επίσημη πολιτική, απ' ό,τι μιας μνησικακίας του κάθε ατόμου ξεχωριστά. Οι στρατιώτες συμπεριφέρονταν απέναντι μας συνετά, για όση διάρκεια δεν βρισκόταν υπό την επίβλεψη των προϊσταμένων τους. Στην παρουσία όμως των αξιωματικών και υπαξιωματικών υπόκυπταν, όπως φαίνονταν, στις επιταγές μιας ανώτερης εξουσίας.

Ο ονομαζόμενος σμηνίας 563314 Harald WILKINSON στο Saltburn by the See, in the Country of York έχει ορκιστεί σήμερα, την 24^η Νοεμβρίου 1945.
(υπογ) H. WILKINSON

Εν τη παρουσία μου

(υπογρ) K.M. HORE
Captain, Legal Staff, Military Department,
Office of the Judge Advocate General

Σελίδες 80-81 (μετάφραση)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟ ΤΟΥ 7. ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΩΣ ΑΣΠΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΕΛΛΑΥΝΟΝΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ, ΤΟΝ ΜΑΙΟ 1941

British National Office αριθμ κατηγ:

Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, σύσκεψη Επιτροπής Διερεύνησης Εγκλημάτων Πολέμου

ΕΝΟΡΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ

Εγώ, 7261542 λοχίας WILLIAM CAMPBELL, Royal Army Medical Corps, το τωρινό διάστημα, υπηρετώντας στον 20ο λόχο R.A.M.C (Σώμα Υγειονομικού), αλλά αναμένοντας την απόλυση μου από τον στρατό, με σταθερή διεύθυνση κατοικίας «Hillbank», Severus Road 49, Newcastle On Tyne, δίδω όρκο και καταθέτω τα παρακάτω:

1. Τον Μάιο 1941, δραστηριοποιούμουν στο επιτελείο του 7. Γενικού Νοσοκομείου και ήμουν υπεύθυνος για το εργαστήριο και για το τμήμα μετάγγισης αίματος.
2. Τον Μάιο 1941, αυτό το (στρατιωτικό) νοσοκομείο βρίσκονταν βορείως του δρόμου ΧΑΝΙΑ-ΜΑΛΕΜΕ, στην Κρήτη. Το νοσοκομείο αυτό οδηγούσε από τον συγκεκριμένο κεντρικό δρόμο προς τη βουνοπλαγιά πάνω από τη θάλασσα. Υπήρχε και ένας άλλος δρόμος, που οδηγούσε από το οικόπεδο προς τη θάλασσα, που ήταν σε μας γνωστός ως «Hospital Road» (οδός Νοσοκομείου). Απέναντι από το (στρατιωτικό) νοσοκομείο, στη νότια πλευρά του δρόμου, ένας άλλος δρόμος έστριβε, από την κεντρική οδική αρτηρία, προς το χωριό ΓΑΛΑΤΑΣ.
3. Ένα τέταρτο του μιλίου περίπου, κατά μήκος του κεντρικού δρόμου προς την πόλη των Χανίων, υπήρχε ένα Αντιαεροπορικό Πυροβόλο. Το κεντρικό αεροδρόμιο βρίσκονταν σε απόσταση οχτώ περίπου μιλίων, δίπλα στην κεντρική οδική αρτηρία, με κατεύθυνση το ΜΑΛΕΜΕ. Απ' όσο γνωρίζω, δεν βρίσκονταν καθόλου αγγλικά στρατεύματα πλησίον της νότιας πλευράς του κεντρικού δρόμου.
4. Το νοσοκομείο φαινόταν πολύ ξεκάθαρα ως ένα τέτοιο. Στους ιστούς είχαν τοποθετηθεί και ανέμιζαν δύο σχετικά μεγάλες σημαίες του Ερυθρού Σταυρού. Στο κέντρο του νοσοκομείου είχε απλωθεί στο έδαφος ένας μεγάλος, 7x3 μέτρα μήκους, κόκκινος σταυρός, αποτελούμενος από άσπρα σεντόνια και κόκκινα παραβάν τοίχου. Πάνω στη βουνοπλαγιά είχε δημιουργηθεί επίσης ένας μεγαλύτερος κόκκινος σταυρός από πέτρες και οι σκεπές δύο εκ των κτηρίων του νοσοκομείου είχαν σημαδευτεί με το σήμα του Ερυθρού Σταυρού.

5. Την Κυριακή της 22^{ης} Μαΐου, δεν είχα υπηρεσία και βρισκόμουν στο χωριό ΓΑΛΑΤΑΣ. Πραγματοποιούνταν ένας αριθμός επιθέσεων εναντίων του νησιού και περίπου στις 15:00, είδα να πετούν αεροπλάνα πάνω από τον χώρο του νοσοκομείου. Το τελευταίο εκ των τεσσάρων αυτών αεροπλάνων έριξε μια σειρά από βόμβες εναντίων του νοσοκομείου και σκοτώθηκαν τρεις medical officers (στρατιωτικοί γιατροί) , ο ταγματάρχης ROUSE, ο ταγματάρχης WARDROP, ο αξιωματικός λόχου, του οποίου το όνομα δεν θυμάμαι, καθώς και τρεις τραυματιοφορείς.

6. Την 24^η Μαΐου, στις 8:00 περίπου, ξεκίνησε μια επίθεση εναντίων του χώρου του νοσοκομείου. Τα βομβαρδιστικά εμφανίστηκαν με μεγάλο σχετικά αριθμό και ανά κύματα και επειδή δεν υπήρχε μια κάποια είδους αντίσταση, πετούσαν σε σχετικά χαμηλό ύψος. Μπορούσα να διακρίνω ξεκάθαρα τα διακριτικά τους, και δεν υπήρχε καμία αμφιβολία, ότι ήταν γερμανικά αεροπλάνα. Βομβάρδισαν τις σκηνές, έριξαν ριπές με πολυβόλα και έπειτα πέταξαν, με τακτική τρομοκράτησης, σε χαμηλό ύψος πάνω από το νοσοκομείο.

7. Όλοι οι ασθενείς, που μπορούσαν να κινηθούν και όσοι από το επιτελείο δεν ήταν απαραίτητοι στις σκηνές, κατευθύνθηκαν στα χαρακώματα, κατά μήκος των μεγάλων σε μέγεθος σκηνών, από τις οποίες δύο ή τρεις είχαν εντελώς διαλυθεί.

8. Στις 9:45 περίπου, οι μονάδες των Αλεξιπτωτιστές ξεκίνησαν την πτώση τους, όπως μπορούσα να τους παρατηρήσω από τον «Hospital Road» προς τη θάλασσα, πλησίασαν με τα αυτόματα τις σκηνές και αιχμαλώτισαν το επιτελείο και τους ασθενείς. Πεντακόσιοι περίπου άνδρες, του αγγλικού προσωπικού, παρατάχθηκαν στο δρόμο, συμπεριλαμβανομένων όλων των ασθενών, τους οποίους οι Γερμανοί θεωρήσαν ικανούς να βαδίσουν. Μεταξύ αυτών βρίσκονταν πολλοί, που είχαν τραυματιστεί σοβαρά και κατά την άποψη μου ήταν ακόμα ανέτοιμοι για μεταφορά.

9. Λάβαμε την εντολή να μετακινηθούμε και καθώς βαδίζαμε, ένας εκ των Γερμανών άνοιξε με προκλητικό τρόπο πυρ εναντίων του ιατρικού κτηρίου. Είχα, ο ίδιος προσωπικά, μετρήσει, το χρονικό αυτό σημείο, εννέα με δέκα περίπου Γερμανούς.

10. Έπρεπε να μετακινηθούμε με κατεύθυνση τον ΓΑΛΑΤΑ, διαμέσου ελαιώνων. Κινούμασταν χωριστά ο ένας από τον άλλο και δεν είχαμε τοποθετηθεί σε φάλαγγα πορείας. Είχαμε λάβει προηγουμένως τη διαταγή, να πετάξουμε τα κράνη μας στο έδαφος. Καθώς είχαμε προχωρήσει ένα περίπου μίλι, βρεθήκαμε κάτω από τα πυρά των δικών μας μονάδων και συνειδητοποίησα τότε, όπως και πολλοί άλλοι, ότι χρησιμοποιούμασταν ως ασπίδες προστασίας για τα γερμανικά στρατεύματα, που προχωρούσαν πίσω από εμάς. Παρατήρησα ότι ο λοχίας προσωπικού WHESTON, που ανήκε στο επιτελείο του 7. Γενικού Νοσοκομείου, είχε σκοτωθεί και τρεις με τέσσερεις ακόμα άνδρες, που δεν γνώριζα, είχαν τραυματιστεί βαριά.

11. Οι αλεξιπτωτιστές, που είχα δει, ήταν υπό πλήρη εξοπλισμό ρίψης και δεν μπόρεσα να διακρίνω τη μονάδα τους, αλλά μεταξύ αυτών, που συμμετείχαν

στις θηριωδίες, ήταν ένας πιλότος της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας, που ο ίδιος βρισκόνταν ως ασθενής στο νοσοκομείο. Καθώς είχε πραγματοποιηθεί η προσεδάφιση τους, εξοπλίστηκε με ένα αυτόματο και συνέβαλλε, ώστε οι ασθενείς και το επιτελείο να περιφέρονται εδώ και εκεί.

12. Στο τέλος, σωθήκαμε από τα νεοζηλανδικά στρατεύματα, που είχαν παρατηρήσει, τι συνέβαινε και όλοι οι Γερμανοί εξαφανίσθηκαν.

13. Αργότερα, είδα ένα χάρτη, που είχε αφαιρεθεί από έναν νεκρό Γερμανό Αλεξιπτωτιστή και πάνω σ' αυτόν είχε κυκλωθεί η περιοχή του 7. Γενικού Νοσοκομείου.

14. Στο τέλος, αιχμαλωτίστηκα στα Σφακιά και επέστρεψα ξανά στο 7. Γενικό Νοσοκομείο, το οποίο είχε μετατραπεί σε στρατόπεδο Αιχμαλώτων Πολέμου. Παρέμεινα εκεί για ένα χρονικό διάστημα, στο Επιτελείο Υγειονομικού, έως ότου μεταφέρθηκα με το πλοίο «Arcadia» στη Θεσσαλονίκη. Πέρασα έξι ημέρες στο Στρατόπεδο Διαμετακόμισης Αιχμαλώτων Πολέμου 1, Θεσσαλονίκης, και μεταφέρθηκα κατόπιν στο Στρατόπεδο Συγκέντρωσης Αιχμαλώτων Πολέμου Β στο LAMSDORF, από εκεί όπου επαναπατρίστηκα, τον Οκτώβριο 1943, ως «προστατευόμενο προσωπικό».

Ο ονομαζόμενος WILLIAM CAMPBELL, στο Spring Gardens 6, της πόλης Westminster έχει ορκιστεί σήμερα, την 15^η Νοεμβρίου 1945. (υπογ)
W.CAMPBELL

Εν τη παρουσία μου

(υπογρ) F.G. FLETCHER
Captain, Legal Staff, Military Department,
Office of the Judge Advocate General, London

Σελίδες 82-83 (μετάφραση)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΟ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟ ΤΟΥ 7. ΓΕΝΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΩΣ ΑΣΠΙΔΑ, ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΑ ΚΡΗΤΗΣ, ΤΗΝ Χ' Η ΤΗΝ 25 ΜΑΙΟΥ 1941

United Kingdom National Office NO: UK-G/B 85

Ηνωμένα Έθνη, Επιτροπή Διερεύνησης Εγκλημάτων Πολέμου
Σύσκεψη: 357/UK/G86

ΕΝΟΡΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ

Εγώ, ο JOHN DUGAN, αρ. 22815, ταγματάρχης του Πυροβολικού Νέας Ζηλανδίας, Ν.Ζ.Ε.Φ, με τωρινή διεύθυνση Νέα Ζηλανδία Reception Camp, Westgate Kent και με τη σταθερή διεύθυνση Trinity Street 24, Auckland, New Zealand, δίδω όρκο και καταθέτω τα παρακάτω:

1. Διοικούσα ένα τμήμα μιας μονάδας Πυροβολικού σε μια θέση, που κρατούνταν από τα στρατεύματα της Νέας Ζηλανδίας, πλησίον του Δαράτσου, μεταξύ των Χανίων και του Γαλατά, στην Κρήτη, στις ή κατά τις 25 Μαΐου 1941. Η συγκεκριμένη θέση μου πρόσφερε μια καλή, αλλά συνάμα μακρινής απόστασης θέα προς το 7. Γενικό Νοσοκομείο, το οποίο είδα το πρωί της 23^{ης} Μαΐου να βομβαρδίζεται και να δέχεται τα καταγιστικά πυρά πολυβόλων.

2. Κατά την άποψη μου, δεν υπήρχε καμία απολύτως πιθανότητα, το συγκεκριμένο νοσοκομείο να χρησιμοποιούνταν, με λανθασμένο τρόπο, για οτιδήποτε άλλο, απ' ό,τι για τον σκοπό ενός νοσοκομείου. Το σήμα του Ερυθρού Σταυρού, που υπήρχε ως σημάδι στο έδαφος, ήταν μεγάλου μεγέθους, μπορούσε ξεκάθαρα να διακριθεί και ένας αριθμός από σημαίες του Ερυθρού Σταυρού υψώνονταν σε σημεία, που τραβούσαν την προσοχή τόσο από τη ξηρά όσο και από αέρος. Επιπλέον, σε αργότερο χρονικό σημείο της ημέρας, κατά την οποία είχε λάβει χώρα ο βομβαρδισμός, η μονάδα μου έπιασε αιχμάλωτο έναν αξιωματικό και έντεκα άνδρες των εχθρικών μονάδων Αλεξιπτωτιστών. Καθώς βρίσκονταν υπό την κράτηση μου, ρώτησα τον αξιωματικό, γιατί είχαν βομβαρδίσει το νοσοκομείο και είχαν βάλλει εναντίων του με πυρά πολυβόλων. Δεν αρνήθηκε ότι γνώριζε, ότι ήταν νοσοκομείο. Απάντησε ότι η εναέρια αναγνώριση τους είχε διαπιστώσει, ότι τούτο το νοσοκομείο χρησιμοποιούνταν ως χώρος στρατοπέδευσης για τα δικά μας ένοπλα στρατεύματα. Του είπα ότι δεν ίσχυε η περίπτωση αυτή και ότι ποτέ δεν παρέμεναν στρατεύματα εκεί, μόνο στην περίπτωση που κάποιοι μεμονωμένοι στρατιώτες θα διέρχονταν του χώρου του νοσοκομείου, για να κατευθυνθούν προς την ακτή, εκεί όπου υπήρχε μια όμορφη παραλία με άμμο, για να κάνουν το μπάνιο τους. Τούτοι οι άνδρες θα κουβαλούσαν, όπως είναι αυτονόητο, μαζί τα τυφέκια τους, επειδή υπήρχε η διαταγή, οι στρατιώτες να φέρουν πάντα μαζί τα όπλα τους.

3. Ο βομβαρδισμός και τα πυρά των πολυβόλων ήταν σφοδρού χαρακτήρα και προκάλεσαν σημαντικές καταστροφές. Κατόπιν αυτών, ένας αριθμός Γερμανών Αλεξιπτωτιστών προσεδαφίστηκε στον χώρο του νοσοκομείου και προχώρησε στην κατάληψη του.

4. Παρακολούθησα την εξέλιξη των μετέπειτα συμβάντων με ένα τηλεσκόπιο, που μου έδωσε τη δυνατότητα, να σημειώσω όλες τις λεπτομέρειες. Το επιτελείο του νοσοκομείου και οι ασθενείς είχαν βρει, στο μεγαλύτερο τους μέρος, τον χρόνο να κατευθυνθούν στα χαρακώματα, από τα οποία τώρα είχαν αναγκαστεί να εξέλθουν. Παρατήρησα ακόμα μια ιδιαίτερη περίπτωση, κατά την οποία ένας Γερμανός στρατιώτης, εξοπλισμένος με ένα αυτόματο, έκανε νόημα σ' έναν από τους άνδρες στα χαρακώματα, που είχαν σηκώσει ψηλά τα χέρια τους για να εξέλθουν. Ο πρώτος άνδρας, που ήθελε να βγει από εκεί, έπρεπε, αναγκαστικά, να κατεβάσει τα χέρια για να σκαφαλώσει και τα άπλωσε στα τοιχώματα του χαρακώματος. Εκτελέστηκε αμέσως. Πληροφορήθηκα αργότερα, και το πιστεύω ακράδαντα, ότι ήταν ο Νεοζηλανδός ανθυπολοχαγός, Plummer, ο οποίος

αργότερα, την ημέρα αυτή, αναφέρθηκε ως πεσόντας. Λίγο μετά, αφότου είχα παρατηρήσει αυτό το συμβάν, διέκρινα ότι το νοσοκομειακό προσωπικό μας και οι ασθενείς είχαν χρησιμοποιηθεί ως ασπίδες, για να καλύψουν την επίθεση των αναφερόμενων αλεξιπτωτιστών εναντίων των θέσεων, που κατείχαν οι νεοζηλανδικές μονάδες.

Ο ονομαζόμενος J.Diugan, στο Old Quenn Street 23, της πόλης Westminster έχει ορκιστεί σήμερα, την 23^η Ιουνίου 1945. (υπογ) J. Diugan

Εν τη παρουσία μου

(υπογρ) H.C. Beln
A Commissioner for Oaths

Σελίδες 84-85 (μετάφραση)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΘΑΝΑΤΩΣΗ ΑΓΓΛΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΑ ΚΡΗΤΗΣ, ΤΗΝ 27.ΜΑΙΟΥ 1941

British National Office, αριθμ. κατηγ:
Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, σύσκεψη Επιτροπής Εγκλημάτων Πολέμου:

Εγώ, 4073681 δεκανέας MARTIN MEEHAN, 1ου Τάγματος του Ουαλικού Συντάγματος, προσωρινά αδειούχος στη σταθερή διεύθυνση μου στο Mount Pleasant 28, Pontnewydd, στην κομητεία Monmouth, δίδω όρκο και καταθέτω τα παρακάτω:

1. Αιχμαλωτίστηκα με την ομάδα μου στις 27 Μαΐου 1941, περίπου δύο μίλια ανατολικά του Γαλατά Κρήτης.
2. Η ομάδα μου αποτελούταν από εμένα, τον υποδεκανέα Albert Jones και οχτώ άνδρες.
3. Στις 27 Μαΐου 1941, στις 12:32 περίπου, πλησίασαν την αριστερή μας πτέρυγα τριάντα περίπου Γερμανοί, που πιστεύω ότι καθοδηγούταν από έναν αξιωματικό και δύο υπαξιωματικούς και μας αιχμαλώτισαν.
4. Η θέση, στην οποία βρισκόμουν το χρονικό αυτό σημείο, αποτελούταν από δύο κόλπους, που συνδέονταν μέσω ενός ρηχού περάσματος. Είχα καταλάβει τον ένα και ο ανθυπολοχαγός Jones τον άλλο. Δύο άνδρες στον κόλπο μου, και οι δυο με το επίθετο Smith, είχαν τραυματιστεί, πριν οι Γερμανοί μας αιχμαλωτίσουν. Ο υποδεκανέας Jones μου είχε πει, λίγο πριν πιαστούμε αιχμάλωτοι, ότι δεν είχε καθόλου απώλειες μεταξύ των ανδρών του.

5. Όταν εξήλθα από τον κόλπο, που βρισκόμουν, άκουσα άκουσα δυο πυροβολισμούς. Αργότερα, πληροφορήθηκα από τον υποδεκανέα Jones, ότι δυο από τους άνδρες του είχαν πυροβοληθεί. Ο ένας εξ αυτών, ο στρατιώτης Williams, είχε τραυματιστεί θανάσιμα. Ο άλλος, ο στρατιώτης J. Edwards, είχε δεχθεί σφαίρα στην πλάτη, από απόσταση τριών μέτρων, αλλά είχε επιζήσει.

6. Ο επικεφαλής των Γερμανών μου φώναξε να απομακρυνθώ από τους άνδρες μου και με ανάκρινε σε καλά Αγγλικά. Αρνήθηκα να απαντήσω τις ερωτήσεις, που μου είχε θέσει. Με απείλησε, να με βάλλει σ' ένα τοίχιο και να με εκτελέσει. Δεν πραγματοποίησε την απειλή του και ζήτησα τη βοήθεια του, για τους δυο τραυματισμένους άνδρες μου. Και οι δυο ονομάζονταν Smith. Δεν γνώριζα τη χρονική τούτη στιγμή, ότι ο Williams και ο Edwards είχαν πυροβοληθεί.

7. Έπειτα, ο Γερμανός αξιωματικός με διέταξε να πάω να καθίσω με τους Γερμανούς, κάτι που έκανα. Ο υποδεκανέας Jones μαζί με τον στρατιώτη Edwards βρίσκονταν στον κόλπο τους, περίπου δώδεκα μέτρα απόσταση από εμένα.

8. Καθώς πήγαινα προς τους Γερμανούς, άκουσα δύο επιπλέον πυροβολισμούς. Κατευθύνθηκα τότε προς τον υποδεκανέα Jones. Του είπα: "Νόμιζα ότι δεν είχες απώλειες." Μου απάντησε: "Δεν είχα, έως ότου βγήκα έξω από τον κόλπο. Ο Williams κείται νεκρός και ο Edwards πυροβολήθηκε στην πλάτη, όταν εξήλθε από τον κόλπο."

9. Ρώτησα αμέσως μετά τον Γερμανό, που με είχε ανακρίνει, εάν θα μπορούσα να πάω να φέρω νερό για τους τραυματίες και η απάντηση του ήταν θετική. Σηκώθηκα να κατευθυνθώ προς τον κόλπο μου και να πάω νερό. Ο Γερμανός με διάταξε τότε να καθίσω και διέταξε τον υποδεκανέα Jones να πάει, αντί για εμένα. Είπα στον υποδεκανέα Jones να πάει στον κόλπο μου, να δώσει το νερό. Το έκανε και εντόπισε και τους δυο Smith νεκρούς. Και οι δύο ζούσαν ακόμα, όταν τους είχα δει, λίγα λεπτά πριν, μολονότι ο ένας εξ αυτών είχε τραυματιστεί βαριά στο πρόσωπο από όλμο.

10. Ο υποδεκανέας Jones έφερε έπειτα νερό από τον κόλπο μου, για τον στρατιώτη Edwards, τον μοναδικό πλέον επιζώντα από τους άνδρες. Επιτρέπονταν να καπνίσουμε και εκτιμώ, ότι είχαν περάσει, έπειτα, δέκα λεπτά. Θεωρώ ότι κατά τη διάρκεια αυτού του χρονικού διαστήματος, ο Γερμανός επικεφαλής μας είχε εγκαταλείψει, αυτός που μας είχε ανακρίνει. Δεν τον ξαναείδα έκτοτε.

11. Αφότου είχαμε καπνίσει τα τσιγάρα μας, ένας υπαξιωματικός μου είπε, ότι έπρεπε να σηκωθώ όρθιος. Σηκώθηκα και είπε: "θα εγκαταλείψετε τον χώρο και δύο σύντροφοι σας θα μεταφέρουν τους τραυματίες σας".

12. Στράφηκα προς τα αριστερά, θέλοντας να εξέλθω από την επικίνδυνη αυτή ζώνη. Είπε στα Αγγλικά: "Όχι αυτή την κατεύθυνση, δεκανέα, αυτή" και μας εξανάγκασε να κινηθούμε ίσια, με κατεύθυνση τα δικά μας στρατεύματα. Βαδίζαμε σε μια ευθεία γραμμή, όταν ο στρατιώτης Davies έπεσε νεκρός και

βρέθηκε στα πόδια μου. Είχε χτυπηθεί από τα πυρά των δικών μας στρατευμάτων. Δέκα λεπτά μετά, ο υπαξιωματικός μας φώναξε να υποχωρήσουμε από εκεί και το έπραξα έρποντας. Οι υπόλοιποι υποχώρησαν κατ' αυτόν τον τρόπο και έφεραν τον στρατιώτη Edwards.

13. Κατά τη διάρκεια που προχωρούσαμε με ίσια κατεύθυνση, οι Γερμανοί δεν μας είχαν ακολουθήσει. Κάθονταν πλησίον του κόλπου μου και καθάριζαν τα τυφέκια τους.

14. Ο Γερμανός, για τον οποίο νομίζω, ότι ήταν αξιωματικός (αυτός που με ανέκρινε), είχε ύψος περίπου 1,70μ, είχε ανοιχτόχρωμα μαλλιά και χρώμα προσώπου, ήταν περίπου σαράντα δύο ετών και αδύνατος. Φορούσε μια συνηθισμένη, γκρι χρώματος, γερμανική στρατιωτική στολή. Δεν μπορώ να θυμηθώ τα διακριτικά του.

15. Ο υπαξιωματικός, που μας είχε διατάξει, να μετακινηθούμε μέσω της πρώτης γραμμής, κατευθείαν στα δικά μας πυρά, ήταν μετρίου αναστήματος, είχε μια ουλή στο δεξί μέρος του προσώπου του και εκτιμώ την ηλικία του, στα σαράντα έτη περίπου.

16. Ο άλλος υπαξιωματικός ήταν ψηλός, με ωραίο παράστημα και τριάντα οχτώ περίπου ετών.

17. Όλοι οι άνδρες της ομάδας μου ανήκαν στον «Γ Λόχο» 1ου Τάγματος του Ουαλικού Συντάγματος.

18. Τα κατατιθέμενα στοιχεία ανταποκρίνονται, καθόσον γνωρίζω, στην πραγματικότητα, και εάν εκφραστεί μια αντίθετη άποψη, ακόμα και σε αυτή την περίπτωση έχω καταθέσει όλες τις πληροφορίες με την καλύτερη μου πρόθεση και πίστη και σε αυτή την ένορκη κατάθεση εμπεριέχονται όλα, όσα γνωρίζω.

Ο ονομαζόμενος Martin Meehan, στο Shrewsbury, της κομητείας Salop έχει ορκιστεί σήμερα, την 16^η Οκτωβρίου 1945. (υπογ) W.CAMPBELL

Εν τη παρουσία μου

(υπογρ) G. Cairn Peacock
Captain, Legal Staff, Military Department,
Judge Advocate General's office

Σελίδες 86-87 (μετάφραση)

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΘΑΝΑΤΩΣΗ ΑΓΓΛΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΑ ΚΡΗΤΗΣ, ΤΗΝ 27.ΜΑΙΟΥ 1941

British National Office, αριθμ. κατηγορ:
Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, σύσκεψη Επιτροπής Εγκλημάτων Πολέμου:

ΕΝΟΡΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ

Εγώ, ο στρατιώτης Albert Jones δίδω όρκο και καταθέτω τα παρακάτω:

1. Ο στρατιωτικός αριθμός μου είναι 4076954 και είμαι στρατιώτης στο 1ο Τάγμα του Ουαλικού Συντάγματος.

2. Η διεύθυνση μου είναι Railway Terrace 3, Pontneywynnyd, Pontypool, Monmouthshire.

3. Αιχμαλωτίστηκα με τη μονάδα μου, στις 27 Μαΐου 1941, στην Κρήτη.

4. Η διμοιρία μου (14η) κρατούσε μια θέση, πριν το 7. Γενικό Νοσοκομείο, περίπου ενάμιση μίλι απόσταση πριν τα Χανιά, με μέτωπο στο αεροδρόμιο του Μάλεμε. Η μονάδα μου, υπό τον δεκανέα Meehan, βρίσκονταν μπροστά και τα δύο άλλα τμήματα πίσω, για υποστήριξη. Συμπληρώνοντας, στο τμήμα αυτό ήταν ο δεκανέας Meehan και δύο άνδρες. Και οι δύο ονομάζονταν Smith, ο στρατιωτικός τους αριθμός έληγε σε ..63 και ..12 και βρίσκονταν σε ένα κοίλωμα προστασίας. Εγώ, ό ίδιος, και δυο άνδρες, που ονομάζονταν Davies (με τον λήγοντα αριθμό ..69 και ..32) βρισκόμασταν σε ένα άλλο κοίλωμα προστασίας και δύο άλλοι άνδρες, οι στρατιώτες Edwards και Williams, βρίσκονταν σε ένα τρίτο κοίλωμα προστασίας, αριστερά από τη θέση της ομάδας μας. Και οι δύο Smith ήταν πυροβολητές 1 και 2 Ελαφρών Πολυβόλων.

5. Κάποια στιγμή, κατά τη διάρκεια του απογεύματος, περικυκλωθήκαμε από ένα μεγάλο αριθμό Γερμανών Αλεξιπτωτιστών, οι οποίοι εμφανίστηκαν, ταυτοχρόνως, μπροστά και πίσω από τη θέση μας. Βγήκαμε όλοι από τα κοιλώματα μας για να παραδοθούμε. Και οι δύο Smith ήταν βαριά τραυματισμένοι στο πρόσωπο και ο δεκανέας Meehan τους βοήθησε να βγουν από τα κοιλώματα τους.

6. Ο Edwards και ο Williams δυσκολευόταν κάπως να βγουν έξω από τα κοιλώματα τους, αλλά έδειχναν να τα καταφέρνουν και είχαν καταθέσει τα όπλα τους. Δύο Γερμανοί στρατιώτες πλησίασαν τα κοιλώματα προστασίας τους και ο ένας εξ αυτών έριξε μια χειροβομβίδα στο εσωτερικό του κοιλώματος, η οποία σκότωσε τον στρατιώτη William, που βρίσκονταν εκεί μέσα και περίμενε τον στρατιώτη Edwards και να βγει ο ίδιος έξω. Ο στρατιώτης Edwards είχε βγει μόλις από το κοίλωμα του και προσπαθούσε να σταθεί όρθιος, όταν ένας άλλος Γερμανός τον πυροβόλησε με το ρεβόλβερ του στον ώμο.

7. Ένας ψηλός ξανθός Γερμανός υπαξιωματικός κατευθύνθηκε στον δεκανέα Meehan και τους είδα να μιλάνε μεταξύ τους και μετά διέκρινα, ότι ο δεκανέας Meehan απομακρύνθηκε λίγο από το κοίλωμα προστασίας του. Οι δύο Smiths κείτονταν πολύ κοντά στο κοίλωμα τους, ξεκάθαρα, έχοντας αφόρητους πόνους. Μετά από λίγα λεπτά, αυτός ο υπαξιωματικός (λυπάμαι, που δεν θυμάμαι

περισσότερες λεπτομέρειες αναφορικά με αυτόν) έστειλε τον δεκανέα Meehan στον χώρο, εκεί όπου στεκόμουν εγώ και οι δύο Davies, λίγα μόνο μέτρα απόσταση από τα κοιλώματα προστασίας. Μόλις ο δεκανέας Meehan έφτασε σ' εμάς, άκουσα δύο πυροβολισμούς.

8. Ρώτησα έπειτα έναν άλλον Γερμανό υπαξιωματικό, που μιλούσε κάπως Αγγλικά, εάν θα μπορούσα να επιστρέψω στο κοιλώμα προστασίας μου, για να πάω να φέρω στον στρατιώτη Edwards τα παγούρια με το νερό, ο οποίος υπέφερε από φριχτούς πόνους. Ο Γερμανός υπαξιωματικός στην αρχή το αρνήθηκε, αλλά αργότερα μου έδωσε την άδεια, με τον όρο να με συνοδεύσει ένας Γερμανός φρουρός, ως επιτήρηση. Όταν έφτασα στο κοιλώμα προστασίας μου, διέκρινα και τους δυο Smiths, να κείτονται νεκροί εκεί, όπου τους είχε αφήσει ο δεκανέας Meehan. Αυτός, ο δεύτερος Γερμανός υπαξιωματικός ήταν κάπως διαφορετικά ντυμένος, από ό,τι οι υπόλοιποι Γερμανοί και νομίζω, ότι φορούσε μια τελείως ή εν μέρει μαύρη στρατιωτική στολή. Σε οποιαδήποτε περίπτωση πάντως, μου άφησε την εντύπωση, ότι ήταν αρκετά κακόβουλος σε τούτη τη στολή του. Έφερε μια μεγάλη ουλή, περίπου 0.075 μήκος, στο μάγουλό του, σχεδόν παράλληλα στο σαγόνι του.

9. Έπειτα, ο τελευταίος υπαξιωματικός μας ρώτησε στα Αγγλικά, εάν υπήρχαν νάρκες μπροστά από τις θέσεις μας. Απαντήσαμε ότι δεν το γνωρίζαμε. Ο Γερμανός μας είπε έπειτα, ότι μόλις είχαν πιάσει αιχμάλωτους κάποιους Αυστραλούς, που και αυτοί δεν γνώριζαν και σε περίπτωση, που ανακάλυπταν νάρκες, θα τους εκτελούσαν. Μας είπε ακόμα, ότι όλοι μας έπρεπε να προχωρήσουμε σε μια γραμμή, με τα χέρια μας ψηλά και κατόπιν να σταθούμε, στοιχισμένοι ο ένας πίσω από τον άλλο, για δέκα περίπου λεπτά στον λόφο, μπροστά από την πρώτη θέση της διμοιρίας μας. Το χρονικό αυτό διάστημα στήριζα τον στρατιώτη Edwards, ενώ ο στρατιώτης Deviss (32) σκοτώθηκε από τα πυρά των δικών μας στρατευμάτων.

10. Οι Γερμανοί μας επέτρεψαν έπειτα να επιστρέψουμε και συγκεντρωθήκαμε σε μια κατηφόρα, πίσω από την έως πρότινος θέση της διμοιρίας μας, εκεί όπου υπήρχαν και άλλα μέλη του συντάγματος μας, οι οποίοι είχαν πιαστεί αιχμάλωτοι. Κατόπιν, μεταφερθήκαμε.

11. Λυπάμαι, που δεν μπορώ να θυμηθώ, το χρονικό αυτό σημείο, περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με την περιγραφή των συγκεκριμένων Γερμανών.

12. Απ' ό,τι γνωρίζω, ο στρατιώτης Edwards βρίσκονταν, λίγο πριν το τέλος του πολέμου, στο στρατόπεδο αιχμαλώτων VIII B και πιστεύω ότι είχε επιστρέψει ασφαλής. Δεν γνωρίζω τη διεύθυνση κατοικίας του, αλλά νομίζω ότι ο δεκανέας Meehan βρίσκονταν για ένα χρονικό διάστημα στον ίδιο λόχο με αυτόν και μάλλον θα τη γνωρίζει.

Ο ονομαζόμενος ALBERT JONES, στο Shrewsbury, της κομητείας Shropshire έχει ορκιστεί σήμερα, την 4^η Φεβρουαρίου 1946. (υπογ) A.JONES

Εν τη παρουσία μου

(F.V.CORFIELD)
Captain, Legal Staff
Judge Advocate General's Shrewsbury Branch,
HQ, Mid West District,
SHREWSBURY

Σελίδες 88-90 (περίληψη-μετάφραση)

Έγγραφο από το κεντρικό αρχηγείο της 30ης Στρατιάς προς την 43η Μεραρχία «Α», με ημερομηνία 22.3.1946. Αφορά στη δίκη του Kurt Student για εγκλήματα πολέμου.

(μετάφραση) 2. Ο κατηγορούμενος ανακρίνεται από το μέλος του Βασιλικού Στρατιωτικού Δικαστηρίου, Warrant, αναφορικά με τις παρακάτω κατηγορίες: (Στο σημείο αυτό ακολουθούν τα οχτώ σημεία του επισυναπτόμενου κατηγορητηρίου).

3. Ο κατηγορούμενος βρίσκεται την παρούσα στιγμή στο στρατόπεδο αρθμ. 11, στη Μεγάλη Βρετανία, ωστόσο, έχουν γίνει όλες οι απαιτούμενες προετοιμασίες, για την πραγματοποίηση της μεταφοράς του στο Bueckeberg ή το Ανόβερο.

4. Ο κατηγορούμενος φέρεται να ανήκει σε μια μονάδα και ο διοικητής θα έπρεπε, με την ιδιότητα αυτή, να υπογράψει το κατηγορητήριο, όπως προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 4 των διατυπωμένων στη Διαταγή Στρατού Ξηράς 81 του 1945 εντολών αναφορικά με τις νομικές διαδικασίες εναντίον εγκληματιών πολέμου.

Στην επικεφαλίδα του κατηγορητηρίου θα όφειλε ο κατηγορούμενος να αναφέρεται ως Kurt STUDENT, γερμανικής υπηκοότητας, με βάση την κατηγορία από ... .. (μονάδα), σύμφωνα με την παρ. 4 των εντολών αναφορικά με τις νομικές διαδικασίες εναντίον εγκληματιών πολέμου.

5. Δεν κρίνεται η προσκόμιση κανενός συνοπτικού έγγραφου αποδεικτικών στοιχείων ως απαραίτητη. Ο κατηγορούμενος θα πρέπει, παρά ταύτα, να λάβει ένα αντίγραφο των ένορκων γραπτών αναφορών του κατηγορητηρίου, που παρουσιάζουν μια συνοπτική εικόνα των αποδεικτικών στοιχείων. Παράλληλα, θα λάβει ένα αντίγραφο του κατηγορητηρίου στην αγγλική γλώσσα. Σχετικά με την παραλαβή των εγγράφων τούτων θα πρέπει να εκδοθεί μια απόδειξη.

6. Η επίσημη διαδικασία του κατηγορητηρίου και της κράτησης εναντίον του κατηγορουμένου θα πρέπει να κινηθεί σύμφωνα με το πλαίσιο των προηγούμενων εφαρμοσμένων περιπτώσεων. Μπορεί να υποθέσει κάποιος, ότι η διαδικασία της δίκης θα διαρκέσει δύο με τρεις εβδομάδες, από την έναρξη της προφυλάκισης του κατηγορουμένου. Παρακαλώ όπως αποστείλετε, όσο το δυνατό αμεσότερα, πέντε αντίγραφα του κατηγορητηρίου στην Υπηρεσία 5.

7. Λαμβανομένου υπόψη της προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων:

(α) Από τους παρακάτω μάρτυρες θα πρέπει να ζητηθεί να παρουσιαστούν ενώπιον του δικαστηρίου και να καταθέσουν, με βάση τις γραπτές τους ένορκες καταθέσεις:

- (1) Σμηνίας H. WILKINSON
- (2) Σμηνίας R.J. LAWRENCE
- (3) Σμηνίας W. CAMPBELL
- (4) Λοχαγός WR CROWE
- (5) Στρατιώτης A. Jones
- (6) Δεκανέας M. MEEHAN

Η εμφάνιση των μαρτύρων θα πραγματοποιηθεί, σε περίπτωση που καθίστατο δυνατό, μέσω του κεντρικού αρχηγείου του Βρετανικού Στρατού στον Ρήνο. Εάν ορισμένοι εξ αυτών των μαρτύρων δεν μπορέσουν να παρουσιαστούν, θα πρέπει οι ένορκες τους γραπτές καταθέσεις να προσκομισθούν στο δικαστήριο, όπως προβλέπει η διάταξη της εντολής 8 (1) (α).

(β) Οι παρακάτω μάρτυρες οφείλουν να θέσουν στο δικαστήριο προσβάσιμα τα αποδεικτικά τους στοιχεία, μέσω της παράδοσης των ενόρκων γραπτών τους καταθέσεων και διαπιστώσεων. Στην περίπτωση τούτη ισχύει η διάταξη 8 (1) (δ):

- (1) Σμηνίας J. DUGAN
- (2) J.H LEDGERWOOD
- (3) Σμήναρχος Freiherr von der HEYDTE.

(γ) Θα πρέπει να κληθεί ο ανθυπολοχαγός E.GORDON SAVAGE, WCIU, ως προς την ανάγνωση δυο αναφορών του κατηγορουμένου. Θα πρέπει να περιγράψει την κατάσταση, η οποία περιγράφεται στις αναφορές του κατηγορουμένου και τι έχει αναφέρει στον κατηγορούμενο, πριν αυτός καταθέσει. Η εμφάνιση αυτού του μάρτυρα θα πραγματοποιηθεί από το κεντρικό αρχηγείο του Βρετανικού Στρατού στον Ρήνο.

(δ) Η κατάθεση του αντιστράτηγου Bruno BRAUER θα πρέπει να προσκομιστεί αποκλειστικά στον ασκώντα τη δίωξη υπεύθυνο αξιωματικό, ώστε να χρησιμοποιηθεί στην υπεράσπιση και στην κατ' αντιπαράσταση διαδικασία.

8. Εάν κρίνεται επιθυμητό, να βοηθηθεί ο κατηγορούμενος με την κλήτευση μαρτύρων, θα πρέπει τότε να δοθεί ιδιαίτερο βάρος, ώστε οι επιθυμούμενοι μάρτυρες, οι οποίοι θα χρειάζονται για την παρουσίαση τους ένα σημαντικό χρονικό διάστημα, να μπορούν να προσφέρουν με βεβαιότητα μια σπουδαίας σημασίας συμβολή στην υπεράσπιση του κατηγορουμένου. Σε περιπτώσεις, που παρουσιάζουν τις όποιες δυσκολίες, θα πρέπει να απευθυνθεί κάποιος στην αντίστοιχη υπηρεσία.

9. Η υπεράσπιση του κατηγορουμένου θα πρέπει να πραγματοποιηθεί με τη βοήθεια ενός Γερμανού δικηγόρου. Ο κατηγορούμενος θα πρέπει να λάβει τα αντίγραφα όλων των καταθέσεων των μαρτύρων, στα οποία θα περιλαμβάνονται όλα τα αποδεικτικά στοιχεία, με εξαίρεση την κατάθεση του αντιστράτηγου BRAUER. Τα έγγραφα τούτα θα πρέπει να είναι μεταφρασμένα

στη γερμανική γλώσσα ή θα πρέπει να τεθεί στη διάθεση του κατηγορουμένου ένας διερμηνέας, όταν θα παραλάβει αυτά τα ντοκουμέντα.

10. Λαμβανομένου υπόψη του έως πρότινος βαθμού του κατηγορουμένου, η έδρα του δικαστηρίου θα πρέπει να έχει ως πρόεδρο έναν ταγματάρχη-αντιστράτηγο και να περιλαμβάνει τέσσερεις υψηλόβαθμους αξιωματικούς, μεταξύ των οποίων έναν αξιωματικό από τη Νέα Ζηλανδία, επειδή ο στρατός της Νέας Ζηλανδίας είχε διαθέσει έναν μεγάλο αριθμό στρατευμάτων στα πολεμώντας στην Κρήτη βρετανικά στρατεύματα. Ο διορισμός του προέδρου της έδρας του δικαστηρίου, του Νεοζηλανδού αξιωματικού και ενός αξιωματικού από τη Βασιλική Πολεμική Αεροπορία θα προταθεί από την Υπηρεσία του Βρετανικού Στρατού στον Ρήνο, και θα υπάρξει μια δια υπηρεσιακής οδού ενημέρωση σχετικά με τούτο. Θα εξεταστεί ακόμα, ο διορισμός ενός Νοτιοαφρικάνου αξιωματικού, ως μέλος της έδρας του στρατιωτικού δικαστηρίου. Θα είναι υπεύθυνοι για την τοποθέτηση των υπολοίπων μελών, δηλαδή ενός ταγματάρχη, ενός αντισυνταγματάρχη και ενός ακόμα αντισυνταγματάρχη, ως αναπληρωματικό μέλος.

11. Θα είναι υπεύθυνοι για την εύρεση μιας κατάλληλης δικαστικής αίθουσας, για τις προϋποθέσεις ενός άνετου περιβάλλοντος και για τη σίτιση όλων των προσώπων, που θα βρίσκονται στην υπηρεσία της νομικής διαδικασίας. Εκτός τούτου, θα είναι, το τωρινό χρονικό σημείο, υπεύθυνοι για την τοποθέτηση και παρουσία δύο διερμηνέων της γερμανικής και αγγλικής γλώσσας. Αυτό αναφέρεται στην υπηρεσιακή αποστολή 336/A της 10^{ης} Ιανουαρίου.

12. Αυτή η διαδικασία ανατίθεται σ' έναν στρατιωτικό δικαστή-δικηγόρο. Σχετικά με τούτο θα ενημερωθείτε δια της υπηρεσιακής οδού.

13. Στη διάθεση του στρατιωτικού δικαστηρίου θα υπάρχει ένας έμπειρος στενογράφος, με καθήκον την καταγραφή της εξέλιξης της δικαστικής διαδικασίας.

14. Σας παραπέμπουμε στα έγγραφα του Πεζικού του Βασιλικού Βρετανικού Στρατού του Ρήνου, με τον αριθμ. 104, στα οποία εμπεριέχεται μια πρωτότερη διαδικασία αναφορικά με τη δίκη για εγκλήματα πολέμου, καθώς επίσης και στην επιστολή του κεντρικού αρχηγείου με τον αριθμ. 336/A της 9^{ης} Φεβρουαρίου, με την αναφορά σχετικά με τις προετοιμασίες για την υπεράσπιση του κατηγορουμένου.

Υπογραφή
Ταξίαρχος, επικεφαλής του επιτελείου

Σελίδες 91-92 (μετάφραση)

ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟ

Ο κατηγορούμενος Kurt Student, Γερμανός υπήκοος, βρισκόμενος υπό κράτηση από το 28ο Σύνταγμα Βασιλικού Πυροβολικού, προσάγεται σε δίκη σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων περί της εκδίκασης εγκλημάτων πολέμου, εξαιτίας:

1. κατηγορία

Διάπραξη εγκλήματος πολέμου

καθώς αυτός, ως ανώτατος διοικητής των γερμανικών στρατιωτικών δυνάμεων στην Κρήτη, κρίθηκε υπεύθυνος για την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου και των Νόμων Πολέμου, λόγω της χρησιμοποίησης Βρετανών αιχμαλώτων πολέμου ως ασπίδα προστασίας για τα προελαύνοντα γερμανικά στρατεύματα, στις ή περίπου στις 22 Μαΐου 1941, στο Βασίλειο της Ελλάδος, όταν πλησίον του ΜΑΛΕΜΕ, στο νησί της Κρήτης, μονάδες υπό τις διαταγές του οδήγησαν μια ομάδα Βρετανών αιχμαλώτων πολέμου στην πρώτη γραμμή, από την οποία τουλάχιστον έξι εξ αυτών των αιχμαλώτων πολέμου σκοτώθηκαν από τα πυρά των βρετανικών μονάδων.

2. κατηγορία

Διάπραξη εγκλήματος πολέμου

καθώς αυτός, ως ανώτατος διοικητής των γερμανικών στρατιωτικών δυνάμεων στην Κρήτη, κρίθηκε υπεύθυνος για την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου και των Νόμων Πολέμου, λόγω της απασχόλησης Βρετανών αιχμαλώτων πολέμου σε απαγορευμένες εργασίες, τον Μάιο 1941, στο Βασίλειο της Ελλάδος, όταν στο αεροδρόμιο του ΜΑΛΕΜΕ, στο νησί της Κρήτης, στρατεύματα, υπό τις διαταγές του, εξανάγκασαν Βρετανούς αιχμαλώτους πολέμου να εκφορτώσουν από γερμανικά αεροσκάφη πολεμοφόδια και στρατιωτικό υλικό.

3. κατηγορία

Διάπραξη εγκλήματος πολέμου

καθώς αυτός, ως ανώτατος διοικητής των γερμανικών στρατιωτικών δυνάμεων στην Κρήτη, κρίθηκε υπεύθυνος για την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου και των Νόμων Πολέμου, λόγω της θανάτωσης Βρετανών αιχμαλώτων πολέμου, στις ή περίπου στις 23 Μαΐου 1941, στο Βασίλειο της Ελλάδος, όταν στο αεροδρόμιο του ΜΑΛΕΜΕ, στο νησί της Κρήτης, στρατεύματα, υπό τις διαταγές του, πυροβόλησαν εναντίων Βρετανών αιχμαλώτων πολέμου και σκότωσαν ορισμένους εξ αυτών, εξαιτίας της άρνησης τους για απασχόληση σε απαγορευμένες εργασίες.

4. κατηγορία

Διάπραξη εγκλήματος πολέμου

καθώς αυτός, ως ανώτατος διοικητής των γερμανικών στρατιωτικών δυνάμεων στην Κρήτη, κρίθηκε υπεύθυνος για την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου και των Νόμων Πολέμου, λόγω του βομβαρδισμού του 7. Γενικού Νοσοκομείου, στις ή περίπου στις 24 Μαΐου 1941, στο Βασίλειο της Ελλάδος, όταν πλησίον του ΓΑΛΑΤΑ, στο νησί της Κρήτης, αεροσκάφη, υπό τις διαταγές του, βομβάρδισαν αυτό το νοσοκομείο, το οποίο επισημαίνονταν με το σήμα του Ερυθρού Σταυρού.

5. κατηγορία

Διάπραξη εγκλήματος πολέμου

καθώς αυτός, ως ανώτατος διοικητής των γερμανικών στρατιωτικών δυνάμεων στην Κρήτη, κρίθηκε υπεύθυνος για την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου και των Νόμων Πολέμου, λόγω της χρησιμοποίησης Βρετανών αιχμαλώτων πολέμου ως ασπίδες προστασίας κατά την προέλαση των γερμανικών στρατευμάτων, στις ή περίπου στις 24 Μαΐου 1941, στο Βασίλειο της Ελλάδος, όταν πλησίον του ΓΑΛΑΤΑ, στο νησί της Κρήτης, στρατεύματα, υπό τις διαταγές του, οδήγησαν μια ομάδα Βρετανών αιχμαλώτων πολέμου στην πρώτη γραμμή (τούτοι οι Βρετανοί αιχμάλωτοι πολέμου ήταν το προσωπικό και ασθενείς του 7.Γενικού Νοσοκομείου), και στο σημείο αυτό σκοτώθηκαν ο λοχίας WHETTON του Βασιλικού Σώματος Υγειονομικού του Βρετανικού Στρατού και άλλοι Βρετανοί αιχμάλωτοι πολέμου από τα πυρά των βρετανικών στρατευμάτων.

6. κατηγορία

Διάπραξη εγκλήματος πολέμου

καθώς αυτός, ως ανώτατος διοικητής των γερμανικών στρατιωτικών δυνάμεων στην Κρήτη, κρίθηκε υπεύθυνος για την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου και των Νόμων Πολέμου στις ή περίπου στις 27 Μαΐου 1941, λόγω της θανάτωσης Βρετανών αιχμαλώτων πολέμου, όταν πλησίον του ΓΑΛΑΤΑ, γερμανικά στρατεύματα, υπό τις διαταγές του, σκότωσαν τρεις στρατιώτες του Ουαλικού Συντάγματος, οι οποίοι σκόπευαν να παραδοθούν.

7. κατηγορία

Διάπραξη εγκλήματος πολέμου

καθώς αυτός, ως ανώτατος διοικητής των γερμανικών στρατιωτικών δυνάμεων στην Κρήτη, κρίθηκε υπεύθυνος για την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου και των Νόμων Πολέμου, λόγω της θανάτωσης ενός Βρετανού αιχμαλώτου πολέμου, στις ή περίπου στις 24 Μαΐου 1941, στο Βασίλειο της Ελλάδος, όταν πλησίον του ΓΑΛΑΤΑ, γερμανικά στρατεύματα, υπό τις διαταγές του, εκθέσαν, με πρόθεση, Βρετανούς αιχμαλώτους στα πυρά των βρετανικών μονάδων, κατά οποία βρήκε τον θάνατο ο στρατιώτης Davies του Ουαλικού Συντάγματος.

8. κατηγορία

Διάπραξη εγκλήματος πολέμου

καθώς αυτός, ως ανώτατος διοικητής των γερμανικών στρατιωτικών δυνάμεων στην Κρήτη, κρίθηκε υπεύθυνος για την παραβίαση του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαίου και των Νόμων Πολέμου, τον Ιούνιο 1941, λόγω της θανάτωσης Βρετανών αιχμαλώτων πολέμου, όταν στο στρατόπεδο αιχμαλώτων πολέμου, πλησίον του ΜΑΛΕΜΕ, γερμανικά στρατεύματα, υπό τις διαταγές του, άνοιξαν πυρ εναντίων Βρετανών αιχμαλώτων πολέμου και σκότωσαν έναν αριθμό αυτών.

Σελίδες 93-94 (περίληψη)

Περιέχονται οι σελίδες 91-92 στην αγγλική γλώσσα. Αφορά στο κατηγορητήριο εναντίον του Kurt Student.

Σελίδα 95 (περίληψη)

Περιέχει λίστα δικηγόρων και συμβολαιογράφων στο Lueneburg